

JESU KRISTOREN IMITAZIONEA

Aranbillaga

Iturria: *Jesu Christoren Imitacionea*. D'Aranbillaga apheza. Fauvet, 1684.

Klasikoen Gordailuan:

<http://klasikoak.armiarma.com/idazlanak/A/AranbillagaImitacionea.htm>

Klasikoen Gordailuak egindako lanak oro dominio publikokoak dira, eta, Jabego Intelektualaren Legearen arabera jatorrizko idazlanak bestelako eskubiderik ez baleuka, nahi bezala erreproduzi daitezke.

JESU KRISTOREN IMITAZIONEA

D'ARANBILLAGA APHEZAK
ESKARAZ EMANA

HIRUGARREN LIBURUA

Doktoren Aprobazioneekiñ

BAIONAN,
ANTONIO FAUVET, Erregeren,
Iphispikuaren, eta Hiriko Inprimatzaillea
baithan egiña

M. DC. LXXXIV.

A MONSEIGNEUR,
L'Illustrissime et Reverendissime
Gaspard de Prielle' Evêque de Bayone,
Abbé de la Roque,
Conseiller du Roy en ses Conseils, &c.

ENE JAUNA

Presentak zeren berriak diren hañitzek ordinarioski estimatu arren, zuri egiteko ohorea dudana, zeña Jesu Kristoren Imitazioea, gure lengoaiarat emana baita zure estimuaz bere burua lausengatzen du; zeren familier zaitzun; hainbertze zelo eta khar handirekiñ Jesusen oiñ urratsen ondoan zabilzala, ikhusten zaituenaz geroz; ezen bere bizitzeko denboran arzain kharitatez betherikako baten miraila bezala agertu izan bada, Lazaroren heriotzeaz nigar egiten badu, Jerusalemetik Galilearat joateko bidetan nekhatzen bada, ardi errebelatua edo galdua bilhatzen badu; zure handitasunak haren trabaiu gloriosen imajina eder do noble bat erakusten daroku: bere osasunaren bidegabetan Diozesaren errepausuan emateko hartzen dituen bethiereko nekheek; eta han ordenatu dituen maxima ederrek, erakuisten darokute klarki bertze xederik eta fiñik estuela izatu, Jesu Kristoren bizitze trabaiuluskoak izatu duenik baizen.

Zeruak zure eskuetan eman dituen arimen ontasurentzat erakuitsi duzun zelo eta khar beroa, eta hekien salbatzeko hartu duzun artha handia, zure Diozesako eliza gizon guzietan motibo puxant batzuek izan zaiskote bide batzuen bilhatzeko urrunetik bederen, bere arzañaren oiñ urrats ederreak segi ahal dezaketentzat, bere buruzagiaren exenplu ederra pobleuei erakusteko.

Arrazoiñ horrek obligatu nau, ene Jauna, trabailatzerat ontasun publikoarentzat, ene profesioak eta karakterak obligatzen nauten bezala, astirik dudanean.

Jesu Kristoren bizitzearen Imitazioea haiñ nezesarioa bada Gurutzearen eta Ebanjelioaren Ume egiaskoentzat, non hetarik eziñ dispensa baititeke giristiñotasunaren izenari ukho egin gabe; hetako errege-la ederrak ematen dituen liburu hau esta egundaiño izatu gure Eskaran orai arteraiño; denbora luzez nigar egiteko arrazoiñ handia izan dut Iaundoni Iauni Ebanjelistarekiñ ikhustez nihor eziñ ausarta zeitekela

liburu hunen idekitzerat; beldurtasuna banuen entreprenitzeaz Eskuarat ematea ene aitzineko eta ene denborako zuhurrek herabe zutenaz; baiñan nola espaita zilegi egiñ bidesko gauzetan bere indarrak konsultatzea, zure Ziburuko Elizan dudak Sakramenduen administratzeko arthak inspiratu darot haren pobluari zor niola liburu bat haren hiskuntzarat ematea, zeñiak lagun ahal bainitzake fidelak bertutearen praktikan borthisterat, edo esperen giristiño onen egiterat, Jesu Kristoren exenpluez, zeñiak gure akzioe guzientan erregelatzat bere bizitzea aitzinean ematen baitaroku.

Ene obren lehen biziko hau ofrendatzen diot, ene Jauna, zure handitasunari; eta lehenago Jainkoak fruktutarik; animalietarik eta maiñadetarik lehenbizikoa galdegiten bazuen, legea guardatu nahi dut eta zure oiñtarat ekharri lehenbizikoa ene plumaren era ispirituaren obrak; baiñan nola espaitzen nihor tenpluan egiten zituen ofrenda hauk eginik erretiratzen; non etzuen sentitzen Jainkoaren laguntza eta benedikzioea bere baithan.

Eta bere ofrendan, zure handitasunetik ausartatzen naiz, ene Jauna, esparantza izaterat obra batentzat, zeñiak; bertze liburuak duten fortunaren eta zorthearen araberat, gaiski erraileak izaten baikitu; inbidiaz gorago izaren da, haren fagoretan deklaritzen bazare, eta zer ere erran ahal baitezakete, ene liburu hau Eskaraz ematearen gaiñean guziarekin konsolatuko naiz, ohore egiten badarotaku ene Jauna, sinhesteaz errespektu handirekin ni naizela.

MONSEIGNEUR,
DE VÔTRE GRANDEUR,
Le Tres-Humble, Tres-Obeïssant,
& Tres-obligé serviteur.
D'ARANBILLAGUE Prêtre.

IRAKURTZAILLEARI ABISUA

Egiaski zuhur eta debot direnek badakite nolako erreputazionean eta estimuan izatu den bethiere Liburu hau.

Badakite San Xarles Borromeek, egundaino izan den saindurik handienetarik batek bethiere berekien erabiltzen zuela, erraten zuela hark perfekti debozioea erakutxi izan zioela.

Badakite oraino San Philippe de Nerik giristiñorasunaren Relijioneko Ispiritua Liburu huntarik hartu izan zuela.

Gehiago Sant Ignazio Eskaldunen ohoreak eta Jesusen Konpañiako Aita zuhur eta deboten Fundatzaileak bere testamentean bere Ume guzietan gomendatu izan ziotela, bera Jesu Kristoren bizitzearen mirail edo errepresentazione egiasko bat izatu ondoan.

Fiñean badakite Kardinal Belarminek eta Baroniusek, estimu eta ohore handiak Liburu huntaz erakutsi izan ditustela.

Geiago erraten darotzut, irakurtzailea, lengoia suerte guzietan badela liburu hau, eta Turkoek berek, gure relijionearen eta liburuen etsai handiak izan arren, bere lengoaiarat eman izan dutela, ezen egun batez Franzisko Enbaxadore bati Maroko Erregeak bere Bibliotekan erakutxi izan zioen Trukoan lengoian, erraten zioela bere liburu guziak baiño geiago estimatzen zuela.

Hargatik Louis de Grenada handiak erraten zuen liburu hau hagitz estimatzekoa zela arimako eritasun guzien kontra erremedioak hemen barna kausitzen direnaz geroz. Hemen bada dio Manna sakratu bat, zein etan ispirituko plazer guziak gustatuko baikitugu.

Hemen bada (kontinuatzen du Doktor hunek) argi miragarri bat, zein etan medioz gure burua ezagutuko baitugu.

Fiñean hemen da salbamenduaren zientzia, giristiño bezala nola bizi eta hil behar dugun, irakasten darokuna.

Eta zer ere laudorio liburu huntaz erran ahal baititeke debozioesko ispirituekiñ irakurriko dutenek, erranen dute irakurri ondoan, Erregiña Sabak, Salomonen gloria ikhusi ondoan erran zuena, *major est Sapientia tua & opera tua quam rumor quem audivi*.

Zure zuhurtzia handiago da zure erreputazionea baiño, eta zuk egi-ten duzunak, ixitzen ditu zutaz erran ditusten gauza guziak.

Egiaski irakurtzailea ikusiko duzu prinsipalki hirugarren liburu hunetan, lehen bizikoa eta bigarrena Iainkoak graziaz ematen badarot

iratzakiko diotzat denbora laburrik gabe, erretaula edo mirail eder bat zein etan klarki zure bihotzeko mobimendu guziak ikhusi baikitutzu. Laugarrenean ikhusi eta ikhasiko duzu halaber nola zeure desirak eta amudioak Jesu Kristoren alderat bethiere handitu behar dituzun haren gorputz sakratua digneki errebitu nahi duzunean Aldeko Sakramendu adoragarrian.

Jainko xoilari ohore eta gloria

APROBAZIONEA

Irakurtu dut ene Jaun Iphispikuaren manuz d'Aranbillaga Jaun Apezak Eskararat eman duen Jesu Kristoren Imitazionea, hañitz lengoaietan, Kardinal Belarminek dioenaz, ematen dena; Liburu bat da Girstiño guziek behar luketena zeruko ispirituaren, eta Eliza Katholikoaren Apostolikoaren eta Erromakoaren sentimendu egiaskoaren jakiteko, ordena garbi eta eder batean egiña, eta jujatzen dut merezi duela lehen bai lehen Inprima dadiñ, eta egia hunen lekhukotasunean sinatu dut presenteko Aprobazionea. Baionan Urtharillaren zaspian. 1684,

E. DE SORHAINDO
Kolonje eta Teologian Doktorak

APROBAZIONEA

Plazer handirekiñ irakurtu dut jeneralki guziez orai arteraiño estimatua izatu den Jesu Kristoren Imitazionea, Eskararat d'Aranbillaga Jaun Apehez Ziburukoak, ordena garbi eta eder batean emana; zeñietan deusere espaitut kausitu Fede Katholikoaren eta girstiñotasuneko bertutearen kontrakorik, baiñan kontrarat Iainkoaren ispirituez betheak direnen progotxu handitan da.

Huntarakotz othoisten ditut Kristau guziak Liburu hunen maiz irakurtzeaz, bekhatoreak badire konberti deitezentzat, graziasko estatuan badire borthitz deitezen amoreagatik.

Egia hunetzaz fede gehiago egitekotz sinatzen ditut letra hauk. Baionan Urtharillaren zaspian. 1684.

XURIO
Baionako Eliza Kathedraleko
Jaun Erretor eta Teologian Baxeliarak

APROBAZIONEA

Jesu Kristoren Imitazionea haiñ bertze instrukzione ederrez bethea bada, non Girstiño hura irakurriko duten guziek ikhasiko baitute mun-

duaren mesprezatzen, bere buruaren ezagutzen, eta Iainkoa baithan gaitz fuerte guzietan konsolatzen hartarakotz merezi du lehen bai lehen inprima dadiñ d'Aranbillaga Ziburuko Jaun Apezak gure hiskuntzarat eman duenaz geroz, Eskaldunek bertze nazione fuerte guziek bezala duten satisfakzionea haren irakurtzeko eta konsideratzeko, bertutean borthitz deitezentzat: egia hunen lekhukotasunean sinatzen dut presenteko Aprobazionea. Baionan Urtharillaren zaspian. 1684.

D'ELIZAGARAI
Apez, eta Doktor Teologoak

**JESU KRISTOREN
ETA ARIMAREN ARTEKO
KONBERSAZIONEA
ZEIÑETAN KLARKI AGERI BAITA
BARNEKO BIZITZEAN ZER IRAGATEN DEN**

LEHEN KAPITULUA

Nola giristinoak preparatu behar duen Iainkoaren aditzerat

ARIMAK

Adituko dut Iainko Iaunak ene bihotzari erraten dioena.

Dohatsua da arima mintzo zaion Iainkoa aditzen duena, eta bere konsolazionearen hitza harenganik aditzen duena.

Dohatsua da beharria, Iainkosko hiskuntza hunen bos sakratua aditzen duena, eta munduaren erranentzat gor dena.

Berris ere diot, dohatsua da beharria, kanpoan soinu egiten duen hitza aditzen estuena, baiñan bai bihotzaren barnean instruitzen duen egia bera.

Dohatsuak dire begi, kanpoko gauzentzat zarratuak, eta barnekoentzat idekiak direnak.

Dohatsuak dire bizitze ispiritualaren bide estaliak penetratzen dituztenak, eta bere pietatearen exerzizio saildues, bere arimaren preparatze-ko eta haren kapable errendatzeko zeruko sekretuentzat, artha dutenak.

Dohatsuak dire bere boskarioa Iainkoa baithan okhupatua izatean ematen dutenak, eta pensamendu Iainkosko hunen medios munduko egitekoe-tarik separatzen direnak.

O Ene Arima! konsidera zatzu gauza hau; zure sensuen atheak zarra zatzu, eta adi zure Iainko Iaunak irakatsi nahi darotzuna; huna zer dioen zure maiteak.

JESUS MAITEAREN BOZA

Ni naiz zure salbamendua, zure boskarioa, eta zure bizia. Zaude ene baithan, eta kausituko duzu egjasko bakea.

Iragaten diren gauzak abandona zatzu, eta iraupenekoak edo Eternalak bilha.

Zer dire gauza tenporalak, amets batzuek baizen? eta kreatura guziak zer baliatuko zaiskigu, kreatzailleak abandonatzen baikaitu?

Ukha beras gauza guziei, kreatu zaituenari osoki iuntatzen zaitzola; zakiskon hari xoilki fidel eta obedient, egjasko dohatsu zarentzat.

II. GARREN KAPITULUA

Arima Iainkoari othoitz egiterat doako, arren mintza dakion bihotzerat

ARIMAK

Mintza zaita Jauna, ezen Zure zerbitzariak aditzen zaitu.

Ni naiz zure zerbitzaria, indazu argia ikhas dezadan zuk manatzen darotazuna.

Zure ahoko hitz sailduentzat, den ene bihotza humiliatua, eta egizu arren ene ariman barna penetra dezaten, zeruko ihintzak bezala.

Lehenago Israeletarrek Moiseri erraten zioten;

Mintza zakiskigu eta adituko zaitugu, baiñan Iainko Jauna ez guri mintza, hil eskaitezen.

Esta horlakoa ez, ene Iainkoa, nik egiten darotzudan othoitzta: baiñan desira humil batekin, Profeta Samuelek galdegiten zarotzun grazia, nik ere galdegiten darotzut, erraten zarotzunean.

Mintza zaita, Jauna, ezen zure zerbitzariak aditzen zaitu; estakidala Moise, ez eta Profetetarik batere niri mintza, baiñan zu Ene Jauna eta ene Iainkoa mintza zakiskit, zu izatu zarenas geros Profeten argia eta Oraklea, zuk baxharrik hek gabe perfeku instrui nazakezu, eta hek zu gabe etzaiskit deus baliatuko.

Egia da hitzak adiaras detzakete, baiñan nahis grazia, nahis ispiritua ezin eman dezakete.

Erraten dutena miragarri da, baiñan esta hala ere bihotza ukitzen, zerori minzaten espaitzaisko.

Letrak ematen tuste, baiñan zuk sensua idikitzen duzu. Misterioak publikatzen tuste, baiñan zuk hekien penetratzeko ematen duzu intellijenzia edo argia.

Zure ordenak eta manameduak ekhartzen daroskigute, baiñan hekien konplitzerat, zu laguntzen zaiskigu.

Irakasten dute bidea, eta zuk han ibiltzeko ematen duzu indarra.

Sensuak ukitzen dituste, eta zuk instruitzen eta ukitzen duzu bihotza.

Arbolaren kanpoko aldea ihintstatzen dute; baiñan zuk ematen diozu abondanzia. Fiñean bere bozaren oihua adiarasten dute, baiñan zuk arimari beharriak ematen diotzotzu haren ungi aditzeko.

Ez beras Moise niri mintza, baiñan zu mintza zakiskit ene Jainko, eta ene Jaun, egia eternala zarena.

Hil esnadintzat, eta agor egin fruiturik gabe, kanpoan xoilki abertitua bañais eta es barnean ukitua eta sustatua; eta oraiño falta dunago errenda esnadintzat Jainkosko hitza aditu ondoan goardatu gabe: zure egia ezagutu ondoan, maitatu gabe, zure legea sinhetsi ondoan, goardatu gabe.

Mintza zaita beras, Jauna, ezen zure zerbitzariak aditzen zaitu eta zure hitzek bizitze eternala ematen dute.

Mintza zakiskit, ene arimari zenbeit konsolazione emateko, plazer duzun maneran.

Mintza zakiskit, ene bizi gaistoa egiaski xania dezadantzat, eta handik zure izen sailduak gloria eta ohorea duentzat.

III. GARREN KAPITULUA

**Iankoa pleintatzen da,
gauza guziak munduarentzat egiten ditugula,
eta es deus ere harenzat**

JESU KRISTOK

Ene semea, edo allaba, adizatzu ene hitzak, adizatzu zeruko dulzetasunes betherikako hitzak, munduko zuhurren zientzia presunzioe, betherikakoa ixitzen dutenak. Ene hitzak Ispiritua eta bizia dire, eta sensu humanoas estute konsideratuak behar izan.

Eskitutzu aditu behar, konplazentzia bano bat hetan hartzeko, baiñan ixilki, humilitate behera eta afekzioe sustatu batekin errebitu behar ditutzu.

ARIMAK

Jauna, ala dohatsua baita zuk instruitzen duzuna, eta zure legea irakasten diozuna aflikzioe egunetan, zure miserikordia sentiaras diozozunzat, eta munduko miserietarik zure medios libratua dentzat.

JESU KRISTOK

Nik hastetik irakatsi diotet, eta orai ere bethi minzo natzaiote, baiñan hainitzek bihotza gogor dute, eta ene bozarenzat gortzen dire.

Jainkoa baiño hobeki aditzen dute mundua, eta bere nahi gaistoan segitzerat hobeki dire emanak, ezen es ene ordenantza sainduen pratika tzerat. Munduak ontasun tenporal eta mesprezioskoak ditu prometatzen, eta Pasione handirekin zerbitzatua da, nik suberanoak eta eternalak prometatzen ditut, eta biskitartean estut kausitzen gizonetan hostasunik eta menospreziorik baizen.

Non dire hain bertze artha eta zelorekin zerbizatzen nautenak, nola mundua eta munduko handiak egiten baikituste?

Ahalka adi, Sidon, dio itsasoak, ahalka zaite giristinoaren arima, dio munduak, eta kausa zergatik galdegiten baduzu, huna non den.

Biaia handiak entrepenitzen tuste ontasun guti bat Elizan izateko, eta hainitzek estute pausu bat egin nahi ontasun eternalen ardiesteko.

Golaro esteus batentzat, hainitz nihor trabailatzen da; intres xar batengatik engaiatzen dire hauzitan, eta estute dudarik egiten, esparantz

bano batengatik, es deus balio duen gauza bat gatik, gabas eta egunas sofritzeas.

Biskitartzan, o gizonen itsutasun ahalkagarria; zeruko ontasun bates, ezin estima deiteken errekonpensa bates, Jainkosko ohore bates, sekulan siñatuko esten gloria bates, kestione denean, nihork ezin, den penarik mendreena, bere buruari ematerat, erresoli dezake.

Ahalka zaite beras zerbitzari laxoa, enetzat egin behar dena gogorregi eta gaitsegi kausitzen duzuna; gorri zaite ikhustetas mundanoek berokiago bilhatzen tustela hek damnatzen ditusten gauzak, ezen es zuk salba ahal zaitzaketenak.

Bere ontasun falsoen bilhatzean plazer gehiago hartzen dute, ezen es, zuk, egiaskoen posesioean.

Eta biskitartean mais bere esparanzek tronpatzen ditustela frogatzen dute, eta ene promesek estute nihor egiten, ene baithan esparanza duenari estiot faltatzen.

Prometatu dudana emaren dut, eta erran dudan guzia konplituko, baldin ene fidelitatean eta amudioan askeneraiño egoten bada.

Ni nais prestu guzien errekonpensatzaillea, eta Iainkotia guzien frogatzaillea.

Ene hitzak hihotsean eskriba zatzu, eta atenzionerekin konsidera, ezen tentatua izaren zarenean, nezesario izaren zaiskitzu.

Orai konprenditu gabe irakurtzen ditutzunak, bisitatuko zaitudean eginen ditutzu.

Bi maneras ene hautatuak bisitatzan ditut tentazioes eta konsolazioes; eta bi lekzioe hei egunean ematen diotzotet, lehen da hekien bizioen erreporxatzea, eta bigarrena, arren bertutean abantza dezaten, exortatzea.

Ene bitza aditzen duena, eta gero mesprezatzen, hura izaren du juje, asken judizioan.

DEBOZIONEAREN GRAZIA ARDIESTEKO OTHOITZA

Ene Jauna, eta ene Jainkoa, zu xoilki zare ene ontasun guzia, eta ni zer nais zuri minzatzera ausartatzeko? zure zerbitzaririk pobreena nais, har xume eta mesprezatu bat nik konprendi eta erran dezakedan baiño esteusagoa.

Guziarekin ohoit zaite, Jauna, esteus naizela, deusik estudala, eta ezin ahal dukedala.

Zu xoilki ona, justua, eta saildua zara, baituketzuke gauza guziak, eta ematen eta bethetzen dituzu, bekhatorea xoilki deusik gabe usten dugu.

Orhoit zaite ene Iainkoa zure miseriak infinitues, eta zure grazies ene bihotza bethe zazu, hutsik zure obretan utzi nahi estuzunas geros.

Zure graziak eta miseriak sustengatze espanaute, nola neure burua soporta ahal dezaket.

Etzazula urrun zure bisaia eneganik, etzazula luza ene bihotza bisitatzerat; esnazazula zure konsolazionees gehiago bulus, arren ene arima zure begien aitzinean lur bat urik gabe bezala, egin estadin.

Nola zure borondatea konplitu behar dudana, irakats diezadazu; zeren ene zuhurtzia zu zaren, egian ezagutzen, eta mundua kreatu baiño lehen, eta munduan nintzen baiño lehen, ezagutu nauzun.

IV. GARREN KAPITULUA

Nola egian eta humilitatean Iainkoren aitzinean konbersatu behar den

JESU KRISTOK

Ene semea edo allaba ene aitzinean egian ibil zaite, eta zure bihotzko sinpletasunean, bethi bilha nazazu.

Ene egia erregela sailduak bere akzionetan segitzen dituen, estu etsaiaren atakadarik izaren, eta egia, tronpuretarik eta gaistoeh gaiski erratetarik libratuko du.

Egia libratzen bazaitu, egia izaren zara libro, eta jendeek zutas erran ahal dezaketenez gauzes guti penetan emaren zara.

ARIMAK

Egia da, Jauna, zuk diozuna. Arren, Jauna, egidazu grazia nazen zuk desiratzen nauzun estatuan. Arren zure egia zurekin instrui, goarda, eta konserba nazan fiñeraino.

Arren desira gaisto, eta afekzione erregelatuz estirenetarik, libra nazan, eta bihotzko libertate handi batean ibiliko nais.

JESU KRISTOK

Ni naiz egia suberanoa, justu eta plazer zaitana irakatsiko darotzut.

Dolore eta desplazer handirekin konsideratzu zure hobenak, eta obra onak zuk egin arren, estimazazu zeure burua esteus bat zarela.

Ezen egia da, hainitz pasionetarat suiet zaren bekhatore bat zarela, zein bere gathetan engaiatua baitzaduskate.

Baduzu pendura bat esteuserat zaramatzana.

Berehala erortzen zara; berehala benzutua zara, berehala trublalten zara, fiñean berehala kuraia guzia galtzen duzu.

Beras zer ere zuk egiten baituzu, etzazula handi estima, milla gauza badire zure menospreziotan, zeren zure flakezia hain handia baita, non haren konprenditzeko espaitzare kapable.

Ez beras zuk egiten duzun gauzetarik deus ere handi estima.

Estakizula beras deus ere es handi, es preziatu, es miragarri ager, eternal edo sekulako dena baizen.

Emazu zure plazera egia eternalean, eta zure baxotasuna den men men guzian zure konfusionearen eta menosprezioaren obieta.

Estuzun beldurtasunik, ez deus hala blama; ez deus hala ihes egin nola zure bizioei eta bekhatuei, zeñientzat abhorrimendu gehiago behar baituzu, ezen es munduko gaitz guzientzat.

Badire ene aitzinean egjaski estabiltzanak, kuriositate, eta arrogan tziaren ispiritu bates pusatuak direnak, ene sekretuak penetratu, eta ene misteriotan diren gauzarik gorenak konprenditu nahi ditustenak, bere salbamenduas konturik egiten estutela.

Halakoak mais tentazione eta bekhatu handietarat erortzen dire, zeren halako arima superbios eta presunziones betherikakoei, resistentzia egiten baitiotet, eta hekien etsai deklaritzen bainais.

Zuk, ene semea, edo allaba duzun Iainkoaren juiamendues beldurtasuna, puxantza guzia duenaren koleraren aitzinean, ikhara zaitte.

Iaunaren obren penetratzerat etzatzula zure pensamenduak altxa, baiñan zure hobenen behertasuna fundatzeko beheiti zaitte, zenbat falta egin duzun, eta zenbat grazia galdu etsaminatzeko.

Badire bere debozione guzia liburuetan, badire imajinetan, badin seiñaletan eta figuretan ematen ditustenak, mais batzuen ahoan nais, eta guti hekien bihotzean.

Baiñan badire bertze batzuek, arima argitua, eta bihotza garbi dute-la, bethiere eternitatearentzat suspireran baitaudes, eta munduas minza tzeas pena handia baitute, zeñiek naturari ezin errefusa diozoketena, dolorerekin ematen baitiote; haiñek egjasko ispirituak bihotsetan erraten diotena, perfekki konprenditzen dute.

Ispiritu hark, nola munduko gauzak ostikatu, eternalak maitatu, mundua mesprezatu, eta gabas eta egunas zerua desiratu behar duten, irakasten diote.

V. GARREN KAPITULUA

Iankosko amudioaren, eta haren efektu miragarrien deskripziona hagitz ederra

ARIMAK

Benedikatzen zaitut Aita zerukoa, Ene Iesus Iaunaren Aita, zeren ni bezalako kreatura pobreas orhoitu zaren.

O miserikordiaren aita, eta konsolazione guzien Iainkoa; graziak errendatzen daroskitzut, zeren batzuetan zure dulzetasunen eta konsolazioneen zenbeit gustus, ni ez kapable izan arren, allegeratu bainauzu.

Benedikatzen eta glorifikatzen zaitut bethiere, zure seme bakarrarekin eta ispiritu konsolagarriarekin, sekula sekuloronean.

O ene Iaun eta ene Iainko, ene maitatzaille saildua, enegant ethorriko zarenean, ene barne guziak boskarios gaindi egiñen du.

Zu zare ene gloria, zu zare ene bihotzeko boskariora. Zu zare ene esparantza, eta ikhus lekua, arriba ahal dakiskidan aflikziona guzietan.

Baiñan nola oraiño amudioan flako eta bertutean inperfekt baiñais, badut beharra nezesarioki borthitz eta konsola nazazun, hargatik mais bisita; eta zure zuhurtzia sailduas argi nazazu.

Ene pasione guzietarik libra nazazu, eta afekziona erregelatu estirenetarik senda nazazu, ondoan barnean sendaturik eta ungi purgaturik, aski garbi egin nadin, zure maitatzeko, aski kuraios ungi sofritzeko, eta aski fermu edo konstant fiñeraiño perseberatzeko.

Egias amudioa gauza handia da; amudioa ontasun miragarria da; hark baxharrik pisu dena, arintzen duenas geros, eta mundu huntako akzident diferentak igoalki sofritzen, pena gabe ekartzen du karga, eta gartatz dena estitzen du.

Jesusen amudioa jeneros da; akziona handietarat arimak pusatzen ditu, eta perfektanaren desiratzerat, exzitatzen du.

Amudioak bethi goiti du jaidura, eta estu nahi gauza baxoek arrasta dezaten.

Libro nahi da amudioak, eta lurreko afekziona guzietarik urrun, haren barneko argia, esten debekatua, eta esten ontasunetan enbratzatua, eta munduko gaitzes abatitua.

Esta zeruan eta lurrean dulceagorik, bortitsagorik, goragorik, hedatuagorik, agradagarriagorik, bethieagorik, hobeagorik amudioa baiño,

zeren Iainkoaganik sorthua baita, eta kreatura guzies gorago altxatzen dela, Iainkoa baithan baizen ezin errepausa baititeke.

Maite duena boskariotan da bethiere; kurri dabila, bolatzen da, libro da, deusek estaduka.

Guziak ematen ditu guzientzat, eta guziak poseditzen ditu guzietan, zeren ontasun suberano, guziak baiño gorago den hartan, zeñetarik ber tze ontasun guziak ethortzen baitire, errepausatzen baita.

Estiote presentei begiratzen, baiñan bere bihotz guzias hek ematen diotzanaganat goratzen da.

Amudioak mais estu mugarririk, baiñan bere suak badarama mane-ra guzies gorago.

Amudioak estu penarik sofritzen, trabailurik estimatzen; bere indarres gorago entretenitzen du, eta inpossibilitatean dela esta eskutatzen, zeren deusek inpossible dela espaitu uste, aitzitik guziak permis zaiskola uste du.

Eta hala gauza guzientzat aski zaio bere kuraia, eta maite estuenak langiadurarik baizen estuenean obratzeko, amudioak indarririk aski kausitzen du, duen deseinuaren konplitzeko.

Amudioa, iratzarririk dago, eta loan berean ere estago lo.

Esta nekhatzen trabailu handitan; Esta hersitzen aflikzionetan; Esta trublazten ematen diotzaten ikharetan; baiñan khar bizi eta sustatu bat bezala goititzen da, zerbeithek arrastatu nahi duenean, orduan bere indarra doblatzen du.

Esta maitatzaillka baizen, amudioaren oihuak, konprenditzen dituenik eta halaber susko hitz hauk, zeñiak arima biziki Iainkoas ukitua denak, hari berari adresatzen baitiotza, erraten dioenean; zu zare ene Iainkoa, zu zare ene amudioa, guzia enetzat zare, eta ni ere guzia zuretzat nais.

Ene bihotza zabal zazu, gehiago maita zaitzan; eta barneko gustu ispiritual bates, ikhas dezadan, zein dulce den zure maitatzea, zu baithan igerika ibiltzea, eta zure amudioaren itsasoan dohatsuki galtzea.

Arren zure amudioak guzia posedi nazan, eta ondoan guzia sustatua, eta neure baitarik rabitua, neure buruas gorago altxa nadin.

Kanta dezadan amudiosko kanta. Ene arima altxa bedi zurekin, eta segi zaitzala bere maitea bezala, eta fiñean boskarios eta afekziones gain-di egiten duela zure laudorietan, kunsumi edo dohatsuki itho bedi.

Maita zaitzadan beras neure burua baiño gehiago, eta estezadan neure burua maita zuregatik baizen, eta zure baithan, egiaski maite zaitustenak, maita detzadan, amudioaren legeak, zeñia zure argiaren arraioa baita manatzen dueño bezala.

Amudioa prunt, sinzero, saindu, allegera, agradagarri, bortitz, patient, fidel, prudent, konfiant eta kuraio da, eta sekulan estu bere burua bilhatzen; ezen nihork bere burua bilhatzen duenean, amudioa batera bertzera bilha dabila, humil da, zuzen eta iustua da, esta es ariñ es laxo; esta gauza banotan alferrik okhuputzen, sobre da, garbi da, fermu da, errepausuan, eta sensu guzien goardian dago.

Amudioa bere superiorentzat obedient da, bere buruaren mesprezio handi bat inspiratzen du.

Sus eta ezagutzes Iainkoaren alderat bethea da, konfidentzia fermu bat bethiere bere baithan konserbatzen du, gustu eta sentimendurik gabe denean ere, zeren amudioaren bizia bethi doloreas konpañiatua baita.

Gauza guzien sofritzera prest estena, bere maitearen borondatea baizen espalu bezala, esta kapable deithua den Iainkoaren adiskidea.

Iainkoa egiaski maite duenak, gauzarik garratsenak maitetuenarentzat besarkatu behar ditu, eta zenbeit errenkuntra gaisto ethortzen bazaio are, deusek estu gibelatu behar haren adiskidetasunetik.

VI. GARREN KAPITULUA

**Nola amudioa estagoen
gustu ispiritualetan,
baiñan bai ungi
gudukatzeko fidelitatean**

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, esnauzu behar den jenerositate eta zuhurtzia-
rekin oraiño maitatzen.

ARIMAK

Zergatik es Iauna.

IESU KRISTOK

Zeren asi duzuna, gauza kontrako den mendreenak kitarasten baita-
rotzu, eta sobra gutiziarekin, gustu eta dulzetasun ispiritualak desiratzen
baikitutzu, jeneroski maite duena tentazionetan fermu dago eta estu ustean
bere burua suprenitzerat bere etsaiaren artifizio gaistoei.

Nola neure grazies fagorutzen dudanean, zeruko plazer bat kausi-
tzen baitu, hala estu deus desplacer egiñ diozakenez ene baitan kausi-
tzen, nois eta ordus ene agortasunes frogatzen baitut.

Maitatzaille zuhurrak estu hainbertze konsideratzen maite duenaren
presenta, nola emailearen amudioa.

Amudio hori preziatugo zaio, ezen es horregatik dituen abantailak,
eta bere maitea, konparazionerik gabe, harengatik dituen presentak baiño
gorago ematen du.

Ni jeneroski maite nabena, ematen diotzadan gauzak baiño geiago
maite nau, eta ene baitan ematen du bere boskarioa, es ene presentetan.

Zenbait ordus nahi baiño amudio gutiango duzula enegana eta ene
saiñduetarat, sentitzen baduzu zeure baitan, etzazula hargatik uste galdu
zarella.

Zenabit ordus estitasunes betherikako afekzioea sentitzen baduzu,
hori ene grazia zure baitan delako señaile bat da, hala nola zeruko ontan-
sunen gustu bat, zeña aitzinetik sentiarasten baitarotzut, eta eziñaren
gaiñean espaituzo sobra sustengatu behar, zeren hura ematen eta erreti-
ratzen baitut, plazer dudanean.

Bertute egiasko eta merezimendu handiaren marka eta seiñalea da,
ariman sortzen diren pasione, eta mobimendu gaiski erregelatu guzien

kontra gudukatzea, eta etsaiak inspiratzen daroskitzun malezia guziak
mesprezatzea.

Deabruak zer ere gauzaren gaiñean presentatzen darokitzun fantasia
eta imajina banoek begirautzu trublerik kausa diezazuten.

Bethiere Iainkoarekin izateko deseñu saiñdu bat, eta harengatik
xoilki hedatua ikateko intenzione xuxen bat, konserba zazu.

Estuzu uste bear, zeren batzuetan kolpe bates zeruraino alxatua
zaren, eta berehala zure ordinarrosko flakezietarat eroria, hori liluramen-
du bat den, ezen zure nahiaren kontra hori sofritzen duzu, eta desplacer
egiten darotzuiño eta gonbatitzen duzuiño, esta zure galtzeko, baiñan bai
merezimendusko suieta.

Iakiñ behar duzu zure etsaiaren deseñurik prinzipalena, zure nahi
sainduen ithotzea dela, hala nola baitire saiñduen ohoratzea, ene doloreak
mais memorioan iragatea, zure bekhatues dolorerakin orhoitza; zure
bihotzaren goardian iratzarririk egotea, eta fiñean bethi bertutean aban-
tatzeko, erresoluzione fermu bat hartzea. Mais Satanek pensamendu
gaistoak zure ispirituan ematen ditu, zuri zenbeit nekhe kausatzeko, eta
bide huntas orazioneari eta liburu saiñduen irakurtzeko manerari aplika
etzakiskon.

Zure hobenen konfesione humilarentzat herra du, eta egiñ ahal bale-
za komunioetik ere gibelaras zintzake.

Etzazula sinhets, eta estuzun hartas axolarik, hark, zuri mais tenta-
zioea hedatu arren. Sinhets zazu zure ispiriturat etxatzen dituen pensa-
mendu gaisto eta lizunak, harenak direla, eta es zureak.

Errozu, hoa ispiritu lizuna, ispiritu dohakabea, desohorean ungi
pulunpatua ais, niri halako imajina lizunak errepresentatzeas, ahalkatzen
esaizenas geros, tronpur gaistoa, urrun adi eneganik, estuk ene baitan
izaren parterik.

Iesusek bethi ene baitan erregiñatuko dik, eta hirekin gonbatitzen
dela sustengatuko niauk, eta hi ahalkerias estaliko.

Nahiago diat hil eta tromenta fuerte guziak sofritu, ezen es hire
maleziari konsentitu.

Ago ixilik, eta es niri mintza, ezen gehiago esaut adituko.

Iauna da ene argi, eta salbamendua, noren beldur ahal duket. Ene
bihotza eliteke mobi, ene etsaies konposaturikako armada bat saietsean
banu ere. Iaunak laguntzen nau, ene libratzaillea hura izaren da.

Soldadu kuraios bat bezala guduka zaite; eta flako izanes, (zaren
bezala) batzuetan erortzen bazare, sartzaitte berris lehen baiño kurai-
a handiagorekiñ hartzen duzula esparantza, borthitskiago ene graziak susten-

gatuko zaituela, eta konplazentzia banoetarik defenda zaite hala nola superbioetasunetik.

Arima superbiosen errubinatzea, balia dakizun exenplutzat, eta hekien presunzioe erhoak humilitatean fermu zaitzan iduk.

VII. GARREN KAPITULUA

**Nola bake humil bat
konserbatu behar den
arimaren agortasunetan**

JESU KRISTOK

Ene semea, edo allaba estal zatzu bethiere zure deboziora eta zure desira saiñdu guziak, etzaitezela behiñ ere goiti altxa, goardia zure mintzoari, eta pensa zazu guti.

Esta zuretzat progotxu handiagorik eta seguragorik, manera huntan zeure burua mesprezatzea, eta errebitu duzun grazias beldur izatea baiño, inkapable izan arren, grazia hura eman izatu zaitzunaz geros.

Estuzu zure bihotseko dispozizioea presentzeoenetan sobra fidatu behar, fazilki kontrakorat hura pasa ahal deitekenaz geros.

Konsidera zazu graziak zure ariman distiatzen dueiño, zenbat pobre eta miserable kausitzen zaren, hura erretiratzan den pontutik.

Bizitze ispiritualaren perfekzioea estago graziaren dulzetazuna be thiere gustatzeaz, baiñan bai hartas gabetua izatean, pazientzia eta bere buruarenganako mesprezio batekiñ. Halako maneras bai, non espaikitu tzu orduan orazione eta desira Saiñduak utzi behar, baiñan zure egiñ ahala eta kapable zaren bezanbat hetan enplegatu behar duzu, arima truble, inkietamendu eta agortasunean pulunpatua izan arren.

Hainits badire, bere desira onentzat zenbeit kontrariosko gauza kausitzen badute, berehala inpazientatzen baitire.

Baiñan gizonaren bidea esta bethi gizonaren eskuan, Iainkoari dago-ka bere graziaren ematea, eta plazer duenari graziaren gustua, plazer duenean, plazer duen maneran eta plazer duen neurriaren araberat.

Prudent estiren batzuek debozioraren berotasunes galdu izan dire, zeren egiñ ahal zezaketan baiño gehiago egiñ nahi izan baitute eta aski konsideratzen etzutela, zenbat gauza proporzionerik etzutenak hekien flakeziarekien entreprenitzen zuten, bihotzeko khar edo zela lehenago bere gidan segitu izan dute, ezen ez arrazoiñaren argia.

Eta nola Iainkoari plazer zitzaion baiño gauza handiagotarat presunzioe izan baitute, berehala errebitu zuten grazia galdu izan dute.

Berehala pobrezia eta beheratasunerat erori izan dire hek berak, zeinek arranoek bezala bere ohatzea zeruraino eman nahi izan baitute, agien behehaturik ikhasiko dutela estutela indarririk, ni naizen lekhuraino

bere buruen altxatzeko, eta bolatzeko, baiñan bere esperantza guzia ene hegalean itzal eta sustenguan eman behar zutela.

Jaunaren bidean oraiño berri eta esperientzia gabe direnak erreiski galduko dire, baldiñ esperientzia eta argia dutenen konzeillus baliatzen espadire.

Bere sensu propioen abisua hobeki sinhesten badute, ezen ez presuna argi gehiago dutenena, hekien salbamendua hirrisku handitan izaren da, baldiñ Jainkoak ematen espadiote grazia bere sentimendu propioei ukho ekiteko.

Gauza raroa da bere burua zuhur dadukatenak bertzeen gidas humilki goberna deitezen.

Hobeago da argi gutiago izanik ere humil izatea, ezen ez zuhurtziaren tresor guziak bere buruaren konplazentzia bano batekien poseditzea.

Donu mendre batek geiago balio du, ezen ez handi batek, baldiñ handiagorekien superbios errendatzen bazare.

Arima indiskreta da, osoki boskarioari abandonatzen zaiona, ahansuten zaiola bere lehenagoko pobrezia, eta beldurtasun garbi eta errespetusko hura, zeña ikharan baitzagoen errezibitu zuen grazia galtzeas.

Halaber flakezia eta eskas handia da bere burua trublazteas, eta errenkuntra faxusethan sobra abatitua ikateas orduan berean konstanzia fermu bates izateas ene sustenguan eta ontasunean.

Sobera segur dena bakhean, laxo eta beldurti izaren da gerlako denboran.

Baldiñ zeure begien aitziniñean, humil eta xume egoteko artha bazindu, hala nola zure ispirituko mobimenduak moderazione justu batean idukitzeko, haiñ mais tentazione eta bekhaturat etzinteske eror ispirituko berotasunean kausitzen zarenean, progotxu handia zinduke, baldiñ pensatzen bazindu zer egiñen duzun denboa dohatsu hura pasatzen zaitzunean.

Eta ilhuntasun eta agortasunean kausituko zarenean, orduan kon sideratu behar duzu ene graziaten argia berris ethor ahal deitekela, zu zeure buruaren goardian ungi egonarasteagatik, eta niri zor zaitan laudorio eta gloria errendatzeagatik, denbora batetako xoilki khendu darotzudanas geros.

Froga hori progotxu eta abantailatuago da zuretzat, ezen es bake desiratzen duzun bethiereko bat baziñdu.

Ezen arimaren merezimendua estago Jainkosko bisione edo konso lazione geiagoen izatean, eskritura saiñduan argituago izatean edo ohore

eta dignitatetan altxatua izatean; baiñan humilitate sinzero eta egiazko batean borthitzago izatean, Jainkoaren amudioas betheago izatean.

Haren gloria xoila intenzione garbi eta xuxenago bates bilhatzean; bere baithan bere burua perfekiago eta beherago esteus errendatzean, eta fiñean menosprezioan plazer gehiago hartzean, ezen es gizonen estimu eta laudoriotan.

VIII. GARREN KAPITULUA

Nola zein guti bere burua estimatu behar duen giristiñoak Iainkoaren begietan

ARIMAK

Auzartuko othe natzaio ene Jaunari minzateerat, ni herrautsa izan, eta gehiago estimatzen badut ene izatea, ene kontra kausituko zaitut, eta ene hobenek ekharriko dute lekhukotasun bat ene kontra, zeinari inpossible izaren baitzait ihardestea.

Baldiñ ne buruaren sentimendu propioak galtzen baditut, baldiñ beheititzen banais, & baldiñ esteus egiten banais, hala naizen bezala fagore izaren dut zure grazia, eta zure argiak ene bihotzean distiatuko du, eta ene izatearen presunzionesko estimuaren kharrik mendreenak.

Ene esteustasunean ithoko, eta sekulako fundituko dire, thulunbio hortan agerrarasten nauzu nerori, eta irakasten darotazu zer naizen, zer izatu naizen, eta zer estatutarat erori naizen, esteus nais, eta es nakien.

Neure baitarat abandonatzen nautzunean ikhusten dut flakezia bera eta esteusa bera naizela; baiñan zure begitarteas fagoratzen banauzu, berehala borthisten nais, eta boskario berries gaiñdi egiten dut.

Zure miseriardiaren miragarria, ene Jainkoa, manera huntan ene arima zeure kareses eta fagorees altxatzen eta ohoratzen duzunaz geros bere pendura bethiere hark lurrerat izan arren.

Hartan da ageri zure amudioaren efektu handia, nik merezi gabarik milla beharretan laguntzen zaitanas geros, eta fiñean milla hirrisku eta gaitz harrigarrietarik thiratzen, eta libratzen nabenas gerostik.

Ezen neure burua sobera afekziones maitatus, galdu nais, eta zu xoilki bilhatzean eta amudio garbi bates maitatzean, kausitu zaitut eta kausitu nais, nerori zurekien eta zure amudioak neure esteutasunaren thulunbioan oraiño barnago eman nau.

Hala bada, ene Iainkoa, zure ontasun infituak, ene merezies gorako, konparazionerik gabe, graziak ematen daroskit, eta oraiño zureganik izateko esparantza eta othoitz egiteko, ausarta ahal naiteken baiño gorago.

Zaren ene Iainkoa, benedikatua, ezen ni ontasun guzien izateko ez kapable izan arren; gustiaren zure maiestate eta ontasunaren propitate da ingratei berei, ungi egitea, hala nola zureganik urrunduk direnei.

Arren Iauna, konberti gaitzaitzu zureganat, egjasko ezagutzaille humillak; eta zure amudioan kharstuak garentzat, ezen zu zare gure salbamendu, gure saindutasun, eta gure indarra.

IX. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoari gauza guziak
ekharri behar zaiskon,
hekien haste eta fiñari bezala**

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene allaba zure fiñ askeneko eta suberanoa behar dut izan, egiaski dohatsu nahi baduzu.

Intenzione garbi hunek zure amudioa, bereganat makhurtua, garbituko du.

Ezen zerbeitetan zeure burua bilhatzen baduzu, berehala flakeza eta agortasunerat eroriko zare. Ekharraztu beras gauza guziak enegangat, zure fiñ prinzipalenerat bezala, ezen gauza guziak nik eman daroskizut.

Munduko ontasunak, ontasun suberantotik isuriak bezala konsidera zatzu, eta hek guzias altxaras enegangat, hekien lehenbiziko ithurirat bezala.

Ni nais ur bizien ithurria, handi eta humeak, pobre eta aberatsak enegangat heldu dire, bizitzea ematen duen ur hartarik thiratzerat, eta ni humilitate borondatezko batekien zerbitzatzen nautenek grazia grazia-rentzat eneganik errezibituko dute.

Nork ere bere gloria eta bere boskariora nitas kanpoan eman nahiko baitu, partikular eta propi zaion zenbeit ontasunetan emateko, hekien esta sekulan boskario egiaskoan borthistua izaren; eta bihotzeko libertateas gozatuko baiñan bethiere hertsiki, eta milla fazoines bortxatu eta enbratua izaren da.

Ez beras zure baithan edo bertzetan den ontasun eta bertutearen deusere zeure buruari atribua; baiñan emotzu hek guziak Jainkoari, zeñña gabe gizonak espaitu deusik.

Nik eman ditut gauza guziak; niri gauza guziak errendatu behar zaskit, eta zor zaskidan grazien akzione eta ezagutzak garratstasun handirekin galdegiten ditut.

Hau da egia zeññaren argiak banagloriaren ilhuntasunak kasatzen baikitu.

Behiñ ene grazia bihotzean sartzen bada, eta hura bide egiaskoan ematen, inbidiaren inpresioeek estute geiago ukitzen, esta bere hertsitasunean trublatsen, eta amudio propios esta geiago poseditzen.

Jainkosko kharitateak gauza guziak benzutzen ditu, arima handitzen du, eta haren indarrak doblatsen.

Egiaski zuhur bazare estuzu ene baithan baizen izaren boskariorik, eta estuzu ene baithan baizen emaren zure konfidentzia, zeren nihor espaita onik Jainkoa baizen, zeñña laudorio guzios gorago baita, eta gauza guzietan benedikatu eta adoratua izan behar baita.

X. GARREN KAPITULUA

Zeiñ dulce den Iainkoaren zerbitzatzea mundua mesprezaturik

ARIMAK

Berris ere minzatuko natzaizu ene Jainkoa, esnais ixilik egoren ene Jainko, ene Jaun, eta ene erregearen aitziañan, zeña zerurik gorenean bere tronuaren gainean jarria baitago.

A! zenbat handia den zure beldurtasuna dutenentzat goardatua dadukazun dulzetasunaren handitasuna.

Baiñan zer ematen diozute maite zaitustenei, bere bihotz osoas zerbitzatzen zaitustenei!

Zure egiasko adiskideei akhordatzen diotzozuten kontenplazionesko plazerak oseki eziñ explika deiteskenak dire.

Zer erraren dut, ene Jainkoa zuk erazutxi darotazun amudioaren gaiñdiduras, esteustasunetik thiratu nauzunas geros, ni kreateagatik, erhotasunetik, zureganat deitzeagatik, zu xoilki zerbitza zaitzadantzat, eta guzien ondoan zure maitatzeko manamendu dulce eman darotazu.

O amudio eternalaren ithurria, zer erraren dut zutas? nola sekulan zu ahantz ahal zaitzaket, nitas orhoitu zarenas geros, korrupzioe eta heriotzearen thulunbioan nintzelarik, zure zerbitzariaren esperantza guzies gorago igan zare, hari miserikordia egiñ nahi izan diozun denboran? eta haren merezimendu guziak infinituki pasatu ditutzu, zure adiskidetasun eta grazias ohoratzen duzula.

Horlako fagore handientzat zer errendatuko darotzut ene Jainkoa?

Ezen esta hori guziei akhordatzen diozuten presenta, munduari ukho egitea, eta bizitze solitarioan sartzeko, gauza guzien kitarastea.

Zer konsiderazionesko gauza egiten dut zure zerbitzazean, kreatura guziak zure zerbitzazerat obligatuak direnas geros?

Deusik esta nik zu zerbitzaztea, baiñan zuk ni zure zerbitzarien leku-ban ematea, eta zu maite zaitusteneiñ juntatzea, haiñ pobre eta ohore horren izateko inkapable nazelarik, gauza handia da eta eziñ aski admira dezakedana.

Jauna, dudan guzia zurea da, eta nik errendatzen darotzudan zerbitzu bera ere zuk egiten darotazun donu partikular bat da.

Eta gustiarekiñ zuk geiago ni zerbitzatzen nauzu, ezen es nik ku.

Zeru eta lurra gizonaren zerbitzuko kreatu tutzu, eta artatsuki zerbitzaten dute egun guzies, zuk eman diozuten ordenen araberat.

Baiñan oraiño gehiago dena, zure aingeruei manatzen diozute zerutik iausteas haren goardiano eta defendatzaile deitezentzat.

Eta zure ontasunak, ene Jainkoa, ixitzen ditu ontasun hek guziak, nois eta ordus zure bizitze propioa gizonaren salbamendu eta bizitzeko eman baituzu eta prometatu baitiozu zeure burua zure gloria guziarekien emaren diozula.

Milla ontasun haukientzat, zer errendatuko darotzut, ene Iainkoa; oxala ene bizitzeko egun guzietan zerbitza ahal bazintzat? baiñan, helas! oxala perfeketa obligatua naizen bezala, xoilki egun bates egiten bazintut.

Ezen egiaski digne zare bethiere zerbitzatu, ohoratu, eta laudatua izateko.

Zu zare egiaski ene Jainkoa, eta ni zure esklaboa, neure indar guzies zure zerbitzazerat, eta zure laudorioen, bethiere publikatzerat, obligatua naizena.

Hori da nik nahi dudana ene Jainkoa, hori desiratzen dut, eta zuk ene eskas guzia zeure grazias bethe zazu.

Zer ohore esta, ene Jainkoa, zer gloria zurekiñ izatea, eta zuregatik gauza guziak mesprezaztea? ezen borondateski zure esklabo egiten, eta zure lege saiñduari humiliatzen direnei grazien gaiñdidura handi bat pre-paratzen diozute.

Zure ispiritu saiñduaren konsolazione eta dulzetasunes, zure amoregatik haragiaren xarma guziei ukho egiten diotenak bethetzen ditutzu, eta zure gloriaren ohoretan bizitze hertsian sartzen eta lurreko ontasun guzies bilhusten direnei bihotzeko hedadura handi bat eta libertate egiasko bat ematen diokute.

O esklabotasun agradagarri eta Jainkoskoa, gizona libro errendatzen eta saiñdustatzen duena.

O bizitze erretiratuaren estatu sakratua, gizona Jainkoaren adiskide, aiñgeruekien igoal, deabruei ikharagarri, eta Jesusen zerbitzari guzies ohoratua izateko kapable, egiten duena.

O Esklabotasun dohatsua, ezin aski desira deitekena, ontasun infinito eta gloria eternalak haren medios ardiesten direnas geros.

XI. GARREN KAPITULUA

**Nola giristinoak Iainkoari plazer egiterat,
hala nola bere nahien moderatzerat,
eta haragiaren gainean
bere burua nausi errendatzerat baizen,
estuen pensatu behar**

JESU KRISTOK

Ene semea edo allaba oraiño ungi ikhasi eskitutzun hainitz gauza irakatsi nahi daroskitzut.

ARIMAK

Zeiñ dire hek Iauna?

IESU KRISTOK

Ene borondatearen aspian zeurea osoki ematea, zeure burua maita estezazungatik, baiñan nik nahi dudan guzia su eta kharrekien besartea dezazuntzat.

Desirek mais borthiski berotzen zaitustenean; konsidera zazu, ea ene gloriak, ala zeure intres propioak ukitzen zaituen.

Niri plazer egitea baizen pensatzen espadusu, nik nola nahi ordenaturik ere, kontent izaren zare baiñan zeure buru propioaren bilhatze sekretuskoa han nahasten baduzu, berehala inkietamendu eta trublean kausituko zare.

Emozu beras zeure buruari ungi goardia, zeure baithan. Ni konsultatu gabe, formatu ditutzun nahien gaiñean, es sobra sustengatzeas, ondoan urrikirik estuzuntzat, eta su handirekiñ lehen desideratu duzuna, aproba estazazungatik.

Ezen berehala on diruriten mobimenduak estire segitu behar, es eta ere behar khendu gaisto diruritenak.

Mobimendu eta desira onetan ere, on da batzuetan suspenditua egoitea, beldurres sobra khexaturik, distrakzioes zeure ispiritua bethe estezazun, edo kanpoan ez aski erregelatua izanes bertzeei eskandala kausa diozuten, edo esperen zuk desiratzen duzun gauzari zenbeit resistenzia kausitzen diozula trubla eta abati etzaitzen.

Biolenzias batzuetan baliatu behar duzu, eta sensuen desirak kuraia handirekiñ gudukatu; goardiarik egiñ gabe, zer nahi eta zer nahi estuen

haragiak, trabaila zaitzen haren ematen, nahi badu eta espadu ispiritua inperioaren aspian.

Eta haren kastiga eta bortxatzen kontinuatut behar duzu, gauza guzientzat prest deiño, eta gutis kontentatzen, eta zer ere sinpleen baita haren maitatzen ikhas dezakeiño, zer ere sensuei gutienik plazer baitzaioite, murmuratu gabe errezeitzen duela.

XII. GARREN KAPITULUA

**Nola munduko gaitzetan
pazient behar den izan,
eta gudukatu konkupiszenziaren kontra**

ARIMAK

Ene Jaun eta ene Iainkoa ezagutzen dut pazientzia hagitz nezesario dudala, zeren eta hainitz gauza nahi estudan bezalako arribatzen baitzait.

Nik egiñ ahala bakea izateagatik egiñ arren, ene bizia bethiere gerla eta doloretan izaren da.

JESU KRISTOK

Ene semea, edo allaba zuk diozuna egia da, baiñan estut nahi tentazione eta afflikzionerik gabe izatean eman dezazun zure bakea.

Baiñan duzun uste, hainitz tentazione eta kontrarietates exerzatu eta frogatua zarenean, orduan bakea kausitu duzula.

Erraten baduzu harenbertze ezin sofri dezakezula, nola Purgaroriotako khar eta suak egiñen ditutzu?

Bi gaitzetarik bethiere mendreana hautatu behar omen da.

Gaitz sekulakoei ihes egiteko, bizitze huntakoak Iainkoari plazer egiteko bihotz ones sofri zatzu.

Uste duzu munduko jendeek estutela guti edo hainitz pena?

Plazeretan beretan direnak estire hetas etsant.

Menturas erraren darotazu bertze alde batetik badutela haiñitz dibertimendu, eta bere inklinazione eta nahiak satisfatzen ditustela, eta hala hekien penak dulzatuak direla.

Baiñan hori hala balis ere, imajinazionesko dohatsutasun horrek zenbat iraun ahal dezake?

Iklusiko duku munduko handiek men men bates, kheak bezala, sal-tatuko dutela eta plazer iraganes estutela orhoitsapenik izaren.

Bizi diren denboran ere eskituste gustatzen garratstasun, nekhadura eta beldurtasunekiñ baizen, eta mais, zerk ere egiñ baitu hekien boskariora, hark berak kausitzen du hekien dolorea.

Manera huntan ene justiziak punitzen ditu, arrazoiñ denas geros berek bere garratstasun eta konfusioea, ene ordena eta borondatearen kontra bilhatzen duten plazerean berean, kausi dezaten.

Zer da hekien plazerak baiño laburrago, falsoago, eta ahalkagarria-gorik?

Baiñan itsutasun eta horditasunak, zeñetan baitire, estiothe permetitzen zer diren konprenditzea, eta arrazoiñ gabeko bestiak bezala, bere pasioneak segitzen ditustela, bere arimen heriotze eternalaren kaltetan haiñ plazer laburrak erosten dituste.

Zato beras, ene semea, edo allaba es behiñ ere zure pasioneak segi, eta erregelatuak estiren nahiei ukha diokozute.

Emazu Iauna baithan zure boskariora, eta zure bihotzeko botu eta galdetzeak konplutiko ditu.

Nahi baduzu izan boskario egiaskoa, eta abundanzia handirekien ene Iainkosko konsolazioneak gustatu; munduko gauza guziak mespreza zatzu, abandona hemengo plazer flakoak, eta zureganat ene benedikzio-neak isuriko ditut, zure arima ezin etsplika deiteken dulzetasunes betheko.

Zenbatenas kreatoretan satisfa ahal zaitzaketen gauzetarik separa-tzen baitzare, hanbatenas ene baithan boskario puxantagoak kausituko ditutzu.

Egia da berehala gudu, pena eta tristeziarik gabe hautan eziñ sart zai-teske.

Zure kostuma gaistoa oposatuko da, baiñan hobegoas benzutua izaren da.

Haragiak sentiaraziko daroskitzu bere erreboltak baiñan ispirituaeren kharras bridatua izaren da.

Suge zaharra bere malezia eta biolenzia guziarekiñ zure kontra arma-tuko da, baiñan zure othoitzek ihesi egorriko dute, eta trailailu progo txuskoaren kontinuazioneak zure bihotzeko atherik prinzipalenak zarratuko diotza.

XIII. GARREN KAPITULUA

Nola bihotz ones obeditu behar den, Iesu Kristoren Imitazionetan

IESU KRISTOK

Nork ere ihes egiten baitio obedienziari, haiñak bere buruari grazia ebasten dio; eta nork ere ontasun propio eta partikularra bilhatzen baitu komun eta jeneraletik gabetzen da.

Nor ere bere superioentzat borondate oso batekien obedient esbaita, erakuierat emaren du, bere haragiak estioela obeditzen, baiñan mais ispirituaren kontra erreboltatzen dela.

Ikhas zazu beres berehala, zu gidatzen zaitustenei obeditzen, baldiñ nahi baduzu haragiak pruncki obedi diezazun.

Fite kanpoko etsai hori benzutuko duzu, baldiñ zure bihotza bere buruaren kontra dibisatua espada.

Zure arimak duen etsagik gaistoena zu zerori zaitu, nois eta ordus ispirituko legeak zureganik galdetzen duenari, errendatzen espaisko.

Etzare sekulan haragi eta odolaren benzutzaile izaren, zerori zeure burua mesprezio egiasko batean, eman arteraiño.

Beldur zare bertzeen borondateei osoki abandonatua izateas, zeren amudio erregelatua esten bates, zeure burua maite duzun.

Baiñan zer mirakuilu liteke, baldiñ Iainkoaren amoreagatik gizon hari obeditzen baziño herrauts eta esteusa zarenas geros; nik puxantza guziak ditudalarik, zeru eta lurra kreatu, gizon egiñ, eta zureganako amudioa dela kausa gizoni beheratasun handirekiñ obeditu ondoan?

Guzietako humilen eta behearena egiñ nais, gizonaren banitatea Iainko baten humilitateas benz dezazuntzat.

Ikhas zazu obeditzen, herrauts superbiosa; ikhas zazu zeure buruaren beheititzen, lur eta herrautsa, eta guzien oiñen aspitan ostikatua, izaten.

Ikhas zazu zeure borondateen hausten, eta obedientziaren biktima zeure burua errendatzen.

Bero zaitte khar saiñdu bates zeure buruaren kontra eta etzazula sofri urguilutasuna zure baithan bizi dadiñ.

Egiñ zaitte haiñ xume eta beheiti zaitte haiñbertze, guziak zure gaiñean ibil ahal deitesken bezala, hala nola karrikako basaren gaiñean baitabiltza.

Zertas pleinta ahal zaiteske, gizon presunzioes bethea, zer duzu errateko, indurias bethetzen zaitustenen kontra? haiñbertze bekhatas lizundua zarenas gerostik, haiñbertze induria Iainkoari egiñ diozunas gerostik, eta haiñbertzetan ifernua merezitu duzunas geros?

Hetarik ene miserikordia xoilak libratu zaitu, zeren zu ene begien aitzinean preziatu izatu baitzare, eta erakutxi nahi izan baitarotzut zenbat maite zaitudan, bethiere egiñ daroskitzudan ontasunen ezagutzan zarenzat, eta mesprezatua izatea patienki sofritzen duzula, obedienzia sinzero batean eta humilitate egiaskoan kontinualki, zeure burua ematen trabaila zaittezentzat.

XIV. GARREN KAPITULUA

**Nola beldurtasun saiñdu batekiñ
konsideratu behar den,
zenbat Iainkoa garbi den**

ARIMAK

Jauna, manera hortan mintzo zaiskidanean, zure justiziaren ihurtzi-riek itxarutzen naute, beldurtasunak ene hezurretaraño penetratzen du, eta ene arima ikhara handi batean da.

Harritua nago, eta zeruak berak garbiak estirela zure aitzinean kon-sideratzen ditut.

Baldiñ aingeruetan korrupzioeoa kausitu baduzu, eta miserikordia-rik gabe hartas punitu, zer izaren da nitas?

Izarrak erori dire zerutik, eta ni herrautsa zer esparantzetan ahal nei-teke?

Ikhusi dut presunarik zeñen biziak hagitz laudatzekoa baitzidurien, zerutik berehala erortzen direla; eta aingeruen ogia jaten zutenak urdeen eskurren jaten atsegiñ hartzen zutela.

Esta beras, Iauna, saiñdutasunik, baldiñ zure esku saiñduak hura sus-tengatzen espadu.

Esta zuhurtziarik gu gida ahal gaitzakenik; zure argiak hura gober-natzen espadu.

Esta indarrrik gu sustenga ahal gaitzakenik, zure puxantzak hura kon-serbatzen espadu.

Esta garbitasunik segurantzán, haren defendatzeko artha zerorek hartzen espaduzu.

Fiñean iratzarriek egote batek ere eziñ arima salba dezake, baldiñ haren goardatzeko zerori iratzarriek espazaude.

Usten gaitutzun bezañ sarri, erortzen eta galtzen gare eta gureganat ethortzen zaren bezain sarri, alkatzen eta bizitzen.

Ezen inkonstanzia bera gare, zuk xoilki arrastatzen eta fiñkatzen gai-tutzu.

Epheltasuna bera gare, eta zuk xoilki animatzen eta sustatzen gaitu-tzu.

Helas! ala nik semtimendu beherak neure buruas behar baikituz; ala nik ene baithan ahal deiteken ontasun aphurra, guti estimatu behar baitut.

Ala nik zure juiamenduen thulunbio beheretan, hagitz humiliatua behar baitut, Iauna, zeñetan bekhatu eta esteusa neure burua kausitzen baitut.

A! nexatzen nabem pisu harrigarria! o itsaso fundamen gabekoa, zeñetan deusik espaitut neure buruas kausitzen, lekhat, manera guzietan esteus bat nazela baizen!

Non izaren da beras hemendik harat ene baithan urguilutasunaren erro hura, hala nola bertute konzebituas ahal dukedan kondidenzia hura?

Banitate hori guzia zure juiamenduen beheratasunean funditua da.

Zer da gizona, eta haragi guzia zure begien aitzinean?

Basa glorifika deiteke hura formatzen duenaren kontra?

Nola hitz trunpurek Iainkoari osoki obedient zaion bihotz bati bani-tatea inspira ahal diozakete? bere aspian dadukan bat, mundu guziak eziñ altxa dezake, eta Iainkoa baithan xoilki bere esparantza eman duena gizo-nen laudorio guzies esta mobituko.

Seguranta da hek eta hekien hitzak xismistak bezala iragaren direla, eta Iaunaren egia eternitatean dagoela.

XV. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoari gauza guzietan
erremetitu behar zaion,
eta deusik esten Iainkoak
nahi duenik baizen desideratu behar**

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba nahi dut gauza guzietan erran diezadazun; Iauna, arren nik proposatzen darotzudana egiñ bedi, zure borondatea hala bada.

Baldiñ, Iauna, gauza batean ohoratua bazare, zure gloriarentzat egiñ dadilala.

Baldiñ aitzinetik ikhusten baduzu nik galdegiten darotzudana progoxusko zaitala, egidazu grazia hartas zure ohoretan zerbitzatzeko.

Niri kalte egiñ ahal diezakedala, eta ene salbamenduaren etsaia dela ezagutzen baduzu, ene arimatik halako desira eta pensamenduak khen zatzu.

Ezen desira guziak estire ispiritu sainduaganik heldu, gizonari on eta zuzenak iduritu arren.

Absolutuki juiatzea, ea ispiritu ona ala gaistoa den, gauza gaitza da, edo zure ispiritu propioa espada zerbeit gauzaren desiratzerat pusatzen zaituena.

Askenean hainitzak trunpatu izan dire, zeñiek uste baitzuten ispiritu onas gidatuak zirela.

Bethiere zure galdetze eta desirak beldurtasun eta humilitaterekiñ ofrendatu, eta ene dispozionerat erremetitu, zeure borondate propioari ukho egiten diozula, behar daroskidatzu.

Bethiere erran behar darotazu; Iauna, badakizu hoberena zeñ den. Hau egiñ bedi edo estadin egiñ, zure borondare sainduaren ordenaren araberat.

Indazu plazer duzuna, plazer duzun maneran, eta plazer duzun denboran.

Nola tratatu behar den baitakizu, eta hala egiñ nazazu, zuri agradagarri eta zure ohoreari gehien izaten zaion bezala.

Nahi duzun lekhuaren eman nazazu, eta gauza guzietan libertate oso batekin nitas disposa zazu.

Zure Iainkosko eskuan nais, turna nazazu baterat eta bertzerat plazer izaren zaitzun bezala.

Huna non naizen zure esklaboa, guzietarat prest, neuretzat bizi nahi estudanas geros, baiñan bai zuretzat; zure ontasunari nahi dakiola digneki eta perfetki.

OTHOITZA

O Jesus, zeñiaren ontasuna infinitua baita, o ene bihotzerat zure grazia isurt zazu enekie, den, enekien trabaila dadiñ, eta askeneraiño enekien persebera dezan.

Zer ere agradarri baitzaitzu, eta zer ere eneganik gehienik desiratzen baituzu hura bera desiraras diezadazu. Zure borondatea den enea eta eneak zurea dezan segi eta perfeki harekien konforme dadiñ egin.

Nahi edo ez nahi izatea, den bethiere ene baithan, zure baithan bezala, eta estudan sekulan nahi zuk nahi duzuna baizen, eta ez nahi, zuk nahi estuzuna baizen.

Arren egizu, naizen hilla munduko gauzentzat, eta es ezagutua munduas, hala nola zure amoreagatik mesprezatua.

Egizu arren munduko desira ahal dezakedan gauza guzietan baiño hobeki zure baithan errepausa nadiñ, eta ene bihotzak zure galtzarrean bere bake eta boskariora kausi dezan.

Zu zare bihotzaren bakea, zu zaren errepausua.

Zutas kanpoan gauza guziak gogor eta inkietak dire.

Arren gustaras diezadazu Iainkosko lo eta errepausu bake suberanoan kausitzen dena, erran nahi da, zure baithan, ene Iainkoa, ontasun bakhar, suberano eta eternala.

XVI. GARREN KAPITULUA

**Nola egiasko konsolazionea
Iainko xoil baithan
bilhatu behar den**

ARIMAK

Ene Jainkoa zer ere ene konsolazioneentzat desira eta pensa ahal baitetzaket, estire mundu huntan baiñan bai zeruan nerori bakharrrik munduko plazer eta atsegiñ guzies gozaten banintz ere, segur da, men men bates iragan leiteskela.

O beras ene arima, eziñ kausi dezakezu boskario oso eta perfektik zure Jainkoa baithan baizen, zeñia pobreen konsolatzaille, eta humilen adiskidea baitha.

Zaude aphur bat, zaude ene arima, zure salbaitzaillearen promesen begira; eta ontasun guzies bethea izaren zare zerbetan.

Presenteko ontasun luresko hauk Jainkoaren ordenuaren kontra desiratzen baikituztu, zeruko eta eternalak galduko dituztu.

Presentekoes zerbitza zaite, eta sekulakoak desira tatzu; ezen munduko deusek eziñ osoki kontenta zaitzakete, zeren espaitzare hetas goza tzeko kreatua.

Kreaturetan diren ontasun guziak poseditzen baziñtu ere etziñteske dohatsu.

Iainko xoil da zure ontasun suberanoa, eta hark xoilki dohatsu errenda ahal zaitzake ez munduaren maitatzailleek uste eta desiratzen duten bezala, baiñan girstiño fidelek duten bezala eta aitzinietik arima ispiritual eta garbiek gustatzen duten maneran zeñien konbersazione eta afekziona zeruan baitha.

Lurretik heldu den konsolazionea falso eta iraupen gutitakoa da.

Esta dohatsurik eta egiaskorik, gure bihotzaren barnean egjak berak sentiarasten darotzunik baizen.

Jainkosko presunak berekien lekhu guzietarat badarabila bere konsolatzaillea, zeñia Jesus baitha, zeñiari mais erraten baitio; lagun nazazu, ene salbatzaillea, denbora eta lekhu guzietan.

Ene boskarioa den munduko allegrantzia guzietarik gabetua izatean.

Zure konsolazionea saltatzen bazait, zure borondatearekiñ konforme izatea, eta zuk gaitzetan nitas egiten duzun frogantza, den ene konsolazione handia.

Ezen zure kolerak estu bethiere iraunen, eta zure mehatxuen garratstasuna esta bethierekoa izaren.

XVII. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoa igoalki
bake eta trublean
benedikatu behar den**

JESU KRISTOK

Ene semea edo alaba ustazu eurekien nahi dudaren egitera, ezen badakit zer zaitzun progotxu.

Zuk gizon bezala gauzak ibiatzen dituztu, eta nola zure afekziona mundukoa baitire, zure pensamenduak ere hala dire.

ARIMAK

Egia da, Jauna, zuk diozuna infinituki artha gehiago duzu nitas ezen ez nik nerorek ahal bainuke.

Zure galtzarrerat bere burua etxatzen estuena, eta zure ontasun bakharrean errepausatzen estena, handiski erortzerat exposatua da.

Egidazu xoilki grazia ene borondatea zure baithan fermu, eta zureganat bethiere hedatua dagoen; eta ondoan plazer izaren zaitzun bezala nitas disposa zazu.

Ezen inposible da niri arribatuko zaitan guzia zure ordenus esten bethiere on eta progotxuskoa.

Baldiñ ilhunbean naizen nahi baduzu, zaren hargatik benedikatua, baldiñ argitan, zaren oraiño benedikatua.

Baldiñ ene arima konsolatu nahi baduzu, zaren laudatua; baldiñ aflijitu nahi baduzu, zaren oraiño laudatua.

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba baldiñ enekien ibili nahi baduzu, manera hortan gidatua behar duzu izan.

Igoalki behar duzu izan dolore, eta boskarioentzat dispositua.

Errepausu berarekiñ errezibitu behar dituztu edo aberatstasunak eta bethetasuna edo pobrezia eta beharra.

ARIMAK

Jauna, bihotz ones zuregatik zure ordenu sainduaren araberat arribatuko zaikidan gauza guziak, sofrituko ditut.

Indiferenki zure esku saiñdu eta adoragarritik, on eta gaitza, dulzetan eta garratstasuna, boskario eta tristezia, errezibitu, eta guzientzat graziasko akziona bethierekoak errendatu nahi ditut.

Xoilki bekhatu guzietarik guarda nazazu, eta estut beldurtasunik izaren ez herioarentzat ez eta ere ifernuarentzat.

Zeureganik sekulakotzat etxatzen espanauzu, eta bizitzearen liburutik urratzen, arriba ahal dakiskidan gaitz guziek eziñ kalterik egiñ diezaketet.

XVIII. GARREN KAPITULUA

**Nola Iesu Kristoren eta saiñduen
exenpluen ondoan gauza estia
behar zaitzun softitza**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo allaba zure salbamenduagatik zerutik jautsi nais, zure miseriak, ez nezesitates, baiñan amudioaren gaiñdidura eta biolenzias hartu ditut, zuri pazienzia irakastekotkat, eta mundu huntako pena eta trabailuak bihotz ones sofri dezatzuntzat.

Ezen sorthu nintzen men menetik, gurutzean hil arteraiñokoan, es nais dolore gabe izatu.

Askeneko pobrezian bizi izan nais.

Mais ene kontra egiten zitusten pleintak aditu izan ditut.

Mantsoki induria eta desohoreak sofritu ditut. Ene ungi egiñak ingratasunes, ene mirakuiluak blasfemioes ene doktrina saindua mesprezios pagatuak dire ikhusi izan ditut.

ARIMAK

Jauna, horren pazient zeure bizitzean izatu zarenas geros, eta hortan berean zure aitari obediencia soberano bat errendatu, justu da ni bezalako bekhatore miserableak, bere burua zure borondate saiñduari obeditzeko sofri dezan eta zuk ordenatu nahi darotazun bezenbat denboras, bizitze mortal hunen karga ene salbamenduarentzat ekhar dezadan.

Ezen bizitze hau trabailuskoa izan arren, guziarekiñ zure graziaren puxantzas merezimenduaren suiet bat da; eta flakoen direnek es solament zure eta zure sainduen doloreen exenplues hura behar dute suportatu, baiñan halaber oraiño behar dute estimatu.

Hargatik lege zaharrean zuten baiño konsolazione gehiago dugu, zeinñetan zeruko athea oraiño zarratua baitzen eta harat gidatzen zuen bidea ilhunagoa eta gutiago ezagutuagoa, gutiak zirenas geros haren bilhatzerat penetan ematen zirenak.

Erresuma eternal hartan sartzea lehenbiziko denbora hartako bereko justu, eta sainduei debekatua zen, zeren eta zure odolaren prezioas eta zure gurutzearen indarras eta glorias baizen eziñ idek ahal baitziteken.

Nola beras niri eta zure fidel guziei egiñ darokuzun grazia aski eza-gut ahal dezaket, haiñ bide zuzena eta segura, zure erresuman sartzeko, erakutxi darotzuzunas geros?

Ezen zure bizitze saiñdua gure bidea da, eta zure pazientzia adoragarria bide bat da, zeñaren medios zureganat, gure golardo eta khororarat bezala goan behar baitugu.

Zerorek lehenik bide hori erakutxi espaziñdu, hala nola lehenik hortan ibili baitzare, nor zure segitzerat penetan ematen zen?

Helas! zenbatak izaren ziren zure gibelean, zureganik urrunduak egoren zirenak, zure eman duzun exenpluas animatuak izan espalire?

Ikhusten duzu, ene Iainkoa, mirakuiluen nonbre handiaren, eta utzi daroskigutzun instrukzioeen ondoan, ephel eta langituak garela.

Zer liteke beras, zerorek argi handi hori zure segitzeko bistu espaziñdu?

XIX. GARREN KAPITULUA

Nola giristiñoak bere burua pazienziarat disposatu behar duen

IESU KRISTOK

Ene semea, edo allaba etzazula pleiñtarik gehiago egiñ, ezagutzen duzun geros eziñ egiñ dezakezula, baldiñ ene eta ene saiñduen doloreak konsideratzen baikituzu.

Odolaren isurtzeraiño estiozu oraiño zeure buruari resistenziarik egiñ.

Zure pena guziak deus gutiak dire, bertze hainitzek sofritu ditustekien konparatzen badire, zeñen gaitzak gaiñdiduran izan baitire, nahis konsideratzen dela hekien handitasuna, nahis diferentzia, nahis luzetasuna.

Zeure ispirituan hekien afflikzione handiak errepara zatzu, zeure xumeagoak dulzekiango sofritzekotzat.

Baldiñ handiak iduritzen baitzaiskitzu, zure pazienziaren eskasak sentimendu hori ematen darotzu.

Baiñan nahis hainitz, nahis guri sofri dezazun, duzun bethiere artha kuraioski sofritzea.

Zeure burua ungi sofritzerat disposatzea zuhurtzia handia da, gaitzak berak ariñago idurituko zaiskitzu, ungi hetan erresolutua zarenean, eta merezimendua ere handiagoa izaren da.

Etzazula sekulan erran eziñ sofri dezaket hunelako presunas ni manera huntan tratatu ikatea! hori eziñ suporta ahal deiteken gauza bat da.

Afruntu handi bat egiñ darot, eta egundaiño orhoitu esnazen gauzes erreportxu egiñ darot.

Fazilki bertze presunak sofri netzake, eta bada bertze hainitz ofensa zeñes espainuke axolarik.

Pensamendu hori arrazoin gabeko imajinazione bano bat da, zer den pazienziaren bertutea, eta nork hura errekonpensatu behar duen konsideratzen estenas geros.

Baiñan bai xoilki nor den ofensatu duen presuna, eta zer den errezi-bitu den ofensa.

Plazer duenaganik, eta plazer duen bezanbat baizen sofritu nahi estuen presunak, estu pazientzia egiaskoa.

Pazienziaren bertutea poseditzen duenak estu goardiarik egiten ala bere superiorak, ala bere igoalak, ala bere aspikoak, ala gison esteus batek, ala saiñdu batek, ala gaisto batek sofriarasten dioen; baiñan indiferenki mundu guziaganik arriba ahal dakiskion gaitz guziak errezibitzen ditu.

Iainkoaren eskutik horiok guziak errezibitzen ditu, eta uste du irabazi handia egiten duela, zeren eta gauzarik xumeenak Iainkoagatik sofrituak direnean, espaitire merezimendurik gabe haren beraren aitzinean.

Zaren beras gudukatzerat bethi prest, baldiñ biktorios gelditu nahi baduzu.

Pena gabe pazientziaren khoroa eziñ ardiets deiteke. Sofritu nahi espaduzu, estuzu khorotua nahi izan.

Khoroa desiratzten baduzu jeneroski gonbata zaitte, kuraioski sofri zazu.

Trabailuaren prezioa errepausua da, eta guduaren errekonpentsa biktoria da.

ARIMAK

Arren, ene Iainkoa, naturalki imposible diruriena, zure graziak diezadan posible errenda.

Badakizu sofritzeko indar guti dudala, eta gaitz xume batek inkiatazzen nabela.

Egizu beras, arren gaitz guziak, zeñies zure izenaren ohoretan ene exerzatzea plazer izaren baitzaitzu, su handirekien desira detzadan, hagit abantail handia zaitanas geros ene arimaren salbamenduarentzat sofritzea, eta zuregatik persekutatua izatea.

XX. GARREN KAPITULUA

Nola Iainkoari bere flakezia propioa aithortu behar zaion, eta halaber munduko miseris

Konfesatzen daroskitzut, Jauna, ene hoben guziak, konfesatzen daroskitzut ene flakezia guziak.

Mais esteuskeria batek abati eta tristatzen nau. Batzuetan kuraios izateko deliberazioneak hartzen ditut; baiñan tentazionerik mendreenak suprenitzen nabenean estakit zer egiten naizen.

Batzuetan esteuskeriako gauza batek tentazioneari lekhu ematen dio.

Eta nois eta ere uste baitut aski segur naizela, zeren espaitut perila presentean ikhusten, erremarkatzen dut haize xume batek kolpe bates etxatzen nabela.

Etxa zatzu beras begiak, Iauna, ene beheratasun eta flakotasunaren thulunbioen gaiñerat, zeñiak nik neronek baiño hagit hobekiago penetratzen baikitutzu.

Duzun zure kreaturas konpasione, eta basatik thira nazazu, han barna sarthua esnagoen eziñ ilkhi naiteken bezala.

Hark mais ximikoak ematen daroskit, eta zure aitzinean ahalkerias estaltzen nau ikhustetas haiñ flako, eta puxantz gabe naizen ene pasioneiñ resistenzia egiteko.

Zuk ni zure grazias goardatu, arren konsenti estezadan, gustiarekiñ pena handia dut, bethiere horlako gudu eta hauzian bizitzea.

Hemendik agertzen da ene flakezia, zeren eta imajinazione edo fantasia ahalkagarri gaisto hek fazilkiago ene ariman sartzen baitire, ezen es handik ilkitzen.

O Israieleko Iainko puxanta, arima fidelen esposa, zure zerbitzariaren trabailu eta penak ikhus zatzu, eta ene akzione guzietan gida nazazu.

Zeruko indarras borthitz nazazu, haragi miserable hau zeñiarekiñ bethiere gure bizitzean gudukatu behar baitugu, ispirituas gorago ene baithan altxa estadiñ, zeñiari espaitzaio oraiño obedient.

Helas! ala bizitze hau dohakabea baita, bethiere tribulazione eta miserietan denas geros, zeñietan gauza guziak etsaies inguratu eta betheak baitire.

Gaitz bat pasatu ondoan bertzea han da, tentazione bati bertzea darraiko; eta oraiño etzare haiñ fite etsai baten gonbatetik ilkitzen non kolpe bates etzaren surpreritua kausitzen bertze etsaien nonbre handi bates.

Nola horrenbertze garrastasunes betherikako, eta miseries inguraturikako bizia maita ahal deiteke?

Nola hori bizia deit ahal deiteke, hainbertze izurri eta heriotzeen ama abundantia denas geros?

Gustiarekiñ hainitzek maite dute, eta bere plazer eta errepausuak han kausitzerat egiñ ahala egiten dute.

Mundua akusatua da bano eta tronpura dela, gustiarekiñ pena dute hainitzek haren kitzatzea, zeren eta haragiaren desira gaistoak nausi baitire.

Bi pendura sentitzen ditugu gure baithan, zeñiek trañatzen baikaituste munduaren maitatzerat eta denbora berean mesprezatzerat.

Parte batetik haragiaren nahiek, begietako dibertimenduek, eta bizi-tzearen superbiasunak haren maitatzerat ekartzen, eta bertze partetik miseria harrigarriek hura segitzen ditustenek, unhagarri hura kausiarasten darotzute.

Baiñan helas! amudioaren eta dibertimenduen plazer gaistoak badarama hura hañitzen arimatarat, zeñiek pikatzen ditusten arantzeas egiten baitute bere plazera, egiaski egundaiño Jainkoaren dulzetasuna, eta barneko bertutearen edertasuna estute ezagutu ez eta ere gustatu.

Kontrarat mundua perfekti mesprezaten, eta ostikatzen dutenek, badakite zer den zeruko boskario hura, zeñia, hura mesprezaten dutenei ematen baitzaio, eta ondoan klarki hura maite dutenen tronperia eta ignoranzia handia ezagutzen dute.

XXI. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoaren aitziñean
humiliatzen den arimak,
hura bereganat tiratzen duen
bere konsolazionearentzat**

ARIMAK

O ene arima gauza guzietan eta gauza guzien gaiñetik errepausa zaitze zeure Iauna baithan, ezen saildu guzien errepausu eternala hura da.

O Jesus infinituki dulzea, eta infinituki maitagarria, egizu arren zure baithan bake eta errepausu gehiago kausi dezadan konparazionerik gabe, ezen es kreatura guzietan, osasunean baiño, edertasunean baiño, gloria eta ohorean baiño; puxantza eta dignitatetan baiño, zientzia eta argietan baiño aberastasun eta argietan baiño, boskario eta dibertimendutan baiño, erreputazione eta laudorioan baiño, plazer eta atseginetan baiño, zuk niri eman ahal dietzakedatzuken esparantza eta promes guziak baiño guk ahal dituskegun merezimendu eta nahi saildu guziak baiño, grazia eta fagore gure arimek ahal ditusketenak baiño, zureganik erreziñ ahal detzakegun dulzetasun eta konsolazione eziñ explika ahal deiteskenak baiño, gehiago estima zaitzadan, ene Jesus maitea.

Nadin errepausa zure baithan xoilki, aiñgeruetan, arxanjeluetan eta zure tronu sakratua inguratzen duten ispiritu dohatsuetan baiño obeki; hitz bates gauza ageri, eta ageri estirenetan baiño, eta jeneralki diren guzietan baiño baldin zu zerori bera espadire, o ene bihotzeko Iainkoa.

Ene Iainko Iauna zu xoilki guzies gorago zare zure ontasuna haiñ da infinitua, nola zure handitasun eta puxantza.

Zeure baithan kausitzen duzu keure dohatsutasun eternalaren bethetasuna, eta eziñ huts deiteken ithurri sakratua.

Boskario eta konsolazione guziak zureganik heldu dire. Zu zare edertasun baxharra eta xoilki maitagarria, zu zare majestate eta gloriaren itsasoa, zeñetan bethiere izatu baitire ontasun guziak, eta halaber baitire eta izaren eternitatean bere, perfekzione suberanoan.

Hargatik zuk zerorek ematen, deskubritzen, eta prometetzen daroskidatzun gauza guziak, zu zerori klarki niri agertu, eta zutas ni gogarazi gabe, estire kapable niri satisfakzione oso baten emateko, zeren ene biotza eziñ osoki kontenta baititeke, baldiñ zure kreatura donu guzies gorago, zure baithan xoilki errepausa dadintzat, altxatzen espaduzu.

O Iesus garbiena eta arima xahuen espos maiteena, eta zeruko eta lurreko nausia! nork egiasko libro errendatuko nau, eta nork zu baitaraiño hedatzeko, han errepausa nadintzat, hegalak ematen daroskit.

Helas! nois izaren nais hararaiño dohatsu, osoki neure burua okupatua ikhusiko baitut, konsideratzen dudala, zein estia zaren bilhatzen zaitustenen alderat, o ene Iaun, eta ene Iainkoa.

Nois zurekien berris perfekijuntatuko nais, zure amudioas poseditua naizela neure buruaren sentimendu eta gustu guziak gal detzadantzat manera sensu eta pensamendu guzies goragoko huntan, zeina guziek eza-gutzen baitute zu xoilki sentitzeko eta gustatzeko.

Presentean neure bizi suspiretan daramat, eta ene miseriaren pisu nekhatzen nabena dolorerekiñ ekartzen dut, ezen nigarresko lekhu behe-ra hunetan, mais badire nekharresko okhasioneak, zeinek ene arimarat trouble tristezia eta ilhuntasunak etxatzen baikituste.

Manera huntan sensuen peites enbrazatua neure burua konsideratzen dudala, eziñ libertaterekiñ zureganat hurbil naiteke, ez eta ere goza zure kareza miragarries, zeinetas ispiritu dohatsu zure aldean direnak ohoratzen baikituzu.

O ene Iainkoa, etzaren gor ene suspirentzat, eta zaren lurrean sofritzen ditudan gaitz guzies ukitua.

O Iesus gloria eternalaren distiadura, arima desterrusko lekhu huntan aflijitua denaren konsolatzaila!

Zure aitziñean ene arima adorazione mutu batean da, eta bere ixilik egoteas mintzo zaitzu.

Nois arteraiño ene bisitazerat ene Iaunak luzatuko du? ethor bedi ni bezalako pobre esteusaganat, eta nazan bere boskarioas allegera, dezan heda bere eskua, dohakabe bat dezan athera bere miseriatik.

Zato, ene Iainkoa, zato, eziñ duket dohatsatasuneko oren bat, ez men men bat ere zu gabe, zeren zu zerori baxharrik baitzare ene boskario guzia, eta zuk zerorek behar bainazu naurritu.

Miserian langitzen hari nais, eta presondegi batean bezala, oiñetan burdinak ditudala kausitzen nais, zure presenziaren argias konsola neza-kezukeiño, eta libertatea errendatu arteraiño, zure bisaia dultze eta maitagarria erakusten darotasula.

Bertzeek bilha eta maita bezate zure plazan plazer dutena; nitas bezanbatean, etzait deusik agertzen, ez agertuko maitagarriagorik zu baiño o ene Iainkoa, ene esparantza eta dohatsutasun eternala.

Bethi nigarres egoren nais, eta ez nais zesatuko zuri othoitz egitetik, zure grazia ene baiterat turna deitekeiño, eta ene bihotzari mintza zakiskon arteraiño.

JESU KRISTOK

Huna non naizen, ene semea edo allaba zureganat heldu nais, zeren deithu baiñauzu.

Zeure nigar eta zure arimako nahiek, zure bihotzeko humilitate eta kontrizioneak zerutik jautsarazi naute eta zureganat thirarazi.

ARIMAK

Iauna, deithu zaitut, eta zutas gozazerat desiratu dut, hauk guziak zuregatik mesprezazerat erresolitu ditudanas geros.

Zerorek iratzarri nauzu zu bilha zaitzadantzat.

Zaren beras benedikatua, ene Iauna, zeren zure zerbitzariari zure miseriardiaren gaiñdidura hori zure ontasunas egiñ baitiozu.

Zer gelditzen zaio zure esklaboari? zure aitziñean humilitate handirekiñ beheititza baizen, behiñere bere hobenen eta esteustasunaren orhoitpapena galdu gabe, ezen esta deusik zure iduritakorik, o ene Iainkoa, zeru eta lurreko mirakuillu guzietan.

Zure obrak onak diren bezala, zure juiamenduak justu eta egiaskoak dire, eta kreatura guziak zure probidenzia suberanoas gobernatuak.

Zaren beras guzies laudatu era glorifikatua, o Jesus, aita eternalaren zuhurtzia.

Ene mihiak eta kreatura guziek lauda zaitzaten eta eternitate guzian benedika.

XXII. GARREN KAPITULUA

Nola Iainkoak egin daroskigun ontasun handies orhoitu behar dugun

ARIMAK

Zure lege sainduan, Iauna, ene bihotza idik diezadazu, eta zure manamendu sainduetan nola ibilli behar dudan, irakats dazu, hala nola zure borondate saindua konprendiaras, eta detzadan atenez handirekiñ konsidera, eta ene ispirituan fagore jeneral eta partikularak iragan, zeñes ene arima bethe baituzu, zor zaitzun ezagutzarekien, grazien akzioeak errenda dietzakizudantzat.

Egia da badakit eta bihotz ones aithortzen dut, esnaizela kapable, zure dohainik mendreenaren digneki ezagutzeko.

Egin darokidatzun ontasun guzies infinituki beherago nais, eta nitas gorago zenbat zaren konsideratzen dudanean, zure handitasunaren kontenplätzen, ene ispirituak faltatzen du.

Ariman eta gorputzean poseditzen ditugun gauza guziak, nahis ontasun barnekoak eta kanpokoak, nais naturalak, nahis naturas goragoak, egiñ daroskidatzun haiñbertze grazia eta fagore dire, irakasten darozutenak nola ohoratu behar dugun fiñ gabeko ontasunaren ithurri sakratu hura, zeñietarik gure baithan diren ontasun guziak, isurtzen baitire.

Batzuek hetarik gehiago, bertzeek gutiago dute, baiñan guziak zureganik heldu dire, eta nihork eziñ deusik zu gabe duke, ez xoilki ontasunik mendreena ere.

Dohañik handiena errezibitu duena ezin bere merezias glorifika eta bertzees gorago altxa deiteke eta gutien errezebitu duenari erreportxurik ezin eman diozoke, ezen guzietako handien eta hoberena, gauzarik mendreenak bere buruari atribuatzen diotzana da, zeñiak grazien akzioe betherekoak zuri errendatzerat humillena eta debotena baita.

Guzietako esteusena, bere burua estimatzen duena, hura da kapablea zure present sakratuen errezibitzeko.

Norbaitek fagore hetarik gutiena errezebitu duela ikhusten badu, estu tristatu eta asarratu behar, ez eta ere halaber gehiago errezibitu duteinei, inbidiarik ekharri behar.

Lehenik zure ontasun fiñ gabekoa admiratu eta ohoratu behar du zeñiak nihor konsideratu gabe, abondanzia liberal eta borondatesko bates, bere presentak ematen baikitu.

Guzientzat laudatu behar zaituste, guziak zureganik xoilki heldu direnas geros.

Badakizu nori zer zaion konbeni; zuri dagotzu eta ez guri ezagutzea zergatik bat bertzea baiño gehiago edo gutiago den fagoratu; zeren zuk zerorek xoilki gizon bakotxaren merezien neurria, markatu baitutzu.

Hargatik ene Iainkoa sinhesten dut, zuk presuna bati egiñ ahal diozokezuen graziarik handien bat dela, ez ematza haren baithan donu hetarik, zeñiek kanpoan distiatzen baitute eta gizonen laudorio eta admirazioeak bereganat thirutzen.

Baldiñ norbaitek bere burua pobre eta fagore guzies billuzia ikhusten badu, estu ez asarratu eta tristatu behar, baiñan konsolazione eta allegrantzia handi bat behar du izan, zeren zuk ene Jesus, pobreak humilak eta mesprezatuak zure adiskidetzat eta zure etxean egotekotzat hautatu baikituzu.

Egia hunen lekhuko dire, zure Apostoluak, zeinak mundu guziko prinztzat errendatu baikituzu.

Gizonen artean bizi izan dire, hekienganik errezibitzen zitusten tratamendu gaistoes pleintatu gabe; humil eta simple maleziarik eta tronperiarik batere etzutela.

Zure izenaren ohoretan afrunturik handienaren sofriztean ematen zuten bere boskario guzia, eta munduak zer ere gehienik abhorritzen baitu, hura hek afekzioe handirekien besartzatzen zuten.

Hargatik zu maite zaituenak eta zuk egin dituzun ontasunak ezagutzen ditustenek, estute bertze satisfazionerik behar, zure borondate saindurat erremetitzea, eta gauza guzien gaiñetik zure desteinu eternalak adoratzea baizen.

Hartas konsolatu eta satisfatuak behar dute izan, halako maneras bai, non borondates haiñ xume izaterat, behar bailukete desiratu, nola norbaitek handiena nahi bailuke izan; eta hain kontent behar dute izan ikhusteas mesprezatuak eta nihortas ezagutuak ez izateas, nola anbiziosek nahi bailukete guzies ohoratu eta ezagutuak izan, ezen zure borondateak eta zure gloriaren izenak gauza guziak ixitu behar dituste, eta hetan satisfakzioe eta boskario gehiago kausitu behar dute, zureganik errezibitu ditusten, eta ethorkizunean errezibi ahal detzaketen grazia guzietarik baino.

XXIII. GARREN KAPITULUA

**Lau abisu inportanziaskoes,
bethiere bakearen izateko**

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, orai bakearen eta libertate egiaskoaren bidea nahi darotzut erakutxi.

ARIMAK

Iauna bihotz guzias othoisten zaitut grazia hori niri egiteas.

JESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, duzun harta bethiere bertzeen nahiaren lehenago egiteko, ezen ez zeurearen.

Gutis kontenta zaite, eta bethiere bertzeek baiño gutiago izatea hauta zazu.

Bethiere askeneko lekhua bila zazu, eta guziak baino beherago izate atsegin har zazu.

Bethi desira eta othoitz egizu Iainkoaren borondatea zure baithan osoki konpli dadin.

Manera huntan gidatua izaren dena, duda, gabe bakean eta errepausu egiaskoan sarthuko da.

ARIMAK

Zure mintzo labur horrek hainitz perfekzione bere baithan zarratzen du.

Hitzes laburra da, baiñan sensu handis bethea, eta gure baithan prodiu behar dituen fruktuetan abundanta da.

Haren goardatzerat fidel ahal bañintz, hain erreiski esninteke nahas.

Halaber bakea galtzen dudan guzian, eta neure burua inkietatua ermarkatzen dudanean, ezagutzen dut doktrina huntarik urrundua naizela.

Baiñan, zu ene Iainkoa, gauza guziak ahal dituketzukena, eta bethiere gure arimen progotxu ispirituala maite duzuna, ene baithan handiaras edo berretaras zazu zure grazia, zuk manatzen darotazuna perfekki konplitzen dudala neure salbamendua egin dezadantzat.

PENSAMENDU GAISTOEN KONTRAKO OTHOITZA

Jauna etzaitzela eneganik urrun, ene Iainkoa begira diezadazu eta lagun nazazu; ezen haiñitz pensamendu eta beldurtasun handi ene arima aflijitzen dutenak, ene baithan alxatu izan dire.

Nola haiñbertze etsaien artetik pasatuko nais, hetas kolpatua izan gabe?

Nola hek ihesi egor ahal detzaket?

Erran darokuzu zure Profetas, zure aitziañean ibiliko nais, munduko Prinzeen insolenzia porroskatuko ditut; presondegitako atheak idekiko ditut, eta gauzarik sekretuskoenak agertuko.

Beras, Iauna, pronontzatu duzun Oraklea konpli zazu, eta zure bisaia sakratuaren aitziañetik ni trublatzen nauten pensamendu gaistoak doazen ihesi.

Ene esparantza eta konsolazione bakharra zureganat tribulazione guzietan ihes egitea da, ene konfidenzia guzia zu haithan ematea, ene bihotzeko funsetik zu othoistea, eta pazienziarekin zure konsolazionearen begira egotea.

ARIMAREN ARGITZEKOTZAT OTHOITZA

O Iesus ona, zure barneko argiaren klaritateas argi nazazu; eta ene bihotzeko ilhuntasun guziak kasa zatzu. Ene ispirituaren ordinariosko distrakzioneak arrasta zatzu, eta tentazione borthitzenen egiñ ahalak hauts zatzu.

Enetzat borthiski guduka zaite, eta bestia gaistoak ihes egor zatzu, erran nahi dut karezatzen eta gu galtzeko lausengatzen gaitusten pasione hek; zure puxantzak bakea eman diezadantzat, eta ene arima garbitzen dela zure tenplu saindu egin dadiñ, eta zure gloriaren ohoretan himno eta kantikoak detzan kanta.

Haize eta tenpestei mana diozozute: errozu itsasoari, kalma adi, eta haizeari, etzakela gehiago egiñ haizerik, eta ene baithan kalma handia izaren da.

Ene ariman distiaras zazu zure egia, hartas argitua dentzat, zeren lur huts eta ilhuntasunes betherikako bat bainais, zuk erran arteraiño, egin bedi argia, eta den egiña.

Isurtzazu zerutik zure grazia, zure ihintz Iainkoskoas penetra zazu ene bihotza, debozionatearen ures egizu harat uri, lurraren ihintztatzeko, eta fruktu exzelentetan hura abundant errendatzeko.

Ene arima zureganat altxa zazu, zeñia guzia bere bekhatuen pisuan flakatur baita, eta egizu arren haren nahi guziak diren suspendituak, eta zureganat hedatuak, zeruko plazeren dulzetasuna gustatu ondoan lurrekoen pensatzean gorri eta ahalka nadintzat.

Thira eta osoki separa nazazu kreaturen konsolazione iraupeneko estirenerarik: zeren munduko gauza batek ere ene apetitu edo desira eziñ osoki errepausa eta konsola batezake.

Zurekien amudioaren gathe ezin urra deiteken bates junta nazazu, zeren zu zerori xoilki baitzare maite zaituena, bethe ahal dezakezuna, eta gauza guziak zu gabe espaitire itzal edo khea baizen.

XXIV. GARREN KAPITULUA

**Nola kuriositateari ihes egin behar zaion,
eta nola gauza guziak Iainkoaren gidarat
erremetitu behar diren**

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, etzaren kurios, eta artha inutiles etzaitzezela penetan eman.

Hunelako edo horlako egitekoes zer axola behar duzu izan, zure artha partikularrak ene segitzea behar du izan, zer axola behar duzu hunelako edo halako umore fuertetako, eta hala mintzo, eta manera suerte hartas baliatzen dela.

Estuzu zuk egun bates ihardetsi beharko bertzerentzat, baiñan zero- nek zeure buruas kontu errendatu beharko duzu: zergatik beras inutikiri zure burua penatzen duzu?

Nik guziak ezagutzen ditut eta iguskiaren aspian egiten diren gauzak ikhusten, bihotz guzien barne behera sundatzen dut; badakit bakhotxak zer pensatzen duben, zer desiratzen duben, eta zer den haren intenzio- neen xedea.

Eneganat beras gauza guziak erremetitu behar ditutzu, eta bake eta errepausuan zaude.

Utzatzu presuna inkietak inkietatzerat, nahi duten bezanbat.

Estute hitz bat erranen eta akzione batera egiñen zeñies espaitire obligatuak izaren niri kontu errendatzerat ezen ezin ni trunpa ahal nazakete, etzaitzezela penetan eman erreputazione bano baten ardiesterat, edo hani- tzen familiertasunean sartzerat, edo zenbait presunes maitatua izaterat.

Horiek guziek distrasione handiak ispirituan eta ilhuntasunak biho- tzean kausatzen dituste.

Plazer har nezake zuri minzatzeas eta neure sekretuak zuri komuni- katzeas, dilijenki ene bisita guardatzen baziñdu eta orduan zeure bihotze- ko athea idekitzen baziñarot.

Zaren zuhur eta prudent, zaren iratzarria othoitz egiteko eta gauza guzietan humilia zaitte.

XXV. GARREN KAPITULUA

**Zertan dagoen, bake egia
eta arimaren abantzamendua**

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, erran diotet ene diszipuluei usten darotzuet bakea, ematen darotzuet bakea, eta ematen darotzuedan bakea, eta munduak ematen duena bezalakoa.

Guziek bakea desiratzen dute, baiñan gutiak dire bake egia-koari konbenitzen zaikon gauzen bilhatzerat penetan ematen direnak.

Ene bakea humilen, eta dulzeentzat da.

Pazientzia handia baduzu, bakea kausituko duzu.

Ni aditzen banauzu eta ene hitza goardatzen, bake handi bates gozatu-ko zare.

ARIMAK

Iauna zer egiñ behar dut?

JESU KRISTOK

Gauza guzietan zer erraten eta egiten duzun, kontsidera zazu.

Estuzun bertze intenzionerik niri plazer egibaizen eta nitas lekhora estezazula deusik bilha eta desira.

Estezazula temerarioki bertzeren erran eta egines juia, eta etzaitze-za penetan eman bertzeren egitekoes orduan raroki trublataua izaren zare eta zure trubleak berak ariñak izaren dire.

Ezen bethiere arima errepausuan izatea gorputzeko eta ispirituko penarik gabe, esta presenteko denboraren kondizioea, baiñan bai ethor-kizunaren golardoa.

Estuzula beras uste bake egia-koia kausitu duzula, penarik batere sentitzen espaduzu; ez eta ere orduan dela zure ontasunik handiena, nihor extajik espaduzu, ez eta ere fiñean zure bizitzea perfekta, dela, zure goga-za gauzak arribatzen baitzaikitzu.

Halaber etzazula zeure burua orduan handi estima, era estuzula uste partikularki Iainkoas maitatua zarela, nais eta ordus samurtasun eta debo-zioearen berotasun handi bat sentitzen baituzu.

Esta bertutes bethia dena seiñale edo marka hetas ezagutzen, eta esta hartan presuna ispiritualaren perfekzioe edo abantzamendua.

ARIMAK

Zertan dago beras iauna?

IESU KRISTOK

Perfekzioea dago, zeure burua zure bihotz guzias ene borondateari sakrifikatzean, zeure intresak bilhatu gabe, nahis gauza gutitan, nahis handitan, nahis denboran, nahis eternitatean halako maneras bai, non onei eta gaitzei igoalki begiratu behar baitiozute, eta batetan eta bertzetan graziasko akzioeak errendatu behar baitaroskidatzu, nik igoalki nahi dudanetan zuk hek guziak igoal kausitzen ditutzula.

Hain kuraios eta fermu bazare esparantzan; non zureganik ene gra-ziare gustu eta sentimendua erretiratzen dudanean zure bihotza oraiño gehiago sofritzerat preparatzeko; zeure burua justifikatu gabe, merezi espazindu bezala haiñbertze sofritzeas, eta arriba ahal dakiskitzun gauza guzietan, ene saindutasun eta justiziari ohore errendatzen badiozu orduan bakesko bidean egia-ki ibilliko zare, berris ere boskario handirekin ene prezentiaren argia ikhusiko duzula.

Baiñan zure buruaren mesprezio oso batetarat ethortzen bazare sin-hets zazu arimak bizitze huntan errezihi ahal dezaken bakerik handienas, gozatuko zarela.

XXVI. GARREN KAPITULUA

**Nola sensuen peitei
ihes egiñ behar zaioten,
ispirituko libertatearen ardiesteko**

ARIMAK

Ezagutzen dut Iauna, arima perfet bati dagokala zeruko gauzentzat bethiere aplikatua izatea, ata bizitze huntako egitekoak iragaitzas baizen ez egitea, okhupazioneen artean egitekorik gabe egoten dela, ez indiferenziako ispirititu bates, baiñan arimaren libertate Iainkoskoaren efektu partikular bates, zeñiak espaitu nahi kreatura bathi ere, Iainkoari zor zaion amudioaren ordenaren kontra, afekzioes junta dakion.

Othoisten zaitut beras, o ene Iauna, mundu huntako okupazionetarik, han enbrazatua esnadintzat; gorputzeko behar eta nezesitatetarik plazerak atrapa esnazantzat eta arimaren tentazione guzietarik trabailu eta nekeek abati esnazaten amoreagatik, goardatzeas.

Estarotzut galdegiten guarda nazazula, mundanoek pasione handirekin bilhatzen ditusten gauzetarik, baiñan bai behar dohakabe hetarik, zeñiak gure izatearen pena eta maledikziona ordenarioskoak baitire, ene arima pisatzen, eta desideratzen duten bezanbat ispirituko libertate hartarat alxatua izaterat, debekatzen dutenak.

O ene Iainkoa eziñ explika deiteken dulzetasunaren ithurria, egizu harren estezadan kausi garratstasunik baizen gorputzeko plazeretan, zeñiek gauza eternalen arnuditik separatzen binaute, eta bereganat gaski thiratzten, presenteko atsegin baten itxuras.

Haragi eta odolak ene Iainkoa esnazatela bentzu, munduak eta haren gloria falsoek esnazatela trunpa, deabruak eta haren artifizio gaistoek esnazatela surpreni.

Indazu indar kuraioski gudukatzeko, pazienza bakes sofritzeko, eta konstanzia fiñeraiño irauteko.

Indazu mundu huntako konsolaziona guzientzat, zure ispiritua gantzadura hagitz dulzea, eta munduko amudioarentzat isur diezadazu zure izenaren amudioa.

Iateak, edateak, bestimendek eta gorputzeko bertze solejimendu guziak pisu zaisko arima sustatu bati.

Egidazu beras, grazia ene Iainkoa, balia nadiñ gure flakeziasko erre-medioes halako tenperanziarekin, sekulan sobra desiras harat neure burua ekhar estezakedan bezala.

Osoki ezin kita detzakegu zeren naturaren sustengatzera obligatuak baitzare; baiñan behar baiño gehiago bilhatzea, eta plazer gehien ematen darotzutenak, zure lege sainduak debekatzen doroskigu: ezen bertzela haragia erreboltatzen da ispirituaen kontra.

Zure esku puxantak, o ene Iainkoa, nazan argi eta errekuontra guzietan gida, moderakione justu bat hetan guarda dezadantzat.

XXVII. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoaren poseditzeko,
osoki Iainko berari giristiñoak
bere burua sakrifikatu behar dioen**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba, nahi banauzu osoki poseditu eman behar zaikit, osoki deusik zeuretzat guardatu gabe.

Esta deusere munduan hainbertze kalte exat ahal diezakezuenik, nola zeuretzat duzun amudioak.

Zenbatenas afekzione gehiago edo gutiago izaren baituku gauza batenzat, hanbatenas harekien gutiago edo gehiago juntatua izaren zare.

Zure amudioa garbi, sinple eta ungi erregelatua bada, osoki libro izaren zare etzazula desira permis etzaitzuna.

Etzazula deusere desira barneko libertateas debeka eta bilus ahal zaitzakenik.

Gauza espantatzekoa? nola etzaiskidan osoki, eta bihotzaren barne-tik, desira edo posedi ahal dezakezuen gauza guziekien, abandonatzen.

Zergatik zaude trisezia banotan? zergatik behar baiño okhupazione gehiago hartzen duzu, ene borondateari fermuki junta zakisko eta deusek estaratzu kalterik egiñen.

Gauza bat bertze bat baiño hobeki bilhatzen baduzu eta lekhu batean, bertzean baiño izan nahiago baduzu, zure intresa, eta zure borondate propioa satisfatzeagatik, sekulan etzare errepausuan izaren, eta zure khexadurak lekhu guzietarat segituko zaitu, zeren eta desiratu duzunari bethiere zerbait gauza faltatuko baitzaio, eta lekhu guzietan norbait kontra egiñen darotzuna, kausituko baituzu.

Eslieteke beras hardiets arimako bakea gauza kanpokoen poseditzean, edo hekien berretzean, baiñan bai mesprezatzean eta bihotzaren errotik osoki hek khentzean.

Estu ordean gutimendu horrek aditzen xoilki ontasan eta aberatstasunen amudioa, baiñan bai halaber ohore eta laudorioarenganako desirarik mendreeana ere, zeren eta nahi hek guziak mundukoak, eta mundua-rekiñ iragaten direnak baitle.

Baldiñ pietatearen berotasunas gabetua bazare, hautatu duzun lekhu guti progotxutakkoa izaren zaitzu eta kanpoan bilhatu duzun bakea

esta iraupenekoia izaren, bihotzean egiaski fundatua espada, erran nahi da ene baitan solidoki bortistua espazare.

Disposizione hori gabe lekhotik xanja ahal zeiteske, etzaiteske har-gatik izan onago, ezen estuzu xanjatuko zeure burua.

Lehenbiziko okhasioneak erakutxiko darotzu zer zaren, eta zer gai-tzi ere ihes egin nahi izan baitiozu, hura bera kausituko duzu eta oraiño gehiago.

OTHOITZA

Iauna borthitz zazu ene arima zure Iainkosko subaz.

Gizon barrenekoan, konstant eta fermu errenda nazazu.

Progotxusko ez diren okhupazione guzietarik ene bihotza separa eta sustenga zazu abati estadin, eta estezazula premeti, gauza deus guti edo hanitz balio duenaren desirak bereganat thira dezan.

Egidazu grazia munduko gauzak berehala iragaten direla, eta ni ere hekiñ, konsidera dezadan.

Zeren eta espaita iguskiaren aspian deusere fermu edo konstant denik, zeñetan espaita banitaterik eta ispirituko afflikzionerik baizen.

Ala dohatsu eta zuhurra baita, gauza hauk manera huntan konside-ratzen ditubena.

Indazu, Iauna, zuhurtziaren ispiritua, zu ontasan bakhar eta subera-noa bezala konsideratzen zaitudala bakharrrik bilha eta kausi zaitzadan.

Egiku arren, gustu eta dulzetasun gehiago zure amudioan kausi detzadan, ezen es munduko gauza guzietan, eta zutas instruitua nazela, arren kreatura guziak bere baithan diren bezala, eta zure zuhurtziaren ordena dadukaren herruntzaren arabera, detzadan jua.

Egidasu grazia, arren lausengatzen nautenak prudenki urrun detza-dan, eta gaiiski egiten darotatenak pasienki sofri.

Ezen haiña egiaski zuhurra da, zeña arroka bat itsasoan bezala mobimendurik gabe baitago gizonek hartas erraten duten hitz guzietan, eta zeñak espaitio beharria prestatzen lausengatzen duben sirenari.

Hori da bide bat bethi bake eta segurantzian ibiltekoa Iaunaren bide guzietan.

XXVIII. GARREN KAPITULUA

**Nola gizonak gutas
erraten ditusten gauza guziak,
mesprezatu behar ditugun**

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene allaba etzaitezela asarra baldiñ zenbaitek zure kontrako zenbait pensamendu badute, eta zuk nahi estuzun bezala zutas minzaten badire.

Hek baiño zuk gaiskiago zure buruas oraiño juiatu behar duzu, eta sinhetsi, zu baiño presuna flakoagorik munduan estela.

Bizitze barnekoan eta Iainkoaren begietan bizi bazare, guti penetan emanen zare haizeak daramatzen hitzes.

Prudenzia handia da errekuetra gastotan ixillik egotea, eta bere bait-han sartzen dela, enegant konbertitzea, munduko solas eta jujamendues trublatsu gabe.

Zure bakea estadilla dependi gizonen solasetarik: nahis ungi, nahis gaiski zuk egiten eta erraten dituzunak explikatzen baituste ere, hargatik etzare bertze presuna suerte bat, zarena baizen.

Non da bake eta gloria egiaskoa, ene baithan baizen? bake saindu bates gozatuko da gizonen plazer egitera desirarik estubena, eta halaber hei desplazer egiterat beldur estena.

Amudio erregelatua estena eta beldurtasun banoa, bi ithurri dire, bihotzeko khexadura eta ispirituko distrakzioe guziak kausatzen ditustenak.

XXIX. GARREN KAPITULUA

**Nola arimak bere atsekabe guzietan
Iainkoa othoistu eta
benedikatu behar duen**

ARIMAK

Iauna, ene tentazioe eta aflikzioe huntarat erok nadiñ permetitu duzu; sekula sekuloronean den zure izena benedikatu badakit eziñ ihes egiñ diozakedala.

Baiñan nezesarioki zureganat behar dut izan errekersu, zuk zure graziaren laguntzas, hura enetzat progotxusko errenda diezadazuntzat.

Ene arima aflijitua da, Jauna ene bihotzak eziñ errepausurik kausi dezake, tromentatzen naben pasione huntas hagitz presatua naizenas geros.

Eta orai zer erraren darotzut, o Aita suberano eta maitagarria?

Askeneko extremitatean nais, hura gudukatzeko orena orai berean salba nazazu.

Baiñan zuk zerotek huna zure gloriarentzat permetitu duzu zure graziaren puxantza distiarasteko halako peril handitik libratzen nauzula.

Arren Iauna, zure ontasuna zaitan fagoragarri, eta nazan salba, ezen ni bezalako pobreak, zer egiñ ahal dezake, eta norat goaren nais?

Indazu Iauna oraiño okhasione huntan pazienza.

Lagun nazazu ene Iainkoa, eta estut beldurtasunik izaren, tentazioeas presatua izan arren.

Estatu huntan zer erran ahal diezakezut? baizen Iauna egiñ bedi zure borondarea.

Nik aflijitu, eta tribulatua izatea merezi izan dur, egiaski sofritu behar dut, eta oxala pazienki, tenpesta hau iragan, eta onerat eman deiteken artean; zure eskua hagitz puxanta da ni tentazioe hortarik thiratzeko, eta haren biolenzia dulzatzeko, osoki harat eror esnadintzat; haiñ mais grazia hori egiñ darotasunas geros, o ene Iainko, eta ene miserikordia; eta zenbatenas niri gaitzago baitzait, hanbatenas zuri errexago zaitzu, zure esku sainduaren xanjamendu hau.

XXX. GARREN KAPITULUA

Nola afflikzionetan konsolatu behar den.

**Eta nola Sataneke beldurtasun
bano batzues tentatzen gaituen**

JESU KRISTOK

Ene semea edo allaba ni nais afflikzionario egunetan, arimak bortisten dituben launa.

Zato enegangat penetan zarenean. Gehienik debekatzen zaitubena, zeruko konsolazionarioen errezibitetik, da zeren orazionarioen medios enegangat hurbiltzerat, sopra luzatzen duzun.

Ezen zuk ni debozionerat othoistu baiño lehen haiñitz konsolazionario biskitarrean bilhatzen duzu, eta kanpoko gauzetan zeure burua errekriatzen.

Hargatik guti baliatzen zaikituz egiten ditutzun gauzak, expedientiaz ezagut detzaketzuzen artheraiño, nik ene baithan esparantza dutenak perilletarik thirutzen tudala nek eta baitharik kanpoan estela laguntza aski denik, konseillu progotxus [...] erremedio iraupeneko de[...]

Baiñan orai tenpesta hori kalmarazi dudanean; hart zatzu berris zure ispirituak, senda zaitte ene miserikordioen dulzetasunean eta ene presentziaren argian, ezen saihtesean nais es solament zu lehenbiziko zure bakean berris emateagatik, baiñan bai oraiño grazia berries zu bethetzeagatik.

Deusik bada enetzat gaitz denik? Zertan nais igoal laguntzerat prometatzen dutenekien; eta este laguntzen.

Non da zure fedea? zaude fermuki eta luzeroki.

Zaren pazient eta kuraios, eta konsolazionarioa bere denboran ethorriko da.

Zaude ene begira, berris oraiño erraten darotzut, zaude ene begira, ethorriko nais eta sendatuko zaitut iragaren den tentazionarioak aflijitzen zaitu; eta zu ikharatzen zaituena, esta beldurtasun bano bat baizen.

Zer irabasten duzu zeure ispiritua tromentatzeas ethorkisuneko eta segur estiren gauzes lekhat xoilki tristezia eta pena penaren gaiñean doblatzen baizen?

Egun bati aski zaio bere gaitza.

Pensamendu bano bat da ethorkizunear bilha goaterat tribulazionario edo bokariosko suieten zeñiak menturas espaitire sekulan arribatuko.

Baiñan presunaren flakeziaren efektu bat da bere burua joaterat ustea, imajinazionario trunpatzen duten hetarat; eta kuraiako flakoaren seiñia la da bere etsaiaren lausengez arinki bere burua trunpatzerat ustea.

Ezen Satan esta penetan ematen ea proposatzen dituen pensamenduak gezurreskoak ala egiaskoak diren, lilura edo trunpa ahal badezake. Indiferent zaio gauza presentekoen amudio bates edo ethorkizunekoan beldurtasun bano batzues haren bethetzea, batas edo bertzeas etxaras ahal badezake.

Estadilala zure bihotza trubla, eta estuzun beldurtasunik.

Sinhets zazu ene baithan, eta ene miserikordioan duzun konfidentzia.

Nois ere uste baituzu eneganik urrundua zarela, orduan mais zure hurbilenik nais.

Nois ere uste baituzu zure kalteari eziñ kasik ihesi egiñ diozozukela, orduan mais behintzat da merezimendurik gehienen ardiesteko denbora.

Afflikzionario eta gaitzak arribatzen zaikituzunear etzazula uste, gauza guziak esparantzatik kanpoan direla.

Estuzu zure estatuas juiatu behar, presenteko inkieta menduas zeñietan kausitzen baitzare; estuzu halaber zeure burua afflikzionerat abandonatu behar, nondik nahi dadiñ ethor, non zenbeit esparantza etzaitzun gelditzen handik ilkitzeko.

Etzazula uste osoki ene laguntas gabetua zarela zenbeit denboretako aflijitua, zarenean, edo neure konsolazionarioen dulzetasuna zureganik erretiratzen dudanean, bide hortarik pasatu behar denas geros, zeruetako erresuman sartzeko.

Duda gabe zuretzat eta ni zerbitzatzen nautenentzat progotxuago da errekuntra nahi estuzun bezalakoes, exerzatua izateas, ezen ez zure nahien arabera gauzak arribatzen balitzaikituz.

Zure pensamendu sekretuskoenen funsa ezagutzen dut, eta badakit zure salbamenduarenz hagituz progotxusko dela, estuzun batzuetan ene grazionarioen gustu batere, beldurres guziak erreis kausitzen badituztu superbios egiñ etzaitzen, eta zeure buruaren presunzionarioen estimu horrek sinhets aras estiezazun etzarena zarela.

Nik guziak ematen ditut, eta ematen ditudanak khen detzaket, eta berris eman plazer zaitanean.

Eman dudana bethiere ene baithan egoten da; eta erretiratzen dudanean, estut zurerik deus hartzen, baiñan bai enea dena, zeren grazia, eta dohaiñ perfekt guziak eneganik ethortzen baitire.

Beras permetitzen badut zenbeit gaitz edo afflikzionario arribakizun, etzaitzela hartas inkieta, eta zaren kuraios, zeren baitut indarra zu han-

dik erretiratzeko nahi dudan bezain fite, eta halaber boskariotarat pena ematen darotzuten gauza guziak ganbiatzeko.

Guziarekiñ justua nais, eta merezi dut gizon guziak adora nazaten, manera hortan gobernatzen naizenean.

Ene egiaren argietan gauzes prudentki jukatzen baduzu, estuzu afflikzionetan horren borthiski tristatu behar, baiñan bai allegeratu, eta niri hetas grazien akzioea errendatu. Zuk behar zindukeen boskario bakharra da, nik doloreak egor dietzakitzudan, eta deusetan ere barkhatu gabe afliji.

Ene dizipulu maiteei lehenago erran nioten; maite zaitustet ene aitak ni maitatu naberen bezala.

Eta biskitartean egorri ditut mundurat, ez han iraganen dizen plazer gozatzerat, baiñan bai gudu handiak sofritzerat; ez han ohoreak izaterat, baiñan bai askeneko mesprezioak sofritzerat; ez han alfertasun eta errepausuan langitzerat, baiñan bethiere traillaizerat, eta munduaren konbersionea bere kharitatearen fruitua bezala eta bere penitenziaren prezioa bezala, niri ofrendatzerat. Hitz hauk bethiere ene semea diren zure ispirituan eta bihotzetan finkatuak.

XXXI. GARREN KAPITULUA

**Nola arima altxatzen den Iainkoa baithan
debozionetik sortzen den zientzia;
barneko bizitzea**

ARIMAK

Jauna badut beharra oraiño, zure grazia handiagoak estatu hartarat arribatzeko, zeñetan kreatura bateo ere espainau amarratuko.

Ezen zerbaitek amarratua nadukaiño, eziñ zureganat nahi bezala bola neiteke.

Bolatze dohatsu hori desiratzen zuen Profetak, zioenean, nork emanen daroskit usoaren hegalak, bola nadinzat eta errepausua kausi.

Zer da gehiago errepausuan dagoenik begi simplea baiño? Nor da liberalago denik, lurrean deusik desiratzen estuena baiño?

Beras arimak gauza kreatu guzies baiño gorago altxatu behar du, eta osoki bereganik separatu, bere baitharik kanporat rabbitua bezala dela, konprendi dezan, zu zarela gauza guzien kreatzailea, eta deusik estela kreaturetan zure iduritikorik.

Baldiñ arima manera huntan espada perfeki urrundua gauza kreatu guzietarik, esta sekulan egiaski libro izaren zeruko gauzentzat aplikatua ikatekotz.

Hargatik gutiak dire egungo egunean kontenplazionerat, eta zure egiaren bethiereko adorazionerat goititzen direnak, zeren gutiak baitire kreaturen eta ontasun iraupenako estirenen amudiotik; osoki separatzen dakitenak.

Eziñ estatu hartarat arriba deiteke grazia handi bat gabe, zeñiak arima altxatzen eta duen izateas gorago goititzen baitu.

Baldin gizona ispirituko goitidura huntan espada, eta kreatura guzien amudioas, Iainko xoilarekin perfeki juntatua egoteko, libro espada, ahal dituskeen argi eta kalitate raroek estimu guti merezi dute.

Nork ere ontasun bakharra, suberano eta eternala, xoilki eta suberanoi maite espadu, bere estatu inperfetean denbora luzes langitzen hari-ko da, eta gauza beheeren amudioan, herrestaka ibilliko da.

Iainkoa esten guzia, deusik esta, eta esteusaren lekhua iduki behar du.

Diferentzia handia da presuna debotaren zuhurtziaren artean, zeñia ispiritu sainduaren gantzuduras instruitzen baitu ta Teologo hagitz handi baten zientziaren artean.

Zerutik heldu den argia, edo Iainkoak bere graziaren isurduras arimarat isurtzen dubena, konparazionerik gabe nobleago eta exzellentagoa da, ezen ez Ispiritu hunanoaren travaillus ardiesten dena.

Hanitzek Iainko xoilak amudioaren eta egiaren kontenplazionean gustatzerat desiratzen dute; baiñan estute artharik egiñ behar luketenaren egiteko halako ontasun handia ardiets dezaketentzat.

Debeku handi bat da, zeren kanpoko gauzentzat, eta sensuek ukitzen dutenetan, orainarioski arrastatzen baitzare, ispiritu eta bihotzaren mortifikatzen, penetan eman gabe.

Estakit zer ispiritus gidatuak garen, eta zer egiñ gogo dugun ispiritualtzat iragan nahi baitugu, ikhusteas haiñbertze denbora eta artha, gauza baxotan eta iraupeneko estirenetan enplegatzen dugula, eta behinere kasik geure barnean sartzen eskarela, osoki geure burua aplikatzeko eta konsideratzeko seriooki, gure bihotzean zer iragaten den.

Helas! eskare haiñ fite geure barnean sartzen, non eskaren handik berehala ilkitzen kanporat, eta estugu ispirituko balantza fermu bat idukitzen, garratstasun batekin gure obren examinatzeko.

Estugu konsideratzen nola gure afekzionaek lureskoak diren, eta estugu geure buruas nigar egiten, ikhusten dugularik gauza guziak geure baithan lizunduak direla.

Errana da escriptura sainduan haragiak bere bidea korrumpitu ondolan uholde handiak lurra segidan estali zuela.

Beras gure barneko afekzionaek korrumpituak direnean, edo gure arimak bere indarrak galdu ditubenean, nezesarioki haren akziona eta mobimendu guzietan, korrupzionesko uholde bat egin behar dela.

Bihotz garbitik heldu da, bizitze onaren fruktua.

Zenbat gauza norbaitek egiñ duen bilhatzen da, baiñan zenbat bertuterekin egin den esta igoalki pensatzen.

Artha handirekin examinatzen da, ea gizon batek baduen bihotz, baduen ontasun, ea ederra, ea sabanta den, ea ungi kantatzen edo eskribatzen duen, eta fiñean ea ungi travaillatzen den.

Baiñan gutiak dire penetan ematen direnak, ea gizon bat ispiritus pobre, pazient, esti, eta Jainkotiar den, halaber ea arima Jainkoarekiñ, juntatua duben.

Naturak esta gizona konsideratzen kanpotik baizen graziak kontrarat barnetik egiten du.

Hura mais trunpatua da, hunek Jainkoa baithan du esparantza trunpa estadinat.

XXXII. GARREN KAPITULUA

Nola gauza guzien kausitzeko gauza guziak abandonatu behar diren

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, eziñ dukezu libertate perfekta zeure buruari osoki ukho egiten espadiozu.

Bere arimaren jabe errendatzen direnak, eta bere amudio propioas poseditu direnak amarratuak bezala dire.

Desites eta pasiones betheak dire, kurios, bethi kurri, eta errepausurik gabe, bethi prest bilhatzeko haragiak inspiratzen diotena eta ez Jesu Kristok aldegiten dubena, eta mais bizitze garbi baten deseñua egiten dutela, fundamenik gabeko gauza bat bethi hasten dute, eta bethi gauza hura erortzen zaiote.

Ezen Jainkoaren ispiritutik ethortzen estena eziñ deiteke fesmu, eta berehala galtzen da.

Ez behiñere ahantz hitz labur eta sensu handis betherikako hau: kita zatzu guziak eta kausituko ditutzu guziak: utzatzu desirak eta kausituko duzu errepausu egiaskoa.

Mais zure ispirituan iragan zazu egia hau, eta jakiñien tutzu gauza guziak hura pratikatzen duzula.

ARIMAK

Helas! Jauna horlako pietate barbia esta egun bateko obra, ez eta ere haurren jokoa, baiñan kontrarat bizitze sainduan den perfekziona bere baithan zarratzen du.

IESU KRISTOK

Ene semea edo alaba, perfektenen bidea proposatzen darotzute-nean, estuzu berehala kuraia galdu behar, baiñan bertzela estatu gora hartarat zeure burua su handiagorekiñ animatu behar duzu, edo gutienerat desira saindu batekiñ, hartarat suspiretan egon behar duzu.

Desiratzen nuke dispozisione hartan zeintesken, zeure buruaren maitatzaille espaziñe bezala, baiñan bai ene borondatearekiñ, eta ene aitarren ordenarekiñ igoal zeinteskien bezala.

Orduan zure ariman plazerak harnetzake eta zure bizia bake eta boskarioas langundua leiteke.

Baduzu oraiño hanitz gauza usteko, eta baldiñ ene amoreagatik hek guziak osoki abandonatzen espaitutzu, estuzu sekula izaren baldegiten duzuna.

Konseillatzen zaitut niri erosteas urre, aberastua zarentzat erran nahi da zeruko zuhurtzia, mundua eta munduko gauzak ostikatzen ditubena.

Haren poseditzekotzat egiozu ukho lurreko zuhurtzia guziari gizonen estimu guzies, eta zeure buruaren konplazentzia banoari.

Badidurit zuri manera huntan mintzatzean konseillatzen darotzudala gauza hagitz preziatua emateas, deusik balio estuben bat hetas erosteagatik.

Eszen zeruko zuhurtzia hau berenes estimurik estubena eta bertzees estimatua izatea desiratzen estubena egungo egunean askeneko mesprezioan da, eta kasik gizon guzies ahantzia, eta hanitzek ahos hura ohortzen badute denbora berean akziones gonbatitzen dute.

Guziarekiñ hura da xoilki harri infinituki preziatua hainitzei estalia.

XXXIII. GARREN KAPITULUA

**Bihotz humanoaren ariñtasunas,
zeiña Iainkoa baithan baizen
eziñ arrasta baititeke**

IESU KRISTOK

Ene semea edo allaba, etzaitzela sobra fida, zure presenteko dispozicionearen gaiñean, ezen berehala bertze batetarat xanjatuko da.

Mundu huntan zareño, nahi estuzularik ere xanjant izaren zare.

Kausituko zare batzuetan boskariotan, bertzetan tristezian, batean bakean, bertzean trublean, barean debozionean, bertzean debozionerik gabe; batean berotasunean, bertzean hostasunean, batean grabe bertzean ariñ.

Baiñan egiaski zuhur eta ispirituan sabant dena inkonstanzia huntas gorago altxatzen da, eta xaniamendu guzien artean, konstant eta fermu dago.

Estu konsideratzen zer sentitzen duen bere baithan, ez eta ere zeñ partetarik inkonstantziaren haizea heldu den, baiñan bere bidean aitzinean goatea baizen pensatzen estubela, bere bihotzeko mobimendu guziak bilhatzen eta juntatzen ditu, niri bere askeneko fiñ bakhar eta egiaskoari bezala hek ekhartzeagatik.

Manera huntan bere konszientzia garbiaren begi simplea ene baithan bethiere fiñkatu eta arrastatua dagokala, konstant eta bethi orobat egon ahal deiteke, mundu huntan arriba ahal deitesken gauza diferentent artean.

Zenbatenas intenzionearen begia garbiago baita, hanbatenas arimak bere baithan kausitzen du indar eta konstantzia, tenpestak dituben egiñ ahal guzien hausteko.

Baiñan intenzione garbiaren begia erreiski hainitzetan trublatzen eta ilhuntzen da, zeren eneganik berehala bereganatzen baitute munduko zenbeit gauzaren gaiñean zeñiak haren sensuak lausengatzen baikitu, arrastatzeagatik.

Ezen raro da kausitzea, arima bat osoki libroa eta zeñaren garbitasuna espaita aphurtxo bat tatxatua bere buruaren bilhatze sekretusko baten zenbait nothas.

Ebanjelioak bi intenzione erakuisten daroskigu Bethanariat, Martha eta Mariaren etxerat ethorri ziren Iuduetan.

Harat ioan ziren, ez Iesusen ikhusteko desira simple bates, baiñan oraiño kuriositatesko ispiritu bates han Lazaro ikhusteagatik.

Beras intenzionearen begiak garbitua behar du izan, simple eta zuzen den gatik, eta zuri presentatzen zaizkitzun gauzen dibersitatean, estuzun xoilki fiñ bakhar bat baizen, zeña baita niri plazer egitea.

XXXIV. GARREN KAPITULUA

Zeiñ dulce den gauza guzien gainetik eta gauza guzietan kreatzaillearen maitatzea

ARIMAK

O Ene Jainkoa! eta ene gauza guzia! zer nahi dut zurekien eta zer dohatsuagorik desira ahal deket? O hitz dulce, ene Jainkoa da ene gauza guzia.

O hitz Iainkosko gustus bethea, ordean hitz eternala eta ez mundua eta munduan direnak maite duenarentzat.

Ene Jainkoa da, ene gauza guzia! maitatzailleak hitz hau aditzen du, eta bethiere haren errateas atsegiñ hartzen du!

Gauza guziak, zerori present zarenean ene Jainkoa dulce dire, eta urrundua zarenean garratz.

Zuk bihotza errepausuan, ematen duzu, eta bake eta boskarios bethetzen.

Zuk irakasten darokuzu gauza guzies ungi jujatzen eta hek guzietan zu laudatzen, zu gabe deusek ere eziñ denbora handis plazerik eman dezake: baiñan han plazer eta satisfakzione kausitzeko, zure graziak han berean behar du izan, hala nola zure zuhurtziak.

Zer garratz kausi ahal dezake zure baithan plazer hartzen dubenak? eta zer dulce ahal deiteke hañarentzat, zeñari espaitzaisko zu zerori esti?

Baiñan munduko zuhurrek, eta bere plazera; haragian hartzen dutenek, estute bat ere zure zuhurtzian hartzen zeren maite duten gauzetan espaitute gezur, banitate eta herioa baizen kausitzen.

Zu, lurra mesprezatzen eta haragia mortifikatzen dutela segitzen zaitustenak, egiasko zuhurra dire zeren dohatsuki gezurretik egia eta haragitik ispirituarat iragaren baitire.

Iainkoa manera hartan presunzi dulce zaiote eta zerere onik kreaturatan kausitzen baitute, kreatzaillearen gloriarat ekhartzen dute.

Baiñan hunela Iainkoa gustatzen dutenean, nahis bere baithan nahis bere obretan, denbora berean ezagutzen dute fiñ gabeko diferentzia bat badela kreaturaren eta kreatzaillearen artean denboraren eta eternitatearen artean, bertze argi bates argitua den argiaren eta argi orijinalaren eta kreatua estenaren artean.

O argi eternala konparazionerik gabe argi guziez gorago altxatua! zerutik zure arraio eta xismistak egortatzu, eta zure khar bizi eta penetra-
tzen duenas ene bihotzaren barne guzia pasean pas egizu.

Argi alegera, klara zazu ene arima bere puxantza guziekin; zurekien boskarioen gaindidures, juntatzeko.

Helas! nois ethorriko da oren dohatsu hura, momentu desideratu hura, zure presentzias fasiatuko bainazu eta zure Apostoluaren erranaren arabera, guzia izaren baitzaiskigu guzietan.

Ene boskarioa esta sekulan oso eta perfekta izaren ontasun handi hartas goza naiteken arteraiño.

Helas! gizon zaharra ene baithan oraiño bizi da esta osoki gurutze-
fikatu esta perfekti hilla.

Oraiño ispirituaren kontra biolenki eta insolentki alxatzen da, barne-
ko gerla sekretusko bat egiten dio, eta estio permetitzen arimari bakean, bizitzerat.

Baiñan zu ene Iainkoa; itsasoaren gainean podore eta indar duzuna, haren uhiñak abaxatzen ditutzuna; altxa zaite eta lagun zakiskit. Galaras zatzu niri gerla egiten darotatenak; porrosza zatzu zure beso puxantas, distiaras zatzu zure mirakulluak eta zure esku eskuñaren indarra den glo-
rifikatua, zeren eta espaitut esparantzarik es eta ere ihes lehurik, zure baithan xoilki baizen, o ene Iaun eta ene Iainkoa.

XXXV. GARREN KAPITULUA

Nola preparatu behar den tentatu eta afljituia izaterat bizitze hunetan

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene allaba etzare sekulan bititze hunetan segurantzian izaren, baiñan iraunen dubeiño, zeruko arma ispirituales bethiere estalia behar duzu izan.

Etsaies inguratua zare eta eskuin eskher atakutzen zaituste.

Baldiñ beras kantoñ guzierarik pazienziaren erredolas baliatzen espazare, etzare denbora hanitzes zauririk gabe izaren.

Baldin zure bihotza ene baithan finkatzen espaduzu, gauza guziak ene amoreagatik erresoluzione puru batekin sofritzen ditutzula, afaut hura ezin sustengatuko duzu, ez eta ere ardietsiko dohatsuen khoroa.

Etsai hek guziak kuraia handi batekin bortxatu, eta hekien fletxa guziak, zure erredolas eta zure besoaren indarras porroskatu behar ditutzu.

Ezen manna etzaiote ematen bentzutzaillei baizen, eta laxoentzat hañitz miseria gelditzen da.

Baldin bizitze huntan bake falso bat bilhatzen baduzu, nola bertzean egiasko eta sekulakoa kausituko duzu?

Estuzu uste behar hemen errepausa ahal zeiteskela, baiñan sofritu, eta hañitz sofritu behar duzula.

Bilha zazu bake egiaskoa, es lurrean, baiñan bai zeruan, ez gizonen eta kreaturen artean, baiñan Iainko xoilka baithan.

Iainkoagatik gauza guziak borondates sofritu behar ditutzu, erran nahi da trailla, dolore, tetazione, persekuzione, nezesitate, flakezia, induria, hits, erreportxu, humiliacione, konfusione eta korrekziorik guziak.

Hek dire bertutearen perfekzionerat igateko eskarelak, Jesusen soldaduen exerzizio eta frogak. Hek dire perla, eta diamantak, zeruan prometatu darotzudan khoroa egiten dutenak.

Nik trailla xumearentzat sari eternala, eta men men bateko konfusionearentzat gloria sekulakoa emaren darotzut.

Uste duzu bethi justu izaren zarea, eta konsolaziorik ispiritualak izaren ditutzula, zuk hek desiratuko ditutzun bezain fite?

Eskitut horla neure sainduak tratatu, baiñan nahi izan dut zuten hañitz aflikziorik, hañitz tentaziorik eta hañitz desolaziorik.

Baiñan guziak pazientzia handirekiñ sofritu dituste zeren eta espaitzuten bere baithan, baiñan bai Iainkoa baithan bere konfidentzia guzia ematen, eta zeren baitzakiten estela bizitze huntako gaitz guzien eta gloriaren handitasunaren artean zeñietas errekonpensatuak baitire, proportzionerik.

Zer? nahi duzu bada berehala eman diezazudan, haiñbertze sainduk, haiñtz nigar eta traillaen ondoan pena handirekin izatu dutena?

Zaude ene laguntzaren begira, zaren fermu eta kuraios, eta borthitz zazu zeure bihotza, duzun esparantza, es nazazula abandona, baiñan ene gloriarentzat zure arima eta gorphutza konstantki hirriskatatu.

Batentzat ehun emanen daroskitzut, eta zure gaitz guzietan zurekien izaren nais.

XXXVI. GARREN KAPITULUA

Gizonen jujamendu banoen kontra

JESU KRISTOK

Ene semea edo ene allaba etxa zaite ene besoetarat iduk zazu borthiski zure bihotza enekien juntatua, eta gizonen jujamendu guzies estuzun beldurtasunik konszienziak lekhukotasuna errendatzen darotzunean, inozent eta erreportxurik gabekoa zarela ene begien aitzinean.

Ontasun eta dohatsutasun handia horla sofritzea da eta nork ete bihotz humilla izaren baitu, eta Iainkoa baithan bere baithan baiño hobeki sustengatuko baita, estu penarik izaren sofritzeko.

Hainitsek hainitz gauza erraten dute, eta hala gutik kontu egiñ behar zaiote hekien erranei, imposible da guziak gutas, kontent diren.

Eta jondoni Paule guzia guziei egiñ izatu baitzaiote eta Iainkoaren arabera guziei plazer egiterat entsaiatu izan bada, guziarekin erakutxi izan du etzubela axolarik kondenatu izateas gizonen jujamendues.

Estu deusik egin bertzeren salbamenduarentzat baizen, eta guziarekin ezin debekatu izan du gizonen zenbait ordus mespreza edo kondena zezaten.

Hargatik Iainkoaganat, zeñiak bihotzaren barne guziak ezagutzen baikitu, osoki bere erreputazionea abandonatu izatu du; eta gaiski pensaizaleen kontra, etzuben bertze armarik humillitate eta pazientzia baizen.

Guziarekien zenbait ordus ihardetsi izan diote, ibiatuak menturas, haren ixilik egotea flakoentzat eskandala bat ahal zeitekela.

Nor zare zu, zeñiak ene baithan sinhesten baituzu, gizon mortal batentzat beldur izateko.

Egun bada esta bihar izaren.

Zaren Iainko beldurti eta estuzu beldurtasunik gizonentzat izaren.

Zer egiñ ahal diezakezuke hitz edo indurias desohoratzen zaituenak? bere buruari gaitz egiten dio eta ez zuri, eta nor ere baita, Iainkoa haren juje izaren da.

Estuzun beras zure begien aitzinean juje justu hura baizen, eta zure buruaren defentsatzat etzatzula ekhar pleintak eta disputak.

Baldiñ badirurizu denbora batetako injustiziarat erortzen zarela, eta konfusioes bethetzen, hargatik etzaitzela asarra, eta etzazula mendra zure inpazientzias zure khoroaren distiadura.

Zeure begiak eneganat zerurat heda zatu, puxant nais zu konfusioe eta induriatik libratzeko, eta bakotxari bere merezien araberat errendatzeko.

XXXVII. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoari osoki
abandonatu behar zaion,
bihotzeko libertatearen ardiesteko**

JESU KRISTOK

Ene semea, edo ene allaba, zeure burua abandona zazu, eta kausituko nauzu.

Estuzun borondate eta hauturarik, eta bertutean abantzatuko duzu.

Ezen grazia handiagoak zeure baitharat isuriko ditut, osoki zeure burua enegangat sakrifikatzen duzun bezaiñ sarri.

ARIMAK

Iauna, zenbat aldiz manera hortan abandonatu behar natzaitzu, eta zer gauzetan neure burua kitatu behar dut?

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba, bethi, oren guzietan gauza xumetan, handietan bezala enegangat abandona zaite.

Estut deusere kanpoan ematen, baiñan nahi zaitut gauza guzietan gauza guzies billuzia kausitu.

Ezen bertzela nola ahal zaitezke enetzat, eta ni zuretzat, osoki barnean eta kanpoan borondate propioaz billuzia.

Zenbatenas hori egiten baituzu, hanbatenaz hobeki jeneros izaren zare, eta zenbatenaz hori betheki eta sinzeroki egiten baituzu, hanbatenaz plazer gehiago egiñen darotazu, eta gehiago ene graziez aberatstuko zaitut.

Badire, enegangat abandonatzen direnak, baiñan zerbait bere baithan goardatzen dutela, eta nola espaitute ene baithan konfidentzia osoa, hartatik bere buruaz oraiño artha dute.

Badire, berehala, enegangat ofrendatzen direnak, baiñan tentazioneaz atakatuak diren bezaiñ sarri, bere buruaren nausi berriz ere egiten dire, eta hala estute bertutean abantzatzen.

Halako presunek estute sekulan bihotz garbiaren libertatea, eta ari-mari ematen diodan dultzetasuna eta grazia neure famiiltasunean sar arasten dudala, gustatuko, baldiñ lehenago bere buruaren sakrifizio oso

eta bethiereko batez enegangat diren guzias abandonatzen espaitzaikit, hori gabe nihor eziñ enekien junta, eta nitaz goza deitekenaz geroz.

Erran darotzut maiz, eta oraiño erraten darotzut, utzaku zeure burua abandona zakiskit, eta zure bihotzaren barrenean bake handi batez bozatuko zare.

Ematzu gauza guziak guzientzat, etzazula deusik bilha zeure baithan, etzazula deusik berris ere galdegiñ zeureganik, niri eman zaiskidan ondoan.

Zaude ene baithan garbiki fermuki, eta izaren nauzu.

Orduan izaren zare bihotzean libro, eta ilhuntasunak etzaitu estaliko.

Zeure egiñ ahal, zeure orazione eta desira guzies ontasun handi hundertat arriba ahal dezakezun entsaia zaite, duzunez billustua zarella Iesus gurutzean billusgoritua segi dezazuntzat, eta zeure buruarentzat hilla zarella sekulakotzat enekien bizi zaitezen amoreagatik.

Orduan imajinazione banoak, orduan truble gaistoak eta artha behar baiño gehiagoak zeure baitharik joaren dire.

Orduan halaber ikhara moderatua ez den hark kitatuko zaitu, eta ungi erregelatua ez den amudio hura ere, zure baithan hillen da.

XXXVIII. GARREN KAPITULUA

**Nola kanpoko gauzetan
bakea konserbatu behar den**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba, non ere baitzare zer ere egiten baituzu, duzun artha bethiere zeure barnean libro izateko.

Inperio bat zeure baithan konserba zazu, diren gauza guziak zure azpiko, eta ez zu hekien.

Zaren zure akzione guzien Iaun, eta gidari, eta ez esklabo.

Manera huntan igoal izaren zare haiñekien, zeñak juduez erosiak zirela segidan libro baitziren, eta hebru egiazko egiten zarela, Iainkoaren umeen estatu eta libertate egiazkorat iraganen zare, zeñak presenteko gauza hautaz beherago baitaudez, eternalak xoilki kontenplatzeko.

Begi eskerraz baizen munduko pasatzen den figura ikhusten eztutela, eta eskuiñas zeruko ontasunak.

Denborako gauzek ez dituste hek bereganat thiratzten, baiñan hek bereganat thiratzten dituste gauza hek, Iainkoa ungi zerbitzatzeko: Iainko ofiziale handias ordenatuak izatu diren bezala, zeñak bere kreaturan ez baitu deusik utzi ungi erregelatua ez denik.

Etzatzula juja mundu huntan arribatzen diren gauzes kanpoko itxuren arabera, eta etzazula examina haragisko begi batekiñ ikhusten, eta aditzen duzun guzia.

Duzun artha berehala tabernaklean sartzeko Moise bezala, Iainkoa han konsultatzeko zenbait ordus Jainkoaren errepusta adituko duzu, eta hañitz gauza presenteko eta ethorkizuneko ez instruituko zaitu.

Ezen ikhusten dugu Moisek bethiere Tabernaklerat errekorsu izatu dubela, kestione gaitzez, eta dudazkoez bere burua argi arasteko: era hirrisku handitan zenean eta Iainkoen maleziaz atakatur, orazioneas Iainkoaren sustengua izatekotzat, balaizen zen.

Zuk ere fazoiñ berean zure bihotzeko santuariorat sarthu behar duzu, han Iainkoari kontinualki galdegiteko bere graziaren laguntza.

Halaber eskriturak irakasten darotzu Iosue eta Israeleko umeak gabaonites trunpatuak izan zirela, zeren eta ez baitzuten lehenago Jainkoaren oraklea konsultatu, eta poblu haren hitz dultzeak, eta artifizioz betheak ariñkiegi sinhesten zitustela, konpasione falso batez trunpatuak izatu ziren.

XXXIX. GARREN KAPITULUA

**Nola egon behar den
Iainkoaren begira,
zeñak gauza guzies artha baitu**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene allaba, ene eskuetarat bethiere zure egitekoak erremeti zatzu, nik guzies artha izaren dut, eta bere denboretan nik hetaz ungi disposatuko dut.

Zaude ene ordenen eta ene borondatearen begira, eta handik abantaila handi bat izaren duzu.

ARIMAK

Iauna boskario handirekiñ ene gauza guzien artha ematen darotzut, zeren neronek hura nahi dudanean, frogatzen baitut progotxurik gabe trabaillatzen naizela.

Oxala indarrrik aski banu ethorkizuneko inkietamenduez enbrasurik ez izateko, baiñan bai neure burua zure borondate sakratuari sakrifikatzeke.

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba maiz gizonak pasione handia du gauza bathenzat, eta berotasun handirekiñ hura bilhatzen du, baiñan poseditzen duen bezaiñ sarzi hartaz desgustatzen da eta lehen egiten etzuen bezala hartaz jujatzen du, zeren arima bere afekzionetan xanjant baita, eta erreiski batetik bertzera iragaten baita.

Esta beraz bertute xumea, gauza xumetan bere burua abandonatzea.

Gizonaren abantzamendu egiazkoa pietatean bere buruari ukho egitean dago, eta estatu huntan dena libertatean eta segurantzian dabilla.

Horrek estu guziarekiñ debekatzen ispiritu ontasun guzien etsai den hark estezan tenta, eta estiotzan gabaz eta egunaz bere sareak heda, hetan barna atrapatzeke eta tronperiarren thulunbiorat eror arasteko.

Hargatik erran darotzut, ene Apostoluen presunan zaude iratzarrik, eta orazionetan tentazionean sar etzaitzen.

XL. GARREN KAPITULUA

**Nola gizonak estuen deusere onik
bere baitharik, eta deusetan ere
eziñ glorifika deiteken**

ARIMAK

Jauna zer da gizona zu hartaz orhoitzeko; eta zer da gizonaren semea zuk hura zure presentzias ohoratzeko.

Zer merezitu du gizonak, zuk hari zeure grazia emateko.

Zertaz pleinta ahal naiteke, Jauna baldiñ abandonatzen baninduzu? edo zer justizierekiñ ez dezaket on kausi, ez diezadazun niri akhorda galdegiten darotzudana? egiaz zer egiagorik neure buruaz pensa, eta erran dezaket deusik ez naizela baiño, o Ene Iainkoa: deusik estukedala baiño, deus onik neureganik estudala baiño, gauza guzien eskas jeneral batean zela baiño, eta bethiere esteuserat noala baiño; eta zuk neure barnean laguntzen eta borthisten ez bainauzu berehala laxo eta ephel egiten naiz.

Zu Jauna; bethi orobat zare, eternitate guzian on, justu eta saindu zare.

Zure obretan distiatzen duzu zure ontasuna, zure justizia, eta zure saindutasuna, eta zuhurtzia miragarri batean hek disposatzen ditutzu.

Baiñan ni flakeziarat, abantzamendurat baiño pendura gehiago dudana, bethi estatu batean fermu eziñ nagoke, zeren tenporal eta xanjant bainaiz.

Guziarekiñ ene arima hobeki kausitzen da, zuk begiratzen diozun eta zure laguntza egiten diozun bezaiñ sarri.

Ezen zerorek bakharrik, eta nihoren laguntzarik gabe sokorri eta borthitz dezakezu halako maneraz, non haiñbertze bisaia diferent espai-lezake har, baiñan ene bihotz osoa zureganat xoilki turna bailiteke, eta zure baithan xoilki plazerekiñ errepausa.

Baneaki munduko konsolazioneen ungi mesprezatzen, edo debozio-nearen ardiesteko, edo nezesitatea dela kausa, zeñiaz pusatua bainaiz zure bilhatzerat, zeren espaita munduan nihor ni perfekki konsola nazakenik; orduan banuke kure graziaren izateko sujet handia, hala nola konsolazione berriaren donuaz bethea izateko.

Graziak errendatzen daroskitzut, o ene Iainkoa, ene arimarat heldu den ontasun guzia zureganik heldu denaz geroz.

Ezen ni banitatea, eta esteustasuna bera naiz zure aitzifnean, hala nola presuna inkonstant, eta flako bat bainaiz.

Nondik beraz glorifika ahal naiteke, eta zergatik estimatua izatea desiratu behar dut? Ene esteustasunagatik? hori bera da askeneko banitatea.

Egiaz banagloria izurri gaisto bat da, banitaterik handiena, zeren egiasko glorias gabetzen baikaitu, eta gureganik grazia desterratzen.

Ezen gizonak bere baithan plazer hartzen badu, ene Iainkoa! estaro-tzu zuri atsegiñik ematen, eta gizonetarik laudorio banoak nahi ditueanean, bertute egiaskoa galtzen du.

Arimak egiazko gloria, eta bozkario saindua, ez bere baithan, baiñan bai zu baithan, glorifikatzen du, zure handitasunas allegeratzean, eta ez bere bertute propioan eta kreatura batetan ere plazerik ez hartea zure amoreagatik baizen.

Den zure izena laudatua, ez enea: den zure obra handitua, ez enea; zure izen saindua den benedikatua, estudan nik gizonen laudotiorik batere.

Zu zare ene gloria, zu zare ene bihotzaren bozkarioa.

Egunaz eta gabaz zure baithan allegeratuko nais eta boskarios gaiñ-di egiñen dut, baiñan nitaz bezanbatean ene flakezez glorifikatuko naiz.

Juduek bilha bezate batak bertzeaganik bere gloria, nik Jainkoaganik heldu den gloria bilhatuko dut.

Munduko gloria guzia, munduko ohorea, munduaren distadura zure gloria eternalarekien konparatzen badire, estire banitatea, eta erhokeria baizen.

O ene egia eta miserikordia! ene Iainkoa! Trinitate dohatsua, zuri xoilki laudorio, ohore, bertute, eta gloria sekula sekuloronean.

XLI. GARREN KAPITULUA

**Nola aski den Iainkoari begiratzea,
deusez ere ez tristatzeko mundu huntan**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene allaba, etzaitzela trista baldiñ ikhusten badituztu bertzeak ohoretan altxatuak direla, eta zu mesprezaturia, eta abaxaturia, zerurat neganatan altxa zazu zure bihotza, eta estuzu penarik batere izaren ikhustez gizonen lurrean mesprezaten zaitustela.

ARIMAK

Iauna! itsuak gare, eta berehala banitateak trunpatzen gaitu.

Baldiñ konsideratzen badut zer naizen, ikhusteko dut egundaino kreaturea batek ere estarotala bidegaberik egiñ, eta hala estut arrazoiñiz batere zure kontra pleintatzeko.

Ezen zu maiz ene bekhatez ofentsatu ondoan, justu da zure kreaturea guziak arma deitezen ene kontra.

Hargatik konfusioa eta desohorea zor zaizkit, nola zuri laudorio, ohore eta gloria.

Eta nahi ez badut kreaturea guziez mesprezaturia, abandonaturia, eta esteus bat bezala konsideraturia izan, eziñ barneko bakea ardiets dezaket ez eta ere halaber argi Jaingoskoa, eta zurekiñ unioa saildua.

XLII. GARREN KAPITULUA

**Nola ez den bakerik
munduko presunetan eman behar**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba, zure bakea presuna batean ematen baduzu, zeren haren konbersionean eta zure sensuen konformitatean haren kausitzen duzun, zure arima trublean, eta inkonstantzian izaren da.

Baiñan egia bethi bizi, eta dagoenaganat baduzu zeure errekersua, ez zare tristatuko zure adiskidearen urrutzeas ez eta haren heriotzeas ere.

Zure adiskidearentzat duzun amudioak, ene baithan bebar du izan fundaturia, eta negatik on, bertutez betherikako eta maitagarri diren presunak afekzionatu behar dituzu.

Ni gabe adiskidetasuna ez da ez egia, ez eta ere iraupeneko, eta bi presunen arteko adiskidetasuna ez da garbia baldiñ neroni ezipainaz hekien amudioaren gahea.

Halako maneras maite tutzun presuna beren afekzioneentzat behar duzu hilla izan, non desiratu behar baitzinduke egiñ ahal bezanbat, gizonen konpañietan ez kausitzea.

Zenbatenas gizona lurreko konsolazione guziatarik urrutzen baita, hanbatenas Jainkoaganat hurbiltzen da, eta zenbatenas bere esdeustasunaren thulunbiorat erortzen baita, hanbatenas zerurat Iainkoaganat goitzen da.

Nork ere bere buruari zenhait ontasun atribuatzen baitio, debekatzeko du Jainkoaren grazia ethor estakion, zeren Ispiritu Sainduak bethiere bihotz humilla bilhatzen baitu.

Baldiñ baziñaki zeure buruaren ezdeus errendatzen, eta munduko gauzen amudiotik osoki billusten, ikhusteko nindukezu, zeure baitharat ene grazia guzien abundantziarekiñ jausten.

Zenbatenas kreaturei begiratzen baitiozute, hanbatenas gutiago zeure kreatzailleari egiten diozu.

Ikhastu zazu zeure buruaren benzutzen, ene Amoreagatik, eta orduan zure arimak baratxe ikhasteko du haren ezagutzen.

Den xumeena ere baldiñ bada gauza bat, eta hura maitatu eta begiraturia baldin bada, behar esten bezala, amudio hura tatxa bat da bihotzean, eta hura pisu errendatzen dubena ontasun suberanoarekiñ juntatzeko.

XLIII. GARREN KAPITULUA

Nola Iainkoak humilen bihotzari bere zientzia inspiratzen dioten

JESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba begirautzu gizonen solas ederrek eta subtilek uki zaitzaten, ezen ene erresuma esta hitzetan baiñan bai egian.

Atenzionerekiñ zure bihotza sustatzen, eta zure ispiritua argitzen ditusten ene hitzak konsidera zatzu, keiñek ariman ximikoa formatzen baitute, eta hura milla manieraz konsolatzen.

Etzazula sekulan ene hitza irakur zuhurrago edo sabantago segidan agertzeagatik.

Estudia zazu zeure pasioeen mortifikatzen, zeren exerzizio hori gehiago baliatuko baitzaitzu ezen ez, kestione gaitzenenen ezagutza.

Hañitz irakurri eta konprenditu duzunean, prinzipio batetarat ethorri behar duzu.

Ni naizela gizonak zuhur errendatzen ditudana, eta munduko gizonen eman ahal liozaketen baiño argi eta intellijentzia gehiago humilei eta simplei ematen diotedana.

Nori ere mintzatzen bainatzaio hark fite posedituko du zuhurtzia, ispiriruko bizitzean mirakuluzki abantatua izaren da.

Diren dohakabe gizonen zientzietan gauza kurios bilha dabilzanak, eta guti penetan ematen direnak jakiteko zer egiñ behar duten ni ungi zerbitzatzeko.

Ethorriko da egun bat, zeñietan Iesus aiñgeruen erregea agertuko baita, doktoren doktora bezala, bakhotxaren zuhurtzia eta estudioa examinatzen dubela, erran nahi da bakhotxaren konszientzia.

Orduan, Profetaren hitzkuntzaren arabera, Jerusalem argieran izaren da examinatua, eta bihotzeko ilhuntasun gustiak ixaren dire agertuak, mihiak mutu errendatzen dituela, eta arrosoñamendu banoa konfunditzen.

Nik irakasten diot ispiritu humillari munduko gauzen ostikatzen, presentekoen mespresatzen, zeruko ontasunen bilharasten, eternitatearen gustatzen, ohorei ihes egiten, eskandalen sofritzen, ene baithan xoilki bere esparantza ematen, deusik nitaz kanpoan ez desiratzen, eta ni gauza guziak baiño gehiago maitatzen.

Nik erakasten diot oihurik gabe, opinione diferenten konfusioneirik gabe, anbizioe eta ohorerik gabe, eta fiñean argumen eta disputen berotasunik gabe.

Izan dire presuna batzuek, bere bihotz guziaz maitatzen nautela Iainkosko sekretuak eneganik ikhasi ditustenak, zeñies segidan manera miragarri batez mintzatu izan baitire.

Gehiago ikhasi izan dute gauza guzien abandonatzean, estudio luze batean egiñen zuten baiño.

Baiñan ez natzaiote igoalki guziei komunikatzen batzuei gauza komunak erraten diotzatet, eta bertzei partikularrak: batzuei figuretan, eta seiñaletan dultzeki agertzen natzaiote, eta bertzei argitasun handirekien ene misterioen sekretuak, eta beheratasunak rebelatzen diotzatet.

Liburuek gauza bera guziei erraren diote, baiñan estute guzietan inpresione bera egiten zeren ni bainaiz arimaren barnean egiaren doktora bihotzaren fundatzailea, pensamenduen penetratzailea, akzione eta obren formatzailea eta ene ontasunen gizonei ene plazeraren arabera partitzailea.

XLIV. GARREN KAPITULUA

**Nola munduko kontestei
ihetz egiñ behar zaioten bere
arimako bakearen konserbatzeko**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba hañitz gauzetan ignorant behar duzu izan, eta zeure burua estimatu hilla bezala lurrean, eta zeñarentzat mundu guzia hilla eta gurutzefikatua baita.

Maiz halaber zeure burua gor egiñ behar duzu eta xoilki pensatu, zerk konserba ahal zaitzaken arimako bakean.

Hobeago da zeure begi, eta pensamenduak plazer egiten estarotzuten gauzetarik gibelatzea, eta bakhotxari bere sentimenduen libertatea ustea, ezen ez disputetan zeure burua enbrasatzea.

Baldiñ borthiski Iainkoarekiñ juntatua bazare, eta zure jujeari bezala maiz begiratzen badiozu, estuzu penarik izaren sofritzeas bertzeak zu baiño hobekiago aditu eta sinhetsiak badire.

ARIMAK

Helas! Iauna noreraiño ethorri gare? nigar egiten dugu munduko kalte bat arribatzen zaikunean: tromentatzen, eta traillaatzen gare esteuseria batentzat, eta ahansten zaiku arima galtzen dugula, eta halako kalte harrigarria memoriorat ethortzen othe zaikun.

Atenzione handia duzu guri edo esdeus balio duen gauzarentzat, eta erreiski negliatzen duzu infinituki nezesario dena: zeren gizona bere korrupzioarean jaiduras kanporat osoki isurtzen baita, eta plazerekiñ kanpoko gauzen amudioan errepausatzen, zuk zeronek bere baitharat sar arasten ez baduzu.

XLV. GARREN KAPITULUA

**Nola esten gizonen adiskidetasuna
bilhatu behar,
baiñan bai Iainkoarena**

ARIMAK

Indazu Iauna! kausitzen nazen aflikzioean zure laguntza, zeren gizonen partetik ahal dukedana gezurra, eta banitatea bera baita.

Zenbat aldiz gutien usle nuen lekhuan fidelitatea kausitu, trunpatua izatu naiz eta gutien uste nuen lekhuan hura kausitu izan dut.

Beraz gizonetan den esparantza banoa eta trunpura baita, baiñan zurea ene Iainkoa kausitzen da justuen salbamendua.

Zaren benedikatua, o ene latin Iaun! eta ene Iainkoa arribatzen zaiskigun gauza guzietan ez, gure inkonstanzia, eta flakezia bera baizen, berehala instant batez trunpatzen, eta xanjatzen gare.

Zeñ da gizona bere arima haiñ artha handirekiñ goardatzen duena, non batzuetan esten trunpatzen, edo esperen zenbait ekhexaduretara erortzen? baiñan zure baithan bere esparantza ematen duena eta bihotz simple batekiñ bilhatzen zaituena, ez da haiñ erreiski erortzen.

Eta baldiñ zenbait aflikzionetarat erortzen bada, kantoiñ guzietarik inguratua, eta flakatua baldiñ bada ere, berehala zeureganat handik thiraturko, eta konsolatuko duzu, zeren zure baithan azkeneraiño esparantza dutenak espaikitutzu abandonazen.

Ez da deusere gizonen artean raroagorik adiskide fidel bat baiño, bere adiskidearen maitatzen eta laguntzen bere gaitzetan fermu, eta konstant dagoena.

Baiñan zu Iauna adiskide bakhar, eta suberanoa zare, eta zutas lek-hora esta nihor bertzerik.

Ala Birjina saindu hura, santa Agatha zerutik argitua baitzen, zioean, bere martirio eta tromentetako errementen bistan! Ala ene arima Iesu Kristo baithan bortiski fundatua baita.

Ni estatu saindu hartan banintz munduko beldurtasunak ez nentzake mobi ez eta bere hitzen fletxek kolpa.

Nork ethorkizuneko gaitzak aitzinietik ikhus eta urrun ahal detzake? baldin aitzinietik ikhusirik; mais kolpatzen baikaituste, nola eskaituste egiñen baldin uste gabe surprenitzen bagaituste: zergatik beras ni bezala-

ko dohakabeak aitzīnetik ez ditu ikhusi; zergatik halaber haiñ erreiski berzeak sinhetsi ditut?

A Iauna! gizonak gare, eta gizon flakoak, hañitzek aingerutzat gu estimatuagatik.

Nori beraz fidatu behar natzaio, o ene Iainkoa! nori zuri xoilki bai-zen?

Zu zare egia bera, eziñ trunpa dezakezuna, eta halaber eziñ trunpa-tua zaitezkena.

Baiñan kontrarat gizon guziak gezurti, flako, eta inkonstant dire, eta haiñ erreiski bere hitzetan trunpatzen dire, non kasik espaikituste sinhetsi nahi, itxuran egiaskoak iduri arren hekien hitzek.

Ala zuk konseillu zuhurra eman, o ene Iainkoa! gizonetarik goarda gaitzela ordenatu darokuzunean, eta erran, gizonaren etxeoak direla haren beraren etsaiak, eta eskitugula sinhetsi behar erraten darokutenak, Kristo hemen edo han da.

Estut experientzia triste batez sobra baizen ikhasi egia hori, eta Iainkoak nahi duela balia dakidan, ni ethorkizunean zuhurrago hobeki errendatzeagatik, ezen ez ni neure inprudentzia iraganaz benutzteagatik.

Emozu ungi goardia erraren darotzu batzuetan munduko gizon batek, emozu goardia sekretuan idukitzeaz erraten darotzudana; eta sekretuan dadukadan biskitartean, erran darotana berak estu goardatzen niri goardatzerat eman darotana, eta bere burua eta ni trunpatzen gaitu, bertze bati berehala niri erran darozkidanak erraten diotzala.

A Iauna! halako gizon hitsuntzi, eta ariñetarik guarda nazazu, hekien eskuetarar eror, eta hekien iduritako egiñ esnadintzat.

Ematzu ene ahoan hitz egiasko eta konstantak, eta mihiaren artifizio edo trunperia urrun zazu eneganik; ezen bertze baten baithan eziñ sofri dekakedana, eziñ egitetik ene baithan sobra debeka dezaket.

O nolako bake eta abantailla! o ene Iainkoa! bertzeez ixillik egotea, indiferenki gauza guziak ez sinhetea; aditurikako gauzez ez entretenitza, presuna gutiri bere burua ezagut arastea, zu xoilki bilhatzea, eta zuri gure bihotzeko juje eta lekhukoari bezala bethiere begiratzea; erran fuerte guziei konturik ez ematea, eta zure borondate sainduaren erregelaren araberat barneko eta kanpoko gauza guziak egiñ ditezela, desiratzea.

Ala progotxus baita, segurki graziaren tresor zerukoa goardatzeko-tzat, munduan distiatzen duten gauzei, eta admirazione eta estimu kausa ahal dezaketenei ihes egitea, eta gure eskalak korriji ahal detzaketen gauzei xoilki aplikatzea, manera huntaz su berri bat geure buruari ematen diogula.

Zenbatak izan dire, zeñiei kalte handia arribatu izan baitzaiote zeren hekien bertutea laudatua eta denabora baiño lehen ezagutua izan baita?

Baiñan kontrarat nolako progotxua da, grazia bizitze flako huntan sekretuan konserba dadiñ, zeñ bizitzek dirabeño gerla edo tentazione bethiereko bat baita.

XLVI. GARREN KAPITULUA

**Nola gizonen jujamenduak
mesprezatu behar diren,
eta Iainkoarenak xoilki konsideratu**

IESU KRISTOK

Ene semea, edo ene allaba, zaude konstant eta duzun ene baithan zure esparantza, ezen zer dire gizonen hitzak, hitzak baizen? airean gora bolatzen dire, baiñan harriaren fermutasuna eziñ kolpa dezakete.

Baldiñ hobenduri bazare, duzun atsegiñ, eta zure kontra erraten duten hitzez balia zaite zeure buruaren korrijitzeko.

Faltadun espazare duzun plazer induria horren Iainkoaren amoreagatik sofritzeaz.

Helas! gauza gutia da okasionetan zenbait hitz sinpleki sofritzea, oraiño kapable ez garenaz geroz tromenta handien pairatzeko.

Eta zergatik hitz horiok ariñak izan arren bihotzeraiño ukitzen zaituste lekhat zeren haragizkoa zaren, eta zeren behar zinduken baiño gizonentzat konsiderazione gehiago duzun baizen.

Ezen nola beldur baitzare mezprezatua zaren, estuzu nahi zeure faltez erreportxatua izan, eta hek nondik eskusatuko dituzun trabaillatzen hari zare.

Baiñan sartzaitze oraiño barnago zeure buruaren ezagutzan eta ikhusiko duzu mundua oraiño zure baithan bizi dela, eta oraiño baduzula nahi superbios bat gizonei plazer egitekoa.

Ezen mesprezatua, eta zure hutsez konfunditua izatea nahi estuzunaz geroz ageri da etzarella egiazki humil ez eta ere egiazki munduarentzat hilla, eta mundua estela egiazki zuretzat hilla ez eta ere gurutzefikatua.

Baiñan adizazu ene hitza eta gizonen hitz guziek etzaituste ukituko.

Zu besteagatik, kalomnia pozoiñastatuenak pensa ahal dezaken guzia, publizatzen balute ere, induria hek guziek zer kalte egiñ ahal dieza-kezukete.

Baldiñ airean bolatzen den lastoa bezala hek pasatzera usten bazintu? balukete hek guziek elkharrekiñ indarririk aski, zure burutik ilerik mendreenaren eror arasteko.

Nork ere espaitu Iainkoa bere begien aitzinean, eta nor ere bere bihotzaren barnerat erretiratua espaita, erreiski mespreziosko hitzik mendreenak kolpa dezake.

Baiñan bere konfidentzia ene baithan ematen duenak, eta bere buruaz egiten duen jujamenduaren gainean sustengatzen estenak, gizonen partetik arriba ahal dakion deusez ere estu beldurtasunik izaren, ni naiz guzien jujea nik bihotzaren sekretuak penetratzen ditut, badakik gauzak nola egiñ izan diren, ezagutzen dut perfektiki induria emaillea eta haren sofritzaillea.

Ene ordenas hura sofritzen duzu, ene permetimenduz frogatua zare, hañitzen pensamenduak bihotzean barna estalirik zaudezenak ager arasteko.

Egun bates klarki inozenta, eta falta duena jujatuko ditut, baiñan bat eta bertzea jujamendu estali batez frogatu nahi ditut.

Gizonen lekhukotasunak maiz trunpatzen du, baiñan ene jujamendua bethiere egiazkoa da, eta haiñ fermu egoren dena non deusek espaitu xaniatuko.

Maiz estalia da, eta gutiak dire haren sekretuak penetratzen ditustek gizon bakhotzaren gainean dadukadan gida partikularrean.

Gustiarekiñ estu hutsik egiten, eta eziñ egiñ dezake erhoen aitzinean justu ez agertu arren.

Beraz gizonak, lurrean egiten diren jujamendu guzietan, eneganat behar du bere erre Korsua, eta estu bere ispiritu propioaren gainean sustengatu behar.

Ezen justua esta trublatua izaren, zer ere Jainkoaganik arribatzen baitzaito ere.

Injustuki kondemnatzen badute ere guti penetan emanen da, esta halaber banoki boskariotan emanen baldiñ bertze arrazoiñ handirekiñ justifikatzen badute.

Konsideratzen du nik bihotzak sundatzen ditudala, estudala kanpoko iduriaren arabera jujatzen.

Ezen maiz gizonen estimuan on eta laudatzeko diduriena ene jujamenduan esta halakoa.

ARIMAK

Ene Jainko Jauna, justu, borthitz eta pazienta, zeñak gizonaren flakotasun, eta korrupzioea ezagutzen baituzu, zaren ene sustengu eta indarra, gauza gutia da ene konzientzia propioak ez nagan akusa.

Ezagutzen duzu ene baithan nik neronek ezagutzen estudana, eta hala erreportxu guzietan humiliatu behar dut, eta hek dulzeki sofritu.

Manera huntan gobernatzen ez naizela egiñ ditudan huts guziak barkha dietzakidatu, eta egidazu grazia ethorkizunean humillago, eta dul-tzeago izateko.

Zure miseriak hobeago zait ene bekhatuen barkhamendua izateko ezen ez ene baithan delako zenbait bertuteen pensamendua zeñiak sin-hets arasten baitarot, ene bihotzaren funsa estela gaistoa nik hura ez eza-gutu arren.

Ezen nik neure burua esteusez hobenduri ez uste arren, hargatik eziñ justifika naiteke, rigoroski eta miseriak gabe baldiñ jujatzen bagaitutzu gizon bat ere esta justu zure begien aitzinean kausituko.

XLVII. GARREN KAPITULUA

**Nola munduko gaitzak sofritu behar diren,
sekulako ontasunes gozatzeko esparantzan**

JESU KRISTOK

Ene semea, edo ene alaba, enegatik hartu dituzun trabailluak direla kausa, etzazula kuraia gal, eta aflikzioneer behiñere etzaitzaten bentzu, baiñan ene promesak zaitzan borthitz eta konsola, bizitze huntan arriba-tuko zaizkitzun gauza guzietan.

Aski puxant naiz zuri enegatik egiñ tutzun gauza guziak errendatze-ko, eta hetaz neurrik gabeko sari bat zuri emateko.

Zuk hemen sofritzen dituzun trabailluak estire luzeak, eta etzare bethi atsekabe eta dolorean izaren.

Zaude aphur bat, eta fite ikhusiko duzu zure gaitz guzien akhabantza.

Ethorriko da oren dohatsu bat, zeñetan zure trabaillu eta pena guziak fiñatuko baitire, denborarekiñ iragaten dena bethiere labur da.

Egizu artharekiñ, egiten duzuna: trabaila zaite fidelki ene mahastian, eta ni neroni izaren naiz zure errekonpentsa.

Eskriba zazu, irakur kazu, kanta zazu, nigar egizu, zaude ixilik, othoitz egizu, kuraiozki gaitz guziak sofritu zatzu: ezen bizi eternalak merezi du exercizio, eta gonbat hautas eros dadiñ eta oraiño bai eta handiagos ere.

Jaunas ezagutua den egun hartan ethorriko da bakea, eta egun hura esta mundu huntako eguna bezalakoa, berehala gabak segitzen duena baiñan hura izaren da sekulako egun bat fiñ gabeko argi bat bake fermu bat, eta errepausu seguratu bat.

Estuzu orduan erranen nork libratuko nau herioaren gorputz huntarik eta estuzu gehiago oihurik egiñen, emanen duzula helas! ala ene mundu huntako bizitzea luzea baita: zeren herioa destruitua izaren baita eta bizitze sekulako batean zeñetan espaita izaren trublerik eta khexadurarik, sarthuko baitzare, dohatsuen bozkarioz, zeruko konpañiaren dulzetasunaz eta Parabisuaren edertasunaz han gokatzeko.

A ikhus ahal baziñeka ene sainduen dohatsutasun eternala, eta hekien khorroak, eta lehen munduan mesprezatutzat pasatzen ziren presunak, orai zer glorietarat diren altxatuak, egiaz lurraten barneraiño beheiti zeinteske hobeki desira ziñezake guziek obeditzea ezen ez bati manatzea.

Etziñotzake Iainkoari galdegin zure egunak bakean, eta prosperitatean litezen, baiñan bai eman diezazun grazia travaillu handia harengatik sofritzeko, eta estima ziñekake irabazi handi bat egiten duzula gizonen artean esdeuszat estimatua izateaz.

A egia hauk gustatzen bazintu eta zure bihotzeraño penetratzen balute, nola ausarta zeinteske pleinta bat xoilki egitera zure gaitz guzietan.

Zer, estire travaillu suerte guziak sofritu behar bizitze eternalaren erosteko?

Esta gauza gutia, Iainkoaren erresumaren irabastea, edo galtzea.

Altxa zatzu beraz goiti zerurat zeure begiak; eta kontenpla zazu zerua.

Han nago ene saindu guziekien, zeñak munduan borthiski gonbatitu, eta haiñitz sofritu ondoan, orai boskario, konsolazione, segurantz eta errepausuan baitire, eta fiñik gabe ene aita Iainkoaren erresuman enekien sekula sekuloronean egoren dire.

XLVIII. GARREN KAPITULUA

Zeruko bakeaz, eta mundu huntako miseriez

ARIMAK

Zeruko zibitatearen egoitza dohatsua; o Eternitateko egun klara, gau batek ere ilhuntzen etzaituena, baiñan egia suberanoaren arraioez bethiere distiatzen duzuna.

O boskarioz, segurantzaz eta errepausuz betherikako eguna, zeñaren dohatsutasuna espaita xanjamendurat suiet.

Oxala egun hura jadanik ethorria balitz eta tenporal diren gauza guziak denborarekien fiñatuak balire!

Argi eternal batez egun hark saindu eta dohatsuetan klaratzen du; baiñan lurrean desterratuak direnei estiote urrundik edo itzalen medioz baizen, argitzen.

Zeruko Ierusalem hartako burjesek badakite zeñ boskarioz gaindi egiten duen, baiñan Ebaren ume desterratuak bere desterruan nigarretan daudez, bizitze huntako garratzasunak konsideratzen ditustela.

Ezen denbora guti hemen bizi gare, eta gure egunak gaistoak, eta mireriez eta doloreez betheak dire.

Gizona hemen milla fazoinez bekhatu lizundua da, haiñitz pasioenez amarratua, beldurtasunez trublaturia, artha handiz inkietatua, kuriositatez bethea, banitatez poseditua, gezurrez itsutua, travailluz nekhatua, tentazioneez inguratua, plazerez galdua, pobreziaz eta miseriaz tromentatua.

O noiz ethorriko da gaitz haukien fiña! nois bizioen esklabotasun dohakabetarik libratua izaren naiz? noiz zutaz xoilki Iauna orhoituko naiz? noiz ene boskarioak gaindi egiñen du zutaz xoilki alegeratzen naitzela? noiz libertate egiazko hartas gibelamendurik eta gorphutzeko eta ispirituko penarik batere gabe gozatuko naiz.

Noiz bake egiazko hartaz, trublerik gabeko bakeaz, bake segur hartaz, barneko eta kanpoko bakeaz, parte guzietarik konstant eta fermu denaz gozatuko naiz.

O Iesus ona! noiz zure aitziñean zu ikhusteagatik presentatuko naiz? noiz zure erresumaren gloria kontenplatuko dut? noiz izaren zaizkit gauza guzia nazen gauza guzietan?

Noiz izaren naiz erresuma hartan zeña eternitate guzitik zu maite zaitustenei preparatu baitiozute?

Helas? pobre eta desterratu bat bezala hemen abandonatua naiz, etsaies betherikako lekhu batean, zeñetan gerla bethiereko, eta gaitz eziñi konda deiteesken benzanbat baitire.

Konsaia zazu ene desterramendua, esti zazu ene dolorea, zeren ene desira guziak zureganat suspiretan baitaudez.

Munduak ene konsolatzeko presentatzen darozkidan gauzak karga zaizkit.

Zutas ene ariman baina gozatzera su handirekin desiratzen dut, baiñan munduko gauzen amudioak eta ene pasione mortifikatu estirenek bethiere trañatzen naute.

Nahi nuke gauza guzies gorago ispirituz altxatua izan, baiñan haragiaren flakeziaz neure nahiaren kontra hari berari obeditzerat bortxatua naiz.

Hargatik ni dohakabe naizena neure buruaren kontra gonbatitzen hari naiz, eta neure burua eziñ sofri dezaket, ispiritua bethi goiti hedatzen dela eta haragia beheiti.

O zer estut nik ene baithan sofritzen, noiz eta ene ispirituan zeruko gauzez meditazioe bat egiten baitut orduan berean kolpe batez milla fantosma eta pensamendu extrabagant haragiak presentatzen daroskit.

O ene Iainkoa! etzaitzela urrun eneganik eta zure koleran etzaitzela zure zerbitzariaganik aparta.

Etza zatzu zeure ihurtzuriak eta xismistak, eta kasa zatzu ispirituko estrabagant hek guziak.

Ene etsaiaren artifizio gaistoen kontra egorratzu zute fletxak, biltzatzu zeureganat ene sensu guziak, ahantz aras dietzakidatzu munduko gauza guziak, eta detzadan mespreza bekatuak ene baithan inprimatzen dituen fantasma hek guziak.

Lagunt zakiskit, o egia eternala! banitatearen mobimendu batek ere mobi esnazaken bezala.

Jauts zaitte ene bihotzerat, o plazer zerukoa! eta zure aitzinean munduko plazeren lizuntasuna dohan ihesi.

Barkha dietzadatzu, o ene Iainkoa! eta zure miseriardiaren arabera trata nazazu zutas bertzerik ene debozionetan ispirituan baldiñ badut.

Aithortzen darotzut, batzuetan haiñitz distrakzioe dudala, ezen maiz esta ene ispiritua ene gorphutza jarria edo xutik dagoen lekhu, baiñan bai hobeki pensamenduek norat ere eramaten baitute eta han.

Proprioki ene pensamendua den lekhu naiz eta ene pensamendua ordenarioski maite dudanetan da.

Ezen berehala ene ispirituak errekontraten du naturalki eta usansaz plazer egiten dioena.

Zuk klarki erakusten darokuzuna, o egia eternala? erran darokuzunean: non ere baita zure tresora han da halaber zure bihotza.

Zerua maite badut, zeruko ontasunes pensatzeaz plazer hartuko dut: mundua maite badut munduko ontasunez aleganzia eta haren gaitzez tristezia izaren dut.

Haragia maite badut, haragiaren gauzak ene imaginazionean ditut, ispiritua maite badut gauza ispiritualerik pensatzea plazer hartzen dut, ezen maite ditudan gauzez mintzatzeas edo mintzaten aditzeaz ene baithan inklinazioe bat sentitzen dut, eta gauza hekiek imaginak plazeriek neure buruari errepresentatzen diotzat, hek neure bihotzean konserbatzen ditudala.

Baiñan haiña dohatsu da, o ene Iainkoa; zeñak zuregatik kreatura guziak bere bihotzetik desterratzen baikitu, naturari biolenzia egiten baitio, eta ispirituko berotasun saildu batez haragiaren desira gaisto guziak gurutzefikatzen baikitu, estatutan bere burua emateko zuri bere konszientiako bakean othoitz garbi bat ofrendatzeko, bere barne eta bere kanpoan lurreko gauza guziak bereganik urrunarazi ondoan, aiñguru sailduen konpañian Iainkoa bere ispirituan adoratzeko kapable errenda dadintzat.

XLIX. GARREN KAPITULUA

**Bizitze eternalaren desiraz,
eta zenbat ontasun prometatua
diren gonbatitzailearentzat**

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene allaba, noiz eta orduz dohatsutasun eternalaren desira zerutik jausten zaitzula sentitzen baituzu, eta duzun gorphutz hortarik ilkitzera desiratzen baituzu, ene argia xanjamenduaren itzalik gabe kontenplatzeko; zabal zazu zure bihotza, eta zure arimaren hedadura guziaz ene inspirazione saindua errezibi zazu.

Ene miseriak suberanoari, zeñak manera xarmant hortaz tratatzen, horrenbertze dulzetasunekin bisitatzen, horlako mobimendu biziez iratzartzen, eta horlako esku puxantzaz sustengatzen baitzaitu, grazia extraordinarioak errenda diozotzu; zeure buruz zeure pendura propioaz lurreko gauzen amudiorat eror etzaitezen amoreagatik.

Ezen estuzu uste behar efektu on horiok zure pensamenduenak edo zure egiñ ahalarrenak direla, baiñan bai ene grazia eta begiratzeko Jainkoarenak; bertutean abantza dezazuntzat, zure humilitatea borthitzaz egiñ dadin amoreagatik, ethorkizuneko gonbatetarat prepara zaitezen-tzat, eta zure bihotzeko afekzione sustatuez enekien juntatzera eta ni zerbitzatzera trailla zaitzentzat.

Ene semea edo ene alaba maiz suak erretzen du, baiñan haren kharra esta kherik gabe altxatzen.

Hargatik batzuen desirak zeruko gauzetarat altxatzen dire, eta guziarekiñ estire haragiaren tentazionerik gabe. Handik heldu da, niri zeruko ontasunak haiñbertze surekiñ galdegiten baitaroskidate? guziarekiñ mobimendu hori esta osoki garbia, ez eta ere xoilki ene gloriarentzat.

Ezen amudio eta intres propioaz usaindua dena, esta sekulan ez garbi, ez eta ere perfekt.

Galdegiñ diezadazu, ez zure inklinazione eta komoitatearen arabera dena, baiñan bai niri plazer eta ohoresko zaitana: ezen ungi jujatzen baduzu gauzez, ezagutuko duzu bethiere ene ordena zure plazerari aitzinean eman behar diozula, eta hobeki egiñ behar duzula nik nahi dudana, ezen ez zure nahia.

Ezagutu ditut zure desirak, eta maiz aditu zure suspirak.

Jadanik Jainkoaren umeen gloriaren libertatean nahi zinduke izan: orai berean egoitza eternal eta zerukoak zeruko alegrantziaz betheak plazer egiten darotzu.

Baiñan oren hura esta oraiño ethorri: baiñan bada lehenago bertze denbora suerte bat, erran nahi da, gerlako denbora bat traillausko eta frogantzasko denbora bat.

Ontasun suberanoaz bethea izatea desiratzen duzu, baiñan oraiño eziñ hura ardiets dezakezu.

Ni neroni naiz ontasun hura, zaude ene beira, dio Jaunak, Jainkoaren erresuma ethor ahal deitekeen arteraiño.

Oraiño lurrean exerzatu eta frogatua behar duzu izan.

Batzuetan konsolazione emanen darotzut, baiñan etzare oraiño hartaz abundantki gozatuko.

Borthitz zaite beras eta zaren kuraios naturaren kontra diren gauza guzien egiteko eta sofritzeko.

Gizon berriaz bestitu behar duzu, eta bertze gizon batetara zeure burua xanjatu.

Maiz egiñ behar duzu nahi estuzuna, eta abandonatu gehien desiratzen duzuna, bertzeei plazer zaiotena abantzatu izaren da, ez zuri plazer zaitzuna.

Bertzeze erranen dutena aditua izaren da, eta zuk erranen duzuna mesprezatu.

Bertzeak galdegiñen dutena izaren dute, eta zuk galdegiñen duzuna errefusatua izaren zaitzu.

Bertzeak gizonen estimuan handi izaren dire, eta zu ahantzia egoren zare bertzeek enpleguak izaren dituste, eta zu hekientzat etzaituste kapable estimatuko.

Horlako okasionetan natura tristatzeko da, eta gauza handia izaren da, baldiñ ixilik sofritzen baduzu.

Horlako fazoiñes Jainkoak bere zerbitzariaren fidelitatea frogatzen du, ikhusteko ea nola ixasten duen bere buruari ukho egiteko, eta bere borondatea gauza guzietan hautsteke.

Estuzu deusetan ere haiñ behar zeure buruarentzat hilla izatea, nola zure borondate propioarentzat kontrario dena ikhustea eta sofritzea obligatua zarenean, eta partikulariki gauza guti arrazoinesko eta progotxusko iduritzen zaiskitzunak manatzen daroskitzutenean.

Eta nola zutas goragoko puxantza bati, zeñaren aspian baitzare, eziñ resistenzia egiñ baitiozokezuke, gogor iduritzen zaitzu zeure burua

haren plazeraren arabera gidatzea eta zeure sentimendu propioaz biluzia izatea.

Baiñan konsidera zazu ene semea edo ene alaba travaillu haukien fruktua, laster izaren den fiña, sariaren handitasuna, eta ez solament estuzu penarik hetan sofituko, baiñan zure pazienza berak han kausituko du indar eta konsolazione miragarri bat.

Ezen orai egiñen duzun egiñ ahal guti batentzat, bihotz onez zure borondatearen satisfakzionearen kitatzeko, ikhusiko duzu osoki eta dohatsuki sekulatzotzat zeruetan satisfatua.

Han kausituko duzu nahi duzun guzia, eta zure desira guziak han konplituko dire.

Han ontasuna guziez gozatuko zare, hekien galtzeko beldurtasunik gabe, hau zure borondateak enearekiñ juntatua dela, estu deusere kanporik edo partikularrrik desiratuko.

Han estarotzu nihork resistenziarik egiñen, nihork estu pleintarik zutaz egiñen, nihork eskitu zure deseñuak gibelatuko, baiñan zuk desira ahal dezaketzuden ontasun guziak present direla, hek guziak elkharrekiñ zure bihotzesko desira eta hedadura guzia betheko dute.

Han gloria suberano batez, errezibitu dituzun induriak, bozkario abundant batez isuri dituzun nigarrak, eta tronu eder eta sekulako batez zure humilitatea, errekonpensatuko ditut.

Han klarki ikhusiko da obedientiaren fruktu eta prezioa, han alegeratuko da penitentziaren travaillua, han fiñean arima humillen dependenzia ohorez eta gloriar khoratua izaren da.

Hargatik halako dohatsutasunaren esparantzan, humilia zaite guziez beherago, eta etzaitzela penetan eman, nork ordenatu zaitzun gauza errañ edo manatu duen.

Baiñan duzun artha, dispozizione hartan izatekotz nahiz zure superiorak, edo zure igoalak, edo zutaz beheragokoak zureganik zerbeit desiratu edo galdegñ arren, hartatzu guziak bihotz onez eta entsaia zaite borondate egiasko batez konplitzera.

Batzuek bilha bezate gauza bat, bertzeek bertze bat, batzuek glorifika beitez abantail batez, bertzeak bertze batez, eta kausi bezate nahi badute milla presuna hek estimatzen eta laudatzen ditustenak.

Zutaz bezanbatean etzazula eman munduko gauza batetan ere zure boskario eta ohorea, baiñan zure buruaren mesprezioan, ene glorian eta ene borondate xoillaren plazerean.

Estuku deusik mundu huntan desiratu behar Iaundoni Paulek egiten zuena baizen, zeña baita Jainkoa dela bethiere zure baithan glorifikatua, nahiz zure bizitzeaz nahiz zure heriotzeaz.

L. GARREN KAPITULUA

**Nola arimak afflikzionetan
Iainkoaren eskuetarat bere buruaz
ofrenda bat egiñ behar duen**

ARIMAK

Jainko Iauna, Aita saildua, zaren orai eta bethiere benedikatua, zeren zuk nahi izatu duzun guzia egiñ izatu baita, eta zeren zuk egiten duzun guzia, gauza ona baita.

Zure zerbitzaria, zure baithan alegera bedi; ez bere baithan, ez eta ere bertzetan, zeren zu xoilki baitzare egiazko boskarioa, hala nola ene esparantza, ene khoroa, ene dohatsutasuna eta ene gloria.

Iauna, zer du zure zerbitzariak zureganik errezibitu duena baizen, eta oraiño hura merezi gabe?

Eman eta egiñ dituzun gauza guziak zureak dire.

Pobre naiz eta ene gastetasunetik huneraiño trailla lutan langitzen hari naiz, eta ene arima tristatzen da batzuetan nigarrak isurtzeraiño, eta batzuetan nekhatzen duten pasioneak direla kausa bere baithan trublazten da.

Bakearen boskarioa desiratzen dut, zure umeen bakea, zeñiak zure konsolazioneen argian entretenitzen baikirutzu, su handirekiñ nahi dut.

Baldiñ bakea ematen badarotazu, baldiñ zure bozkario saildua isurtzen badarotazu, zure zerbitzariaren arima alegantziasko kantetan zaren da, eta zure laudoriotan erreko da.

Baldiñ aphur bat erretiratzen bazare maiz, usatzen duzun bezala, eziñ zure manamenduen bidean kurri dabilke.

Baiñan guzia flakatua bethi bere bulharren iotzen hariko da, ikhusten duela egun estela gehiago izaren, atzo eta lehenago zen bezala, noiz eta orduz zure argiak haren buruaren gainean distiatzen baitzuen, eta atakazten zituen tentazionetarik zure hegalean itzalaren aspian guardatua baitzen.

Aita justua eta bethiere laudatzea merezi duzuna, zure zerbitzariaren frogatzeko orena ethorri da.

Aita bethiere ohoratzea merezi duzuna, huna eternitate guzitik ikhusi duzun orena zeñetan zure zerbitzariak erori behar baitu kanporat denbora guti batetako, zurekiñ bethiere bizitze ispirital eta barneko batez bizitzeko.

Den beraz aphur bat mesprezatua, abaxatua gizonen estimuan galdua eta pasionez langitua, zurekiñ berriz ere argi berriaren hastean eta parabikusko gloriaren posesionean den sarthua.

Aita saildua, manera hortan ordenatu eta nahi izan duzu, eta deusik etzait arribatzen sofritzen dudan gauzetan non esterotazun zeronek manatu.

Hori da zure adiskideei egiten diozuten grazia, bethi zuk permetitzen duzuño sofritzea, eta afljittua izatea.

Ezen deusik esta egiten lurrean non estuen zure baithan bere kausa, eta non esten zure probidentzia suberanoaren konseilluz erregelatua.

Jauna ontasun handia zait, zutaz humiliatua izatea zuri obediterat ikhas, eta neure bihotzeko presunzioe eta hantudura guziak itho detzadantzat.

Progortxu da enetzat, ene Iainkoa! den ene bisaia ahalkatua, zure konsolazioneak gizonenak baiño hobeki bilha dezadantzat.

Halaber hemendik ikhasi dut beldurtasun saildu batekiñ zure jaunmendu eziñ penetra deiteskenen ohoratzen: zeñien arabera justua gaistoarekien afljittzen baitutzu: ordean zuzenaz eta justiziaz betherikako ordean eder batez.

Graziak, Iauna, errendatzen daroskizut zeren estiozuten ene gaitzei barkhatu baiñan pena garratzez ene arima kastigatu duzun, barnean eta kanpoan doloreez penetrazten duzula.

Estut zeruaren aspian nihor, o Ene Iainko Iauna, zu zerori baizen konsoka ahal nazakenik, o arimen miriku zerukoa, zeñiak kolpatzen eta sendatzen, thonbaraiño eta ifernurariño eramaten eta handik libratzen baikaitutzu.

Zure besoa hedatu duzu eneganaraiño, eta zure xigorrak berak instruituko nau.

Huna ni zure eskuen artean, o Aita suberanoki maitagarria! zure korrekzioearen xigorraten aspian beheitzen naiz.

Ene lephoa eta buru superbiosa zeha eta beheiti zatzu, zure saildutasunaren aspian ene borondate gaiski erregelatua eta ezin erabil dezakedana plegaraz dezadantzat.

Egin nazazu zure diszipulu humil eta obedient, zure ispiritu sailduak egiten dakien bezala, zuri gauza guzietan obeditzen, eta zure segitzen baizen pensa estezadan amoreagatik.

Osoki nerori eta ene baithan diren gauza guziak korrijit nazazunzat zure eskuetarat abandonatzen ditut, mundu huntan, infinituki korrijitzea hobeago denaz geroz, ezen ez bertzean.

Zuk gauza guziak jeneralak eta partikularrak perfeki ezagutzen dituzu, eta deusere esta gure konszientzian zuri estaltzen zaitzunik.

Ethorkizuna den baiño lehen badakizu, eta esta nezesario, lurrean zer iragaten den aberti zaitzaten.

Badakizu ene abantmenduentzat zer zaitan konbeni, eta zenbat, aflikzioea gure bizioen herdoiltasuna garbitzeko, progotxusko zaitan.

Trata nazazu zure plazeraren arabera, eta ene arima bekhatorosaren langiadura, zeña nihori ere baiño hobeki ezagutua baitzaitzu, etzazula mespreza.

Indazu grazia ez jakiteko, jakin behar dena baizen, ez maitatzeko maitatu behar dena baizen, ez laudatzeko zuri plazer zaitzuna baizen, ez deusere handi estimatzeko zure aitzinean handi dena baizen, eta zure aitzinean mesprezatu dena, dezadan halaber nik ere mespreza.

Etzazula permeti kanpoko bista batez gauzak jua detzadan, ez eta halaber eman dezadan sententziarik presuna inprudente eta ariñen adi-tuen arabera; baiñan indazu grazia gauza ageri direnez eta estirenez, argi egiasko batez juiatzeko, eta gauza guzien gainean zure plazeraren boron-datea bethi bilhartzeko.

Gizonek ordinarioski bere sensuaren arabera juiatzen dutela, trunpatzen dire.

Munduaren maitatzailleak, halaber ontasun ageri direnak maitatzen ditustela trunpatzen dire.

Zer du gehiago gizon batek bertze gizon baten ispirituan handiago izanaz?

Trunpur bat da, bertze trunpur bat laudatzen duena, superbios bat, bertze superbios, bat laudatzen duena, itu bat bertze itu bat estimatzen duena, eri bat bertze eri bat lausengatzen duena, eta hala bata bertzea altxatzen duela, trunpatzen du, eta falsoki laudatzen duela, egiaski desohoratzen du.

Ezen San Franzes humilak erran duen bezala, gizona esta bere bait-han handiago, o ene Iainkoa! zure begien aitzinean den baiño.

LI. GARREN KAPITULUA

Nola kristabak gauza behera eta kanpokoetan okupatu behar duen, agortasunean kausitzen denean

JESU KRISTOK

Ene semea edo ene alaba eziñ bethi bertutearen berotasunean eta desira handian zaudeske, ez eta ere kontenplazionearen gradu gorean; baiñan batzuetan nezesario duzu bekhatu orijinalaren korrupzioea dala kausa gauza beheretar iauts zaitezen, eta zeure nahiaren kontra penarekiñ bizitze korrupitu hunen karga pisua ekhar dezazun.

Gorphutz mortal batez bestitua zareño, zure arima nekhatua, eta halako pisu handiaren aspian borthiski travaillatua izaren da; beraz haragi hortaz inguratua zareño, haren pisutasunaz suspirak egiñ behar dituztu, zeñiak bizitze ispiritualaren exerziziotarat, eta Iainkoaren handitasunaren kontenplazionerat zeure burua aplikatzeaz debekatzen baitarotzu; orduan progotxu izaren da zuretzat, kanpoko obra humiletarat errekortu izaterat, akzione onez nekhadura hura errekreazionera xanjatzerat: ene eta ene graziaren isurduraren begira konfidentzia fermu batekiñ egoterat, eta zure desterrua eta ispirituko agortasuna pazienziarekiñ sofritzea, berriroki zure bisitatzera eta zure penatarik libratzera ethor naitekeiño.

Ezen barneko bake, zure travaillu guziak ahantsaraziko daroskitzun batez, betheko zaitut, neure eskrituren plazeresco baratzean sararaziko zaitut, eta bihotzeko hedadura miragarri batekien ene manamenduen bidean kurri erabilaraziko zaitut, orduan erranen duzu Jaundoni Paulerekin: bizitze huntako dolore guziek estutela egun batez, Iainkoak gure baitan erakutxiko duen gloriarekin, proportzionerik.

LII. GARREN KAPITULUA

**Nola girstinoak estuen bere burua
estimatu behar kapable
Iainkoaren konsolazionearen izateko,
egiasko kontrizioneaz**

Jauna! ez naiz kapable konsola, eta zure presentziak bat zuetan ohora nazazun. Hargatik justiziarekien tratatzen nauzu noiz, eta orduz abandonatua usten bainauzu.

Ezen itsasoan ur den bezanbat nigar egiñ ahal baneza ere, ezniteke kapable zutaz bisitatua izateko.

Kastigatua eta punitua izatea merezi dut, zeren maiz ofensatu baitzaitut, eta zeren ene bekhatuak bere kalitatetan eta nonbrean handiak baitire.

Beraz zor zaitana konsideratzen dudanean, ez naiz kapable zure konsolazionerik mendreenaren izateko.

Baiñan zu, o ene Iainko miseriakordiaz eta ontasunez betherikakoa! zeure obrak galzerat, miseriakordiaren untzien gaiñerat zure ontasunaren aberatstasunak distiarasteko, utzi nahi eskitutuzuna, zure zerbitzaria bere merezimenduez gorago manera Iainkosko batez konsolatzen duzu.

Ezen, ene Iainkoa! zuk ematen dituzun konsolazioneak estire munduko hitzuntzikeriak bezalakoak.

Zer egiñ dut, Iaina! zuk ni zenbait orduz zeruko dulzetasunaz konsolatzeko?

Ez naiz orhoitzen ontasunik batere egiñik, baiñan bai kontrarat behiere bekhatu egiterat prunt izatu nazela, eta neure korrijitzera alfer.

Egia da, eta eziñ ukha dezaket bertzela erraten banu, ene kontra zinteske eta nihor ene sustengatzerat ezliteke ausarta.

Zer merezitu dut ene bekhatuentzat, Ifernua, eta sekulako sua bai-zen.

Egiaz aithortzen dut ene Iainkoa! merezi dudala izatea kreatura guziren hirrigarri, eta mesprezio, eta estela arrazoin eman nazaten zuretzat debot direnen nonbrean.

Eta penarekiñ hori erran arren, guziarekiñ egari gloria errendatzeko neure buruaren kontra mintzo naiz, eta neroni neure bekhatuez akusatzan naiz, erreiskiago zure grazia eta miseriakordia ardiets dezadantzat.

Nik hobenduri, eta konfusioez betherikakoa zer erranen dut.

Eziñ ahoa idik dezaket hitz xoil hau errateko baizen, bekhatu egiñ dut, Iaina! duzun nitaz konpasione eta barkha diezadazu.

Ustazu aphur bat neure doloreaz nigar egitera, lur ilhun eta herioaren itzalaz estalirikako hartarat jautsi baiño lehen.

Zer bekhatore miseraleari handiagorik galdegiten diozu, bere bekhatuentzat humilia, eta bihotza doloz arrailatua duen baizen?

Bihotza kontrizione eta humiliacione egiaskoan denean barkhamenduaren esparantza sortzen da, konziencia trublaturat dulzatzan da, grazia galdua erreparatzen da, ethorkizuneko koleratik guardatzen da: eta Iainkoa arima penitentaren aitzinera joaten dela besartzatzen du, eta musu saindu bat ematen dio bakearen eta errekonzilazionearen zigillua bezala.

Bekhatoreen kontrizione humilla, o ene Iainkoa! sakrifizio plazereriko bat zaitzu, zeñaren usaiña konparazionerik gabe intsentsuarena baiño dultzeago baitzaitzu.

Kontrizionea ungentu preziatu hura da, zeñia nahi izatu baituzu zure oiñ sakratuetarat isur zediñ, zeren egundaiño bihotz doloz bethea eta humiliatua espaituzu mesprezatu, han da gure ihes lekhua etsaiaren kole-raren aitzinetik.

Han bizitzaren xanjamendu egiasko batez gure tatxa guziak urratuak eta garbituak dire.

LIII. GARREN KAPITULUA

**Nola othoitz eta bakhartasuna
maitatu behar diren Iainkoarekiñ
bethi aplikatua izatekotz**

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene alaba, ene grazia preziatua da, gauza kanpokoe-kiñ eta lurreko konsolazioneekien estu nahaskatua izan nahi, beraz kasa-tu behar ditutzu zeureganik ene grazia debeka ahal dezaketen gauza guziak, nahi baduzu zureganat hura isur dezadan.

Bilha zazu bethi sekretua, zaitzun lakhet zeure buruarekien bakha-rrik egotea; etzazula nihoren ere konsolazionerik desira, baiñan kons-zientzia garbi baten izateko artha hartzen duzula, eta zure ariman ximikoa konserbatzen duzula, egidazu zure othoitz debota.

Esteus estima zazu mundu guzia, eta Iainkoaren bokazioneaz kan-poko gauza guziez baiño gehiago duzun estimu.

Ezen inoposible da eneganat zaudezen apikatua, eta denbora berean munduko gauza iragaten direnetan, zeure boskarioa kausi dezazun.

Ezagutzen eta maite ditutzun presunetarik urrundu behar duzu, eta iduki arima munduko konsolazione guzietarik gabetua.

Manera huntan Jaundoni Petrik othoisten gaitu fidel guziak, mundu huntan garbitasunean eta kontinenzian pelegriñ eta kanpotar batzuek bezala bizi gaitezen.

O nolako konfidentzia izaren duen gizon batek bere heriotzeko den-boran, ikhusteas bere arima, munduko gauza batentzat ere estuela jaidurarik.

Baiñan ispiritua oraiño eri eta langisant deiño, eziñ konprende deza-ke, zer den manera huntan gauza guzietarik bihotza separatua idukitzea; eta gizon animalak eziñ gizon barnekoaren eta ispiritualaren libertate hau ezagut dezake.

Guziarekien baldiñ nahi badu egiasko ispiritua izan, haiñ ungi urru-nekoei nola hurbillekoei nezesarioki ukho egiñ behar diote, eta bere buruari bertze guziei baiño hobeki goardia egiñ behar dio.

Zeure burua perfekti bentzu ahal badezazu, berzeak erreiski egiñen ditutzu.

Biktoriairik handiena bere buruaz triunfatzea da.

Ezen bere burua bentzutua dadukanak, sensuak arrazoiñari gauza guzietan obeditzen dioela, eta arrazoiñak niri, haiña bere buruaren bikto-rios, eta munduaren nausi egiaskoa da.

Nahi baduzu perfekzione gora hartarat altxatua izan, kuraioski hasi behar duzu, eta arbolaren erroari hauskora eman, zeure baithan inkli-na-zione sekretu eta ordenarik gabeko hura, zeure buruarekiñ juntatzen zai-tuena, eta ontasun materiel eta partikular batetarat bethiere pendura ema-narasten darotzunaren, destruitzeko eta errotik atheratzeko.

Pasione haiñ natural eta haiñ biolenta, zeinaz gizonak bere burua sobra maitatzen baitu, ithurri bat da, zeinatarik erro batetarik bezala ben-tzututa eta destruitu behar ditugun pendura gaisto guziak dependitzen baiti-re.

Hek bentzutu ondoan bake eta errepausu mirakuilusko batean bet-hiere kausituko zare; zeren gutiak baitire bere buruarentzat perfekti hil-tzerat travaillatzen, eta bere inklinazionetatik osoki ilkitzen direnak; bet-hiere amarratuak hetan daudez, eta bere buruaz gorago ispitituz eziñ altxa deiteske.

Baiñan enekien libertate osoan ibiltzerat desiratzen duenak, bere afekzione gaisto eta ungi erregelatu estirenak nezesarioki mortifikatu behar ditu, eta bere pasione eta amudio propioas etzaio kreatura bati ere juntatu behar.

LIV. GARREN KAPITULUA

Naturaren eta graziaren mobimendu kontrariosko eta diferentes

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene alaba, emozute ungi goardia naturaren eta graziaren mobimenduei, zeren hagitz subtil eta osoki kontrarioak baitire, eta gizon batek hagitz ispiritual eta argitua behar du izan, hekien ungi ezagutzeko.

Guziek ona desiratzen dute, eta zerbait on bere erranetan eta egiñetan pretenitzen dute; hargatik onaren itxurak hañitzak trunpatzen ditu.

Natura artifizioz bethea da, eta haiñitz bere peitez eta xarmez bereganat thiratzten, irabasten eta trunpatzen du; eta bere satisfazione propioa du xedetzat.

Baiñan grazia kontrarat sinpletasunean dabilla; gaitzaren aparentziarik mendreenei ihes egiten diote, eta artifizioz baliatzen, eta xoilki gauza guziak Iainkoagatik, zeiaña baithan bere askeneko fiñean bezala errepausatzen baita, egiten ditu.

Naturak estu hil nahi, estu presatua eta bentzutua izan nahi, pena du obeditzeko, eta estu nahi sujet errenda dezaten.

Baiñan graziak kontrarat arimak bere burua mortifika dezan, sensuei resistenzia egiñ diozoten, azpiko den, bentzutua den libertaterik estuen nahi du, baiñan bai instrukzioarearen aspian arrastatua den, estu nahi izan nihoren nausi baiñan Iainkoaren aspian bizi eta egon nahi du, eta prest da Jainkoaren amoreagatik beheratasun handirekien kreatura humanoari humiliatua izateko.

Natura bere intres propioarentzat traillaatzen da, era zer abantailla bertzeetarik thira ahal dezakeen konsideratzen du.

Graziak zer zaion progotxusko eta bere komoitatearentat estu konsideratzen, baiñan bai zer hañitzen abantzamenduarentzat zerbitza ahal deiteken.

Naturak ohoratua eta errespetatua nahi du izan.

Grazia ohore eta gloria guziak Jainkoari errendatzerat fidel da.

Natura konfusioz eta mesprezioarentzat beldur da.

Graziak Iesu Kristoren amoreagatik boskariorekien hek sofitzen ditu.

Naturak alfertasuna, eta gorphutzeko errepausua maite du.

Grazia eziñ alfer dagoke, eta bihotz handirekien traillaia besarkatzen du.

Naturak gauza eder eta kuriosak bilhatzen ditu, eta grosier direnentzat abhorrimendua du.

Graziak gauza sinpletan eta behera direnetan plazer hartzen du, estu gogor dena mesprezatzen, eta estoakote bestimenda zahar eta erabiliei ihesi.

Naturak denborako gauzei begiratzen diote, irabazi batez boskariotan da, eta kalte tenporal batez tristatu ondoan, induriasko hitzik mendreenaz asarratzen da.

Baiñan graziak sekulako gauzak konsideratzen ditu, etzaiote munduko gauzei juntatzen, eta munduan arriba ahal dakiskion deusez ere trublutzten, eta eta halaber hitz gogorrez asarratzen, zeren bere thresor eta boskarioa zeruan eman baitu, zeinietan baitaki deusik estela galtzen.

Natura abarities da, nahiago du hartu eman baiño, bere zaiskon gauza propio eta partikularretan plazer hartzen du; grazia kharitatetsu da, ontasun komuna maite du, bakhar zaionari ihes egiten dio, gutiz kontentatzen da, eta uste du dohatsutasun handiago bat dela ematea ezen ez errezibitzea.

Naturak kreaturatarat du bere jaidura, hala nola gorphutzaren satisfatzerat, banitaterat eta solas banoetarat.

Baiñan graziak Iainkoaganat eta bertuterat thiratzten du, kreaturei ukho egiten diote, munduari ihes egiten dio, haragiaren desirentzat abhorrimendua du, entretenimendu eta bisita progotxu gabekoak gutitzen ditu, eta publikoki agertu behar duenean ahalkatzen da.

Naturak atsegiñ hartzen du zenbait konsolazione kanpoko errezibitzeaz, zeinietan bere sensuen satisfakzioea kausitzen baitu.

Graziak kontrarat Iainko xoilka baithan kausitzen du bere konsolazionea; eta ageri diren guziak mesprezatzen dituela, ontasun suberanoan baizen estu kausitzen bere boskarioa.

Naturak bere intres propioa dela kausa, gauza guziak egiten ditu, zenbait ontasun norbaiti egiten badio, esparantza du bertze okasione batena ontasun bera edo handiagoa errezibituko duela; eta hartaz pagatua izaren dela, edo errezibituko duen fagoreaz, edo ematen diotzoten laudoriez, eta desiratzen du oraiño egiñ duena; eta ematen duena hagitz konsidera dezaten.

Graziak kontrarat estu denborako gauzarik bilhatzen, estu bertze saririk Jainko xoilka baizen, eta ontasun tenporal beharrenak eskitu desiratzen, eternalen ardiesteko zerbitza ahal dakiskion bezanbat baizen.

Naturak atsegiñ hartzen du ahaide eta adiskide hauñitz izateaz, noblezia eta ethorki handitarik izateaz glorifikatzen da, presuna puxanten alderat konplazent da, aberats lausengari da, eta bere iduritakoak aprobatu ondoan, hekiekiñ plazer eta kumentamendu hartzen du.

Graziak kontrarat bere etsaiak maite ditu; eta esta adiskideen nonbre handiaz altxatzen. Haren errespeturat nobleenak bertutetsuak dire.

Pobreei aberatsei baiño fagore gehiago egiten diote, eskitu gehienik puxant direnak lausengatzen, baiñan inozent aflijituarekien sofritzen du; arima simple eta sinzeroak maite ditu, eta ez dobleak eta artifizios betheak.

Onak bethiere biderik perfektenean gerotik gerora abantza dezatela, eta bertute guzien praktikaz Iainkoaren semearekiñ igoal egiñ deitekela, exhortatzen ditu.

Natura eskasaz eta faxeriaz pleintatzen da.

Graziak pena eta pobrezia konstantki sofritzen ditu.

Naturak bere burua bilhatzen du, eta gauza bereganatzen ditu, bere buruarentzat gonbaratzen da, eta kontra egiten diotenei, hark ere halaber orobat egiten diote.

Graziak kontrarat gauza guziak Iainkoaganat lehenbiziko prinsipio eta ithurrirat bezala, zeñetarik isurtzen baitire, ekhartzen diotza, estio bere buruari ontasunik batere atribuatzen, estu abantailik batere hartzen, estu kontestatzen, estu bere abisua bertzeena baiño gehiago estimatzen, baiñan sentimendu eta ahal dituskeen argi guziak zuhurtzia eternalaren, eta Iainkoak hetaz egiñ behar duen jujamenduaren azpian, ematen ditu.

Naturak sekretuak eta berriak desira handirekiñ jakin nahi ditu; kanpoan agertu nahi du, eta sensuez ezagut ahal deiteken guzia tentatu eta frogatu nahi du, halaber desiratzen du ezaguthua izateaz, eta fiñean laudorioak eta gizonen admirazionea ardiets ahal diozoketen gauzen egitea.

Baiñan grazia esta gauza kuriosen jakiterat, eta berrien aditzerat penetan ematen, zeren eta baitaki pasione hori gure baithan gizon zahararren korrupzionetik lortzen dela, eta deusik estela lurrean berri eta iraupeneko denik.

Sensuen bridatzen konplazentzia banoei ihes egiten, justuki laudatuak eta admiratuak ahal leitesken gauzen humilitatearen aspian estaltzen, gauza eta zientziako argi guzietan arimaren progotxua eta Iainkoaren gloria bilhatzen, irakasten daroku.

Hura poseditzen duenak estu sekulan laudatua nahi izan, ez bere baithan, ez eta ere bere gauzetan, baiñan nahi du Iainkoa bere dohaiñetan den benedikatua, zeñiak kharitate liberal batez gauza guziak abundanki ematen baikitu.

Grazia hori argi naturaz goragoko bat da, eta Iainkoaren ontasun partikular bat.

Propiki hautatuen zigillu eta salbamendu eternalaren bahi bat da, haek gizona lurreko gauzen amudiotik altxatzen du, zeruko gauzak hari maitarasteko, eta haragisko zenetik, egiasko ispiritual errendatzen du.

Zenbatenaz beraz natura flakatuago eta bentzutuago baita, hanbate-naz grazia handiagoa komunikatzen da, eta barneko gizona egun guziko bisita berriez baratxe baratxe Iainkoaren imajina eta iduriaren arabera berriz formatzen da.

LV. GARREN KAPITULUA

Nola graziaren eta haren efektuen beharra dugun gure ariman

ARIMAK

Ene Jaun eta ene Jainkoa zure imajina eta idurirat kreatu nauzuna, indazu grazia hura zeïña haiñ puxant ta nezesarioa dela salbamenduarentzat erakutxi baitarotazu, ene natura korrumpituarentzat, zeïñak bekhaturat eta damnationerat thirutzen bainau, jaidura gaistoak bentzu detzadantzat.

Ezen sentitzen dut ene haragian bekhatuaren lege bat, ene ispirituaren legearekiñ gonbatitzen dena, eta hañitz gauzetan esklabo errendatzen nabena sensuei obediarrasten darotala: eta hekien Pasionei eziñ resistenziarik egiñ diozoketet, zerorek sustengatzen espanauzu, zure grazia sainduaren sua ene arimarat isurtzen duzula.

Badut zure graziaren beharra, eta grazia borthitzarena naturaren bentzutzeko, zeïñak bethiere bere gastetasunetik gaistakeriara baitu bere inklinazionea.

Ezen lehenbiziko gizonaz erori ondoan; eta bekhatuaz korrumpitu, lehenbiziko korrupzioe hunen pena gizon guzietarat iragan izan da.

Naturaren izen bera inozentzian eta justizian kreatu duzuna, orai natura korrumpituaren bizio eta flakeziarentzat hartzen da, zeren haren mobimenduak, graziak lagundua estenean, bekhaturat eta gauza baxoen amudiorat thirutzen baikaitu.

Gelditu zaioen indar flakoa hautsean estalia dagoen su pinta bezala da, eta hori da arrazoiñ naturala, ilhuntasun handi batez estalia, oraiño on eta gaistoaren, egia eta falsoaren, ezagutza duena, ez puxant izan arren aprobatzen duenaren konplitzeko, egiaren argi osoaz eta afekzioeen erregela on eta sanoaz gozatzen estenaz geros.

Hargatik ene Iainkoa! zure legean, barneko gizonaren arabera plazer hartzen dut, dakidanaz geroz on justu eta saindua dela, gaitz guziak kondenatzen dituela, eta bekhatuari nola ihes egiñ behar diogun irakasten darokula.

Baiñan denbora berean bekhatuaren legeari obeditzen diot, sensuei, eta ez arrazoiñari egiten diodanean, zeren ene baithan ungi egiteko borondatea kausitu arren, estut haren konplitzeko bidea edireten.

Handik heldu da maiz deliberatzen baitut haiñtz ontasun egiterat, baiñan nola ene flakezaren laguntzekotz grazia faltatzen baitzait, errekuntratzen dudan resistenziarik mendreenean guziak usten ditut, eta flakezian erortzen naiz.

Handik oraiño heldu da perfekzioearen bidea ezagutzen, eta zer egiñ behar dudan ikhusten dudala, guziarekiñ ene korrupzioe propioaren pisuz neure burua sentitzen dut nekhatua, eta esnaiz gehien perfekt ahal leitekenarenganat altxatzen.

Ala, Iauna! ala zure grazia nezesario baitzait, ontasunaren hasteko, han abanzatzeko, eta haren perfekti konplitzeko!

Ezen deusik hura gabe eziñ egiñ dezaket, baiñan gauza guziak zure baithan egiñ detzakete zure graziaren sustenguarekiñ.

O grazia egiaski zerukoa zeïña gabe ezpaita merezimendu propiorik, eta zeïña gabe naturaren present guziek ezpaitute deusere konsideratu behar.

Arteak, aberatstasunak, edertasunak, kuraiak, espirituak, elokuentziak deusik ez dire, o ene Iainkoa, zure grazia gabe?

Ezen naturaren presentak komun zaiskote on eta gaistoei, baiñan grazia edo kharitatea hautatuen dohaiñ propio bat da, eta hura dutenak bizitze eternalaz gozatzeko kapable dire.

Grazia hunen exzellentzia haiñ handia bada, non Profeziaren donua, mirakuilluen egiteko podorea, eta kontenplazionerik goren hura gabe deusik espaitire.

Fedea bera eta esparantza, eta halaber bertze bertuteak zure kharitatea eta grazia gabe espaitzaiskitzu agradatzen.

O grazia infinituki dohatsua, ispirituz pobre eta bertutean aberats gizona errendatzen duzuna, eta dohaiñik handienetan aberats dena, bihotzez bethiere humil egonarasten duzuna?

Zato eneganat, o grazia saindua jauts zaitte, goizetik bethe nazazu zure konsolazionez, ene arima, ene ispirituko agortasunen artean flakezarat eror estadiñ.

Estut bertzerik desiratzen, ene Jainkoa; zure begien grazia kausitzea baizen.

Ezen zure grazia bakharra aski dut, zureganik naturak desiratzen dituen bertze gauza guziak errezibitu espanitu ere.

Tentatua eta Tribulazionez tromentatua banaiz ere, ez naiz deusen beldur izaren, zure grazia enekien bada.

Hura da ene indarra, hark konseillatzen, eta sustengatzen nau.

Ene etsai guziak baiño puxantago, eta zuhur guziak baiño argituago da.

Hura da egiaren nausia instrukzioaren erregela, bihotzeko argia; kaltetan konsolatzaillea, tristeziaren etsaia, beldurtasunaren kasatzaillea, debozioaren entretenitzaillea, eta nigar sainduen ama.

Zer naiz hura gabe, egur idor bat surat etxatzeko xoilki on dena baizen?

Beraz zure grazia, o ene Iainko! aitziañat ethor bekit eta nazan bethi lagun, eta obra onetarat aplikatua iduk, Iesu Kristo zure semeaz zeiaña sekula sekuloronean bizi baita. Halabis.

LVI. GARREN KAPITULUA

Nola geure burua mesprezatu behar dugun eta Iesu Kristo imitatu, haren gurutzea ekhartzen dugula

JESU KRISTOK

Ene semea edo alaba, zenbatenaz zeure baitharik ilkitzo baitzare, hanbatenaz ene baithan sarthuko zare.

Nola barneko bakea, kanpoko deusik ez desiratzetik ardiesten baitha, halaber bere barnean bere burua kitzatzeaz bibotzaren barnean Iainkoarekiñ juntatzen du.

Nahi dut ikhas dezazun zeure buruari perfekti ukho egiten, ene borondateari, kontradikziorik eta murmuraziorik gabe odedi diozozun.

Segi nazazu, ni naiz bidea, egia eta bizitzea, eziñ bidean baizen nihor ibil ahal deiteke; eziñ nihork egiaren medioz baizen ezagut ahal dezake, eta eziñ bizitzeaz baizen bizi ahal deiteke.

Ni naiz segitu behar duzun bidea, sinhetsi behar duzun egia, eta esparantza behar duzun bizitzea.

Ni naiz bide eziñ ganbia naitekena, ni naiz egia eziñ tronpa naitekena, eta fiñean ni naiz bizitze eziñ akhaba naitekena!

Ni naiz bide infinituki xuxena, egia haltoa, bizitze egiaskoa, dohatsua, eta kreatu izatu ez naizena.

Ene bidean egoten bazare ezagutuko duzu egia, eta egiak libratuko eta posedaraziko darotzu bizitze eternala.

Bizitzean sarthu nahi baduzu, manamenduak goarda zatzu.

Egia ezagutu nahi baduzu, ene baithan sinhets ezazu.

Perfekt nahi baduzu izan, ditutzun gauza guziak sal zatzu.

Ene diszipulu nahi baduzu izan, zure buruari ukho egiozu.

Bizitze dohatsua poseditu nahi baduzu, presenteko bizitzea mespreza zazu.

Zeruan altxatua nahi baduzu izan, lurrean humilla zaitte.

Enekien erregiñatu nahi baduzu, gurutzea enekien ekhar ezazu.

Gurutzearen adiskide xoilek dohatsutasuneko bidea kausituko dute, hala nola argi egiaskoarena.

ARIMAK

Ene Iaun eta ene Iainkoa, zure bizia horla munduaz hertsia eta mesprezaturia izatu denaz geroz; egidazu grazia imita zaitzadan, eta munduak mesprezaten nabenean, pazienki mesprezio hura har dezadan.

Ezen zerbitzaria esta bere Iauna baiño handiago, eta diszipulua ezta bere nausia baiño gehiago.

Zure zerbitzaria exerza bedi zure bizitzaren imitazionetan, ezen hartan da ene salbamendu eta saindutasun egiaskoa.

Hartaz lekhora irakurtzen eta aditzen dudan guziak ez nau konsolazten, ez eta ere osoki behiñ ere satisfatzen.

IESU KRISTOK

Ene semea edo alaba, irakurri duzunaz eta dakizunaz geroz ene bizi-tzean egiñ ditudan gauza guziak, hek fidelki praktikatzen badituztu, dohatsu izaren zare.

Norbaitek ene manamenduak baldiñ badakizki eta goardatzen baditu, hark maite nau, eta halaber nik ere hura maitatuko dut, hari agertuko naitzaio, eta ene aitaren erresuman, jarraraziko dut.

ARIMAK

Ene Iesus Iauna! zuk erraten eta prometatzen darrotasuna arriba dakidan, eta grazia handi horren errezibitzeko kapable errenda nazazu.

Errezibitu dut, ene salbatzaillea, errezibitu dut zure eskutik gurutzeta, zeiña heriotzeraiño ekharriko baitut.

Ezen egia bada fraide baten bizitzeta gurutzeta bat dela, baiñan gurutzeta hura bide bat dela hura zerurat daramana.

Behiñ bide hartan ibiltzen hasi izan naiz, ezta permis gibelat bihurtzeta, eta gutiago haren kitatzeta.

Kuraia, ene anaiak; guziok elkharrekiñ ibil gaiten, Iesus gurekiñ izaren da.

Iesusen amoreagatik gurutzeta besarkatu dugu, haren berarengatik persebera zagan.

Gure buruzagi eta gidaria dena, gure sustengu eta indarra izaren da. Huna gure errege gure aitzinean non doan, guratzat gudukatzerat.

Kuraia handi batekiñ segi zagan; estadiñ nihor flaka, estuen nihork beldurrik.

Garen prest jeneroski gerla hortan hiltzeko, eta gure gloria etzagula lizun eta tatxa, gurutzetik ihes egiten dugula.

LVII. GARREN KAPITULUA

Nola paziñziarekiñ bederen sofritu behar den, boskariorekiñ eziñ egiñ baditeke

IESU KRISTOK

Ene semea edo ene alaba, arimako aflikzionetan pazientzia eta humilitatea konparazionerik gabe gehiago agradatzen zaiskit, ezen ez prosperitatean haren konsolazionek eta gustuak.

Zergatik zure kontra erran ahal duketen gauza xume bates horrenbertze tristatzen zare.

Inportantago baliz ere etzinduke mobitu behar.

Utazu beraz denarentzat iragaterat, esta lehenbizikoa ez eta ere askena, baldiñ hañitz bizitzen bazare.

Deusik sofritu behar estenean kuraiaz bethea zare, eta bertzeak ere konseillatzen, eta borthisten dituztu jeneros izaterat zure hitzez; baiñan tribulazione bat zureganat ethortzen den beziñ sarri, berehala konseillu eta indarra flakatzen zaiskitzu.

Konsidera zazu haiñ maiz errenkuntra xumetan frogatzen duzun askeneko ftakezia, eta sinhets horiok guziak zure salbamenduarentzat arribatzen direla.

Gaitzak zure bihotzean egiñ ahal detzak inpresione guziak ahalik hobekiena zure bihotzetik kasa zatzu, eta ukitu bazaitu etzazula guziarekiñ permeti zure ispiritu denbora handiz flaka eta enbrazta dadiñ.

Paziñziarekiñ bederen sofri zazu, boskariorekiñ eziñ egiñ ahal badezakezu.

Zure kontra erraten dituzten gauzen aditzez pena baduzu, eta kole-raturia bazare, zeure burua brida zazu, eta etzazula permeti zure ahotik ilkhi dadiñ hitz ungi erregelaturia esten batere, den xumeena mespreza ahal dezakenik.

Zure baithan altxatu den kolera hori fite iragaren da, eta zure arimaren dolorea ene graziak dulzatuko du.

Oraiño bizi naiz dio Iaunak, eta egundaiño baiño gehiago, zure laguntzeko eta konsolatzeko prest naiz, baldiñ zure konfidentzia ene bait-han ematen baduzu, eta deboziñerekiñ othoisten banauzu.

Harzazu beraz kuraia, da konstanziat arma zaite, oraiño sofritzen duzun baiño gehiago sofritzeko.

Estuzu uste behar gauza guzietz esparantza galdua dela, zeren maiz biolenki aflijitua eta tentatua zaren.

Gizona zare, eta ez Iainkoa; haragia zare eta ez ispiritu puru bat aiñgerua bezala.

Nola bertutearen eta indarraren estatu berean bethi egon ahal zaiteske, fermutasun hori aiñgeruari zeruan, eta lehenbiziko gizonari parabisu lurrekoan faltatu zaioteñaz geroz?

Nik bere lamgiaduretan suspiretan daudezenak sendatzen eta altxatzen ditut, eta bere flakeziaren beheratasuna ezagutzen dutenak, ene Iainkotasunaren partizipazioneraiño altxatzen?

ARIMAK

Den sekulan, ene Iainkoa! zure hitza benedikatea, zeña ene bihotzari estiago baitzaio; ezen ez ene ahoari estirik exzelentena.

Horrelako tribulazione handien artean, zer egiñ ahal dezaket, zure hitz sailduaz borthisten espanauzu?

Zer axola behar dut zer nahi sofritzeaz, fiñean salbamenduko porurat arribatzen banais.

Indazu Iauna! fiñ on bat, indazu mundu huntarik zerurat pasaia dohatsu bat.

Nitaz orhoit zaitte ene Iainkoa, eta zure erresumaren dohatsutasunerat biderik hertsienaz gida nazazu. Hala bis.

LVIII. GARREN KAPITULUA

**Nola sailduak imitatu behar diren,
eta ez disputatu,
ea zeñ den hetarik handiena**

IESU KRISTOK

Ene semea edo alaba begirautzu materia gora eta Iainkoaren jua-mendu estaliez disputatzeaz; zergatik bat abandonatzen duen, eta bertze bat bere gloriarat altxatzen, zergatik bat aflijitua den, eta bertzea ohorez eta glorian berregiñdua.

Gauza hauk gizonen argiak iragaren dituste, eta haukien penetratze-ko egiñ ahala egiñ arren, sekulan ene jujamenduan beheratasuna bere arrazoñez estute fundatuko.

Etsaiak beraz suiet hunen gaiñean tentatzen baitzaitu, edo esperen zenbait kuriosek zureganik jakin nain badute, ihardets diozute Profetaren hitz hura; justua zare, Iauna! eta zure jujamenduak zuzenak dire, eta bertze hitz hau halaber, Iaunaren jujamenduak egian fundatuak dire, eta berenez justifikatuak.

Ezen gizonetzi dagote ene jujamenduez beldur izatea, ez hek examinatzea, zeren gizonaren ispirituak eziñ konprende baitetzake.

Etzaitzela halaber penetan eman nezesario estiren kestione eta disputez, sailduen merezimenduen gaiñean, ea bata sailduago den bertzea baiño, eta zeñ den handiena zeruko erresuman.

Gauza horiok maiz kontestatzen direnean, progotxu gabeko gauzak kausatzen dituste, eta superbiasuna banagloriarekiñ entretenitzen dute; zeñetarik gero jelsiak sortzen baitire; batak superbiasunekiñ susten- gatzten duela saildu bat, bertzeak bertze bat.

Halako gauzak bilhatzea edo jakiñ nahi izatea, estute frakturik ekhartzen, baiñan ene Sailduei hagitz desplazer egiten zaiote.

Ezen ez naiz diferentziasko Iainkoa; baiñan bai bakeskoa, eta bake hau estago nork bere burua goratzean, baiñan bai humilitate egiaskoan.

Batzuek Saildu batzuen aldetat zelo edo afekzione gehiago dute, ezen ez bertze batzueganat, baiñan afekzione hura hobeki da gikonet- koa ezen ez Iainkoskoa.

Nik kreatu ditut Saildu guziak, nik hei eman diotet grazia, nik erre- konpensatu ditut gloriatz.

Hekien baxhotxaren mereziak nik ezagutu ditut, eta ene zeruko estitasunaren benedikzioez aitzina joan natzaiote.

Nik mende guzien aitzinetik ene maiteak ezagutu ditut, eta mundutik hautatu, eta ez hek ni.

Nik ene graziaz hautatu, ene miseriakordiaz thiratu, eta haunitz tentazioneen artean asken fineraio gidatu ditut.

Nik hekien bihotzetarar konsolazione sainduak isuri izan ditut.

Nik perseberantzia hei eman ondoan, gaitz guzietan hekien pazientzia khoroatu izan dut.

Nik hek guziak lehenbizikotik askenekoraino ezagutzen eta amudio eziñ explika deiteken batez, maitatzen ditut.

Nik merezi dut ene Saindu guzietan laudatua, eta gauza guzien gaiñetik benedikatu eta ohoratua hetarik baxhotxean izatea, gloria handirat predestinatu eta altxatu ondoan, hekien merezimendu aitzineko propiorik gabe.

Nork ere beraz ene saindutarik mendreena mesprezaten badu, estu handiena ohoratzen.

Eta nork ere ene Saindutarik bati ere induria egiten baitio, niri eta zeruan diren guziei egiten dio.

Ezen guziak amudioaren gathez bat dire, sentimendu eta borondate bat dute; eta guziak haiñaren baxhartasunean, zeina guzia guzietan baita, elkhar maite dute.

Baiñan oraino guziak (baino estimatzekoago dena) bere buruak eta merezimenduak baino, gehiago maite naute.

Ezen bere buruaz eta amudio propioaz gorago rabituak direla osoki ene amudioan barna sartzen dire zeinaz gozatzen baitire, eta zeinetan bere dohatsurasun eta errepausu guzia kausitzen baitute.

Goratasun huntarik eziñ behinere jauts deiteke, ezen egia eternalaz betheak direla, sekulan hilen esten amudioaren khar batez erretzen hari dire.

Beudez beraz ixillik haragizko eta animaliasiko gizonak, espezate arrazoiñan sainduen estatuaz, bere abantail eta satisfakzione propioa baiizen maite estutenaz geroz.

Ene egia eternalaren erregelaren araberat eskituste konsideratzen; baiñan bere inklinazione eta fantasiaren araberat, altxatzen eta beheititzen dituste.

Haiñizetan ignorantzia da, eta partikulariki guti argituetan, zeinak espaitire kapable amudio perfekt, eta ispiritual batez nihoren maitatzeko.

Inklinazione natural eta afekzione osoki humano batez Saindu bat, bertzea baino maiteago dute, eta nola ere baitire lurreko gauzetan, zerukoetan ere orobat dire.

Baiñan bada diferentzia bat hurren fin gabekoa perfekt estirenen pensamenduen, eta gizon argituek Iesus Kritoren rebelazionetik erreziñtzen duten ezagutzaren artean.

Emozu beraz ene semea edo alaba, goardia zeure buruari, eta etzazula kurioski trata zure jakintasuna ixitzen duten gauzez: baiñan den zure artha guzia nondik zeruko erresuman izaren duzun lekhu, askenekoa izaren bada ere.

Eta norbaitek baliaki ere nor den zeruko erresuman sainduen eta handiena, zertako luke ezagutza hura, baldin handik bere buruaren gehiago ene begien aitzinean humilartzeko eta su handiagorekien glorifikatzeko, suiet bat hartzen espadu?

Hagitzez maiteago dut bere bekhatuen handitasuna, eta bere bertutearen flakotasuna, eta zenbat ene saindutan distiatu duen perfekzione hartarik urrundua den konsideratzen duena, ezen ez hekien handitasunaz, edo xumetasunaz disputan hari dena.

Hagitzez hobeago da orazionez eta nigarrez sainduen ohoratzea, eta hekien bitartekotasunaren laguntza puxanta, bihotz humil eta behera batekien galdegitea, ezen ez hekien sekretuak glorian banoki bilhatzea.

Sainduak zutaz perfekt kontent izaren dire, baldin zeure buruaren kontentatzen, eta zure solasen bridatzen badakizu.

Estire bere mezimendu propioez glorifikatzen, zeren bere baitan duten ontasunik batere espaitote bere buruari atribuatzen, baiñan guziak niri egiten doroskitate; zeren nik hei, ene kharitate fin gabekoaz guziak eman baitiotzatet.

Haiñ betheak ene Iainkotasunaren amudioaz, eta plazeraren gaididuraz badire, non nahiz hekien gloriari, nahiz hekien dohatsutasun suberanoari espaita posible deusik saltatzea.

Zenbatenez sainduak gorago baitire zeruko glorian, hanbatenez bere baitan humillago dire, hanbatenez enegant hurbilago, eta ene amudioaren suaz penetratuago dire.

Hargatik da eskritura sainduan errana, bere khoroak Iainkoaren tronuaren aitzinean etxatzen ditustela, eta bildotsaren aitzinean bere bisaierat erortzen direla, eta eternitate guzian bizi dena adoratzen dutela.

Haiñitzek bilhatzen dute, ea nor den Iainkoaren erresuman saindu handiena, zeinek biskitaratean espaitakite hetarik mendreenaren artean lekhirik batere izaren dutela.

Zeruan xumeena izatea handi izatea da, zeren han guziak handi, eta Iainkoaren seme deithuak, eta egjaskoak izaren baitire.

Xumeak millen artean altxatuak izaren dire, eta bekhatoreak bizitze luze baten ondoan, sekulan fñiatuko esten heriotze batez hillen dire.

Hargatik ene diszipuluek egun batez galdegiten zarotatela, ea zeñ zen handiena zeruetako erresuman, ihardetsi izan nioten, baldiñ konbertitzen eta haur xumetxoak bezala egiten espazarete, etzarete zeruko erresuman sartuko.

Nor ere beras haur hau bezala humiliatuko baita, hura izaren da zeruko erresuman handiena.

Diren dohakabe xumeekien borondateski behebitu nahi estutenak, zeren zeruko athea xumea baitha, eta handik eziñ iraganen baitire.

Beha gaitz dagitela aberatsek mundu huntan bere konsolazioneak ditustenek, zeren pobreak Iainkoaren erresuman sartzen direla, hek oihs eta suspiretan kanpoan egoten baitire.

Humilak allegera zaiteste, pobreak boskario; gaindi egizue, zeren zeruko erresuma zubena baita, gustiarekiñ egian ibiltzen bazarete.

LIX. GARREN KAPITULUA

**Nola Iainkoak gure ontasunetan
frogatzen gaituen, eta nola haren baithan
xoilki esparantza behar dugun**

ARIMAK

Zer da Jauna, mundu huntan ene sustengua?

Zeñ da, zeruaren aspian ageri diren gauza guzietan ene konsolazionea, zu baizen, o ene Iainkoa, zeñaren miseriak espaitu eremurik.

Non izan da ungi eta bere gogara zu gabe; eta nois gaski izan da zure prezencian?

Nahiago dut zure amoreagatik pobre izan, ezen ez zu gabe aberats.

Nahiago dut pelegriñ izan lurrean zurekien, ezen ez zu gabe zerua poseditu. Zu non, zerua han da, eta ifernua herioarekien gu etzaren lekuan da.

Zu zare ene nahi guzien fiña. Hargatik eziñ deusere bertzerik egiñ dezaket, zu othoistea, zuri oihs egitea, eta zure ondolik suspiretan egotea baizen.

Fiñean eziñ nihoren baithan osoki fida naiteke, eta estut nihor kausitzen, gu baizen, o ene Iainkoa, ene behar guzietan ene sokorritzerat prestago dagoenik.

Zu xoilki zare, ene esparantza, zu zare ene konfidentzia osoa, zu zare ene arimaren konsolatzaillea, eta adiskiderik fidelena.

Bertze guziek bere satisfakzione eta intresa dute bilhatzen, baiñan zuk ene Iainkoa, ene salbamendu eta abanzamendua egiten duzu, eta gauza guziak onerat konbertitzen ditutzu.

Zuk ni tentazione eta aflikzione diferentetarat mais eman arren; guziarekiñ ene progotxuko hek guziak ordenatzen ditutzu, kostumatu duzun bezala milla fazoiñ eta maneras zure maitatuen frogatzerat.

Froga hetan etzaitut gutiago maitatu eta landatu behar, ene arima zure zeruko konsolazionees bethetzen bazindu baiño.

Hargatik, ene Iaun, eta ene Iainkoa, zure baithan ene esparantza eta ihes lekhua ematen dut, eta ene aflikzione eta pena guziak, zure galtzarrrerat egortzen ditut, zeren zutas kanpoan espaitut deusik kausitzen, non esten flako eta inkonstant.

Ezen estut kausituko, ene Iainkoa, adiskide zerbitza ahal nazakenik, puxantza sustenga ahal nazakenik, zuhur konseilla eta gida ahal nazake-

nik, ez eta ere libururik konsola nazakenik, ez eta ere halaber thresorik goarda nazakenik, ez eta fiñean lekhu sekretuskorik segura ahal nazakenik; zuk zerorek, o ene Iainkoa, laguntzen, sustengatzen, borthisten, argitzen eta goardatzen espainauzu.

Ezen bake eta dohatsutasunaren izateko diruriten gauzak, zu gabe deusik estire, eta dohatsu ezin, egiaski errenda gaitzakete.

Zu zare beras ene Iainkoa, ontasun guzien fiña, bizitzearen zentroa, zuhurtziaren thulunbio behera, eta zure zerbitzarien konsolazionerik borthitzena, zure baithan bere konsolazionea ematea da.

Zuganat altxatzen ditut ene begiak, ene Iainkoa, zu baithan dut ene esparantza, miseriordia guzien Aita.

Zuk zeruko benedikzioneas ene arima benedika eta sanktifica zazu, zure egoitza Saindu, eta zure gloria eternalaren tronu egin dadintzat, eta zure tenpluan, zure Majestate Iainkoskoaren begiak kolpa ahal dezaken deusere, kausi estiteken bezala.

Zure ontasunaren eta zure miseriordien handitasunaren araberat begira diezadazu, eta zure zerbitzari pobreaken orazionea adizazu, zeñia zureganik desterratua herioaren itzalean jarria baitago.

Zure zerbitzariaren arima bizitze korrumpitu huntako peril guziatarat exposatua, goarda eta konserba zazu, eta nazan zure graziak bethi lagun, bakesko biderik, eternitateko argitasunaren herrirat, zeñia zeruko gloria baita, gida nazantzat. Halabis.

HIRURGARREN LIBURUAREN AKHABANTZA

JESU KRISTOREN IMITAZIONEAS

LAUGARREN LIBURUA

ALDAREKO SAKRAMENDU ADORAGARRIAS

LEHEN KAPITULUA

**Iesusek erakuisten darokun
askeneko amudioas,
bere gorphutz Saindua
ematen darokula**

JESU KRISTOK

Zatoste eneganat traillaatuak, eta kargatuak zaretenak, nik solejitu-ko eta arinduko zaitustet.

Nik emaren darotzuedan ogia ene haragia da, zeia munduaren biziarentzat eman behar baitut.

Har ezazue eta ian; hau da ene gorphutza, zuentzat libratua izaren dena, egizue hori ene orhoitzapenetan.

Ene haragia jaten duena, eta ene odola edaten, ene baithan dago, eta ni haren baithan.

Nik erran daroskitzuedan hitzak ispiritu eta bizia dire.

ARIMAK

Horiok zure hitzak dire, o Iesus egia eternala, denbora eta lekhu berean erranak, eta eskribatuak ez izan arren.

Zureak beraz direnaz geroz eta egiaskoak; fedearakiñ eta graziasko akziooniekien hek guziak errebitu behar ditut.

Zureak dire, eta zuk erran ditutzu; baiñan halaber eneak dire, ene salbamenduarentzat pronontzatu ditutzunaz gerostik.

Boskariorekiñ zure ahotik errebititzen ditut; ene bihotzean barnago inprimatuak direntzat.

Borthiski ontasunez, samurtasunez, eta kharitatez betherikako hitzez, neure burua kausitzen dut ukitua; baiñan neure hobenek ikharatzen naute, eta ene konsziatiaren lizuntasunak debekatzen nau, horlako misterio handiarengat hurbiltzetik.

Zure hitzen dulzetasunak thirutzen nau, baiñan ene bekhatuena pisuak eta nonbre handiak gibelatzen naute.

Konfidentziarekiñ zureganat hurbil nadilala, baldiñ zurekiñ parte nahi badut; eta inmortalitatearen neurrimendua, errebititzerat bizitze eta gloria eternala ardietsi nahi badut, manatzen darotazu.

Zatoste diogu, traillaatuak eta kargatuak zaretenak, eta nik solejitu-ko zaitustet.

O hitz dulce eta maitagarriak bekhatorearen beharrian, zeiañes, zuk ene Iaun, eta ene Iainkoa gonbidatzen baituzu hobenduri pobrea, zure gorphutz Sainduaren komunierat.

Baiñan nor naiz, o Iauna, zureganat hurbilzera ausartatzeko?

Zeruko hedadura guziak ezin konprendi zaitzake, eta diozu: zatoste guziak eneganat.

Nork zure ontasuna konzebi dezake, zeiañetarar haren bertze amudiorekiñ deitzen bainauzu?

Nola zureganat hurbiltzera ausartatuko naiz, ontasunik batere neure baithan, aski konfidentzia eman ahal dezakenik zureganat joateko sentitzen ez dudanas geroz?

Nola ene arimaren etxean sarraraziko zaitut, zure aitziañean haiñbertze bekhatu egiñ, eta haiñbertzetan zure ontasuna ofensatu dudanas geroz?

Aingeruek eta Arkanjeluek ohoratzen zaituste; Sainduak, eta justuak zure aitziañean ikharan daudez, eta erraten darokuzu, zatoste eneganat.

Nork hau sinhets ahal dezake, ene Iauna, zeronen segurutzen espagintutzu: eta nor ausarta ahal leiteke zureganat hurbiltzerat, zeronen manatzen espagintutzu.

Noe justua ehun urthez traillaatu zen errekonziliazionearen arka egiten, hartan barna zenbait jenderekien bere burua salbatzeagatik?

Nola beraz oren batez ni prepara ahal naiteke, ene ariman zor zaion reberentziarekiñ, munduko kreatzaillea, errebititzeko?

Moise zure zerbitzari handi eta zure adiskide haiñ partikularrak, eziñ korrunpi zeiteken zurez Arka bat egiten, eta urre hagitz garbies guzia estaltzen du, han legeko thaulak emateko; eta ni, korruptioea eta usaiñ gaistoa bera, nola lege egillea eta bizitzearen authora neure ariman errebititzerat, ausartatuko nais?

Salomon Israeleko errege guzietarik zuhurrenak, zaspri urthe enplegatzen ditu zure izenaren ohoretan Tenplu magnifiko bat egiteko, zortzi egunez haren dedikazioea zelebratzen du, milla bakesko hostia sakrifkatzen ditu, eta badoa solemnitate handirekiñ akhordamenduaren Arka ematera, hari preparatu zitzaion lekhuon Tronpeta soñus, eta bere poblu guziaren alegantziasko oihuben artean.

Eta ni dohakabea eta gizonetan den pobreena, nola zure errebititzerat ene baithan ausartatuko nais, oren erdi bates eziñ pena handirekiñ baizen debozioean nagokenas geros? eta oxala denbora hura ere behiñ bederen sainduki enplegatu banu?

O ene Iainkoa; zenbat gauza Sainduak zuri plazer egiteagatik egiñ izan dute.

Eta nik, helas! ala guti egiten, eta neure burua komunierat prepartzeko denbora laburra enplegatzen baitut, raro da osoki neure baithan nadiñ bildua, eta oraiño raroago da ene ispiritutik distrakzione guziak kasa detzadan.

Egiaski justu eta arrazoiñ liteke, ene arima zure majestate Sainduaren aitzinean behar esten pensamendues esliteken trublatur, ez eta ere kreatura batez okhupatur, estudanas geros aingeru bat bihotzean, baiñan bai aingeruen Iainkoa errebitu behar.

Gustiarekiñ bada diferentzia handia Noeren arkaren bere baithan zituenekien batean, eta zure gorphutz garbiaren artean, zeña grazia baita eta donu eziñ erran deitekenas bethea.

Legeko sakrifizio egiñ behar zintuen mirakuilluen figura hekien artean, eta zure gorphutz sakratu hostia egiaskoren artean.

Zergatik beras zure prezentzia adoragarriaren aitzinean ez nais beroago? Zergatik ez nais artha gehiagorekien prepartzen zure misterio Sainduen errebitzerat, lehenagoko Patriarkek eta Profeta Sainduak; errege eta prinzeek harenbertze pasione bere poblekiñ batean erakutsi dutenas geros, zor zaikitzun Iainkosko ohoreak zuri errendatzeko.

Errege Dabid debota bere indar guzies arkaren aitzinean dantzatu izan da, eskritura sainduak dioen bezala; bere memorioan haren Aitei lehenago Iainkoak egiñ ziotzaten ontasun seiñalatuak erreparatzen zituela.

Musikako hainitz instrument eragiñarazi ditu, halaber Psalmuak konposatu, eta boskariorekiñ kantatuko ditustela ordenatu ditu, eta berak Ispiritu Sainduas bethea dela bere harparku gaiñean haiuitz aldiz hek kantam ditu.

Istakleko umezi bere bihotzes lainkoaren laudatzen, eta egun guzies bere muGka ederrez haren benedikatzen, eta predikatzen irakatsi diote.

Baldiñ testamenteko arka haiñ bertze debozionerekiñ ohoratua izan bada, eta laudoriosko kantes haren aitzinean Iainkoa ohoratua; zer errespetu eta debozionerekiñ hurbildu behar dut, Iesusen gorphutz adoragarriaren errebitzerat? hanitz kurri dabilta hanitz lekhutarat, Sainduen erlekien ohoratzerat.

Hekien biziaren akzioaneak admiratzen dituste, hekien ohoretan dizen elizen handitasuna eta magnifizentzia admiratzen dute, eta urrean eta sedan diren hekien hezur sakratuei musu ematen diote.

Eta nik ikhusten zaitut present hemen Aldarearen gaiñean zu ene Iainkoa, Sainduen Saindua, gizonen kreatzaillea eta aingeruen Iauna.

Maiz gizonak badoas elizetarat kuriositates, eta oraiño ikhusi estuten gauzen berritasuna dela kausa, eta hala bere konbersionearentzat fruktu guti handik eramaten dute, prinzipalki haiñ arinki hetarat doazenean; kontrizione egiasko batez ukituak estirela.

Baiñan aldareko Sakramenduan, o Iesus, osoki present zare, Iainko eta gizon bezala han zare, eta debozione bero batekien errebitzen zaitugun aldi guzies, grazia eternitate guzian dohatsu errendatu behar gaitustenes bethetzen gaituztu.

Etzaitu arintasunesko, kuriositatesko edo sensualitatesko mobimendu batek gureganat thirutzen, baiñan bai fede fermu, esparanza bizi, eta kharitate egiasko batek.

O munduko kreatzaille ageri etzarena, nork estu gure alderat dadukagun gida ederra, admiratuko?

Nork aski altxa eta konsidera ahal dezake, zure hautatuei erakuisten diozuten dulzetasun eta ontasuna, zeñei janharizat, Sakramendu adoratzeko huntan ematen baitzaiskote?

Horrek gure pensamendu guziak ixitzen ditu, horrek Iainkotiarren bihotzak thirutzen eta sustatzen ditu.

Sakramendu miragarri huntan zure zerbitzari fidelek, zeñiak bethiere ditusten inperfekzionetarik garbitzen hari baitire, debozionearen, amudioaren eta bertutearen handitasuna errebitzen dute.

O Sakramenduaren grazia miragarri, eta estalia, xoilki Iesusen ume fidez ezagutua! Ezen federik estutenek, eta bekhatuaren esklabo direnek, estute hura sekulan frogatzen.

Misterio hunek Ispiritu sainduaren grazia isurtzen du ene arimarat, galdu zituen indarrak errepararasten diotza, eta hobenaren itsusitasunak eramane zioen edertasuna, hari errendatzen dio.

Batzuetan hain abundanta bada grazia hau, eta hain debozionearen su eta khar handia gizonari ematen dio, non ez solament haren arima, baiñan haren gorphutza bera ere bere flakotasunean, borthistua gelditzen baita.

Geure buruas beras pleintatu, eta gure alferkerias eta epheltasunas nigar egiñ behar ginduke, konsideratzen dugula hain afekzione gutirekiñ goazela Iesu Kristoren errebitzera, zeña gure esparantza baita, eta bere hautatu guzien merezimendua egiten duena.

Ezen hura da gure santifikatzaille eta erreskatatzaillea.

Hura da bizitze huntako miserian gure konsolatzaillea, hala nola zeruan baita bere sainduen dohatsutasun eternala.

Damu handia behar dugu izan, ikhustean hainbertze presuna haiñ guti misterio saindu huntas ukituak, zeñia zeruko boskario, eta mundu guziko salbamendua baita.

O bihotz humanoaren itsutasun eta gogortasun harrigarria, haiñ reflexione guti horlako present eziñ explika deitekenas egitea, eta egun guziko usantza bates halako maneras han kostumatzea, non segidan indiferentzia batetarat nihor erortzen baita.

Ezen sakramendu saindu hau lekhu batean baizen zelebratzen espalis, eta mundu guzian Aphas bates baizen konsekratua espalis.

Zer errespetu eslukete Gizonek, Aphas xoil harentzat, eta nolako khar eta desira handirekiñ eslioaske lekhu hartarat, Iainkosko misterioen zelebratzen ikhusterat?

Eta biskitaratean hortan berean Iainkoak, Gizonei ekhartzen dioten amudioa eta egiten dioten grazia, distiarasten du, nahi izan duenas geros, haiñitz Aphas diren, eta haiñitz lekhuman Iesu Kristo ofrendatua den, manera huntan munduko parte guzietarat, bere gorphutz Sainduaren komunioea hedatzekotzat.

Graziak errendatzen diotzat zure ontasunari; o Iesus Arzain eternala, zereb gu pobreak eta desterratuak, zure gorphutz eta odol preziatuas fasiatu baikaitutzu, eta zure aho propioko hitzes misterio haukien errezi-bitzerat gonbidatu, erraten darokuzula.

Zatoste eneganat trabaillatuak eta kargatuak zaretenak, eta nik solejituko eta arinduko zaitustet.

II. GARREN KAPITULUA

**Nola humilitate, ezagutza
eta halaber boskario handirekien
hurbildu behar den
komunione saindurat**

ARIMAK

Zure ontasunean eta miserikordia infinituan sustengatzen naizela, Iauna heldu nais zureganat, eri naizen bezala ene miriku eta salbatzailleaganat; gose eta egarsu dudana bezala, bizitzearen ithurrirat; pobre bezala, zeruko erregeaganat; esklabo bezala, Iaun suberanoaganat; kreatura bezala, ene kreatzailleaganat; aflijitu eta abandonatua bezala, ene penetan kon-solatzen nabenaganat.

Baiñan, ene Iainkoa, nondik heldu zait grazia hori, zu eneganat hurbil zaitezela; eta ni nor nais, zuk niri zeure burua emateko?

Nola ausarta ahal deiteke bekhatoarea zure aitzinean agertzerat; eta nola nahi duzu, ene Iainkoa, bekhatoareaganat hurbildu?

Ezagutzen nauzu nor naizen, eta badakizu estela ene baithan ontasunik batere, zuk niri grazia hori egiteko.

Aithortzen dut beras, ene Iainkoa, zure aitzinean ene beheratasuna; ezagutzen dut zure ontasuna, laudatzen dut zure miserikordia, eta zure kharitate infinituari graziak diotzat errendatzen.

Ezen zeuregatik horla hari zare ene Iainkoa, ez ene mereziak gatik, niri klarkiago misterio handi huntan zure ontasunaren handitasuna, zure amudioaren hedadura, eta zure Iainkosko beheratasunaren gaindidura konprendiarasteko.

Manera hori plazer zaitzunas geros, eta hori horla egiñ dadintzat manatu duzunas geros; boskariorekiñ errezibitzen dut fagore hori, zeñitas ohoratzen bainauzu, eta Iainkoari nahi estakiola neure hobenek inkapable errenda nazaten.

O Iesus dulzea, zer errespetu, zer laudorio etzaitzu zor, zure gorphutz sainduaren partizipazionearentzat, estenas gerostik munduan gizonik Sakramendu saindu hunen exzellenzia aski explika ahal dezakenik.

Baiñan komunione saindu huntan, ene Jaunaganat hurbilduko naizenean, eziñ baduket behar den bezanbat errespetu, eta zeñia debotki errezibitzerat desiratzen baitut, nolakoak izaren dire ene pensamenduak?

Zer hobeagorik ene salbamenduarentzat pensa ahal dezaket, zure aitziñean neure burua osoki humiliatzea, eta zure ontasun nitas gorago-koa, adoratzea baiño?

Laudatzen zaitut ene Jainkoa, eta eternitate guzian benedikatua zaren desiratzen dut.

Neure burua mesprezatzen dut, eta ene beheratasunaren thulunbioan zure aitziñean abaxatzen naiz.

Zu zare sainduen saindua, eta ni nais lizuntasun eta bekhatua bera.

Eneganat behehitzen zare, kapable esnaizelarik zuri begiratzeko.

Heldu zare eneganat, enekiñ nahi duzu, zure banketerat gonbidatzen nauzu, zeruko ogia jaterat eman nahi darotazu, aingeruen ogia, ez bertzerik zu zerori baizen, diot zu zerori, zeñia baitzare ogi bizia zerutik jautsia, eta munduari bizia ematen diozuna.

Horra zure amudio, horra zure beheratasun, eta ontasunaren gaindidura non den, eta nork horiontzat, graziak eta laudorioak zor zaizkitzun bezala errenda ahal dietzatzuke?

O konseillu progotxusko eta salbamenduskoa; zeñias Sakramendu hau ordenatu baituzu!

O banket dultzea, zeñietan zerori janharitzat ematen baitzare.

Ala zure obrak miragarri Jauna, eta zure esku eta zure egia eziñ explika deitekena puxant baitire.

Mintzatu zare, eta gauza guziak egiñ izan dire, eta zuk manatu duzuna egiñ izatu da.

Mirakuillu bat da gizonaren argi guziak ixitzen dituen, fedear xoilki konzebitua, zu ene Jainkoa, gizona eta Jainkoa, zaren osoki ogiaren eta arnoaren idurien aspian zarratua, eta errebitzen zaitustenas kunsumitu gabe, jana.

O gauza guzien Jauna, deusen beharrik estuzuna Sakramendu saindu hunen medios gure baithan egon nahi izan duzu.

Konserba zatzu beraz tatxarik gabe ene bihotz eta gorphutza, maizago konszienzia garbi eta boskarios betherikako bates zure misterioak zelebraz detzadan, eta ene arimaren salbamendutan errebitzi, hala nola zure gloriarentzat, eta zure ontasunen orhoitzapena egiteko prinzipalki ordenatu baituzu.

O ene arima alegera zaitte, eta Iainkoari horlako present handiarentzat, eta zure konsolazione bakharrarentzat, zeñiak zure salbatzailleak nigarresko lekhu huntan utzi baitarotzu, graziak errenda diotzotzu.

Ezen misterto hau zelebrazten eta Iesusen gorphutza errebitzen duzun guzian, zure redenzionearen obra errebitzen duzu, eta Iesu Kristoren merezi guzien partizipant egiten zare.

Iesu Kristoren kharitatea esta behiñere mendratzen, eta erreskatzearen aberatstasunak, zeñiak izanarazi baitaroskigu, estire behiñere husten.

Hori dela kausa bethiere zeure burua ispirituko, eta bihotzeko beritasun batez grazia hartara disposatu behar duzu, eta geure salbamenduko misterio handi hau, atenzione bethi berri batekiñ konsideratu.

Mezako Sakrifizio Saindua ofrendatzen edo aditzen duzunean, haiñ handi, haiñ maitagarri, eta haiñ berri agertu behar zaitzu, nola Iesu Kristo bera egun hartan jausten balitz bezala, zerutik birjinaren galtzarrera gizon egitera, edo gizon guzien salbamenduarentzat gurutzean gurutzefikaturik sofritzen balu edo hiltzen.

III. GARREN KAPITULUA

**Nola arima debotak
bere indar eta boskariora
Komunione Sainduan
kausitu behar duen**

ARIMAK

Huna non Iauna heldu naizen zureganat, zure grazia eta benedizio-netan parte izatera, eta zure banket sakratuan boskarios gaindi egitera, zein boskario: zure pobreentzat preparatu baituzu, o miserikordiaren Iainkoa zure dulzetasunaren abundanzian.

Desira ahal dezakedan, eta desiratu behar dudan guzia zure baithan kausitzen da.

Zu zare ene salbamendu eta redenzioea; esparantza eta indarra, zu zare ene ohore eta gloria.

Beras zure zerbitzariaren arima gaur alegera zazu, zeren o Iesus ene salbatzaille eta ene Iainkoa zureganat ene arima altxatu baitut.

Orai errespetu eta zor zaitzun debozioarekiñ desiratzen dut zure errebitzera, ene etxean sar zaiten, da ene nahia, Zakeerekiñ benedikatuia izateko dezadan merezi, eta Abrahamen umeen balsan emana, kausi nadiñ.

Ene arima zure gorphutz Sainduaren errebitzeko, eta ene bihotza zurekiñ juntatua izateko desiras, erretzen hari dire.

Eman zakiskit eta aski zait: ezen zure baitharik kanpoan konsolazio-ne fuerte guziak falsoak dire.

Eziñ naiteke zu gabe, eta zure bisita gabe eziñ halaber bizi naite.

Hargatik mais zureganat hurbildu behar dut; eta errebitu behar zaitut, sendatu behar naben erremedioa bezala, bidean flaka ez nadintzat zeruko janharias gabetua banas.

Hori bera irakatsi darokuzu, o Iesus miserikordiaren Jainkoa! noiz eta ordus pobluei predikatzen baitziñoten, eta hañitz eritasun diferentetarik sendatzen zintuela, erraten diozute zure diszipuluei.

Eskitut hek bere etxerarat egorri nahi barurik, bidean flaka esteite-zentzat.

Egidazu beras zure ontasunetik parte, ene salbatzaillea zeure Sakramenduan zure gorphutza utzi duzuna zure fidelen konsolazioearentzat, ezen zu zare arimaren neurrimendu plazereskoa, eta zu digneki jare zaituena zure gloria eternalaren partizipant eta primu izaren da.

Nola maiz bekhatu egiten baitut, eta gauza guti aski faltatzeko, nezesario da, bethiereko orazioenez, konfesioenez, eta komunioenez, erreberri, susta, eta garbi nadiñ, beldurrez zure gotphutz sakratuaren denbora handis ez errebitzeas, neure desira sainduez baratxe baratxe hots nadiñ.

Ezen gizonaren inklinazioeak, eskritura sainduak dioen bezala, gasetasunetik gaitzerat ekharriak dire; eta zure laguntza sainduak sendatzen espadu, gerotik gerora korrupituko da.

Beras komunione sainduak gaitzetik erretiratzen gaitu, eta onean borthisten.

Ezen orai komuniatzen, edo misterio sainduak ofrendatzen ditudan berean, haiñ neglijent eta ephel baldiñ bainas, zer egiñ neiteke halako erremedioa hartzen, eta halako laguntza handia bilhatzen espanu?

Eta celebratzeko estatuan egun guzies kausitzen espanas dispositua, guziarekiñ egun guzies misterio sainduak denbora suerte batzuetan errebitzeko, eta grazia handi hartan partale izateko, artha izaren dut.

Ezen hau da arima fidelaren konsolazioe prinzipala eta kasik bakharra, bere gorphutz mortalean behere huntan estranjer deiño bere Iainkoaz maiz orhoitzea, eta bere bihotzeko debozioe osoas bere maitea errebitzea.

O ontasan miragarria! o humilidade eziñ konprendi deitekena! zu ene kreatzaille, ene Iaun, eta ene Iainkoa, Ispiritu guziei bizitze emaillea, ethor zaitzen arima pobre batetarat, eta zure Iainkotasun eta gizontasunaren aberatstasun guziak enplega dezatzun, hura ontasunez bere beharrean betetzeko.

O arima dohatsua! zeñiak sainduki eta deboki bere Iaun eta Iainkoa errebitzeko ontasuna baitu, eta hura errebitzen duena boskario ispiritual batez betetzen baita.

O zeñ Iaun handia errebitzen duen! ala hark errebitzen duen ostalera maitagarri baita! ala konpañia egitera heldu zaiona dultze baita, ala ikhusterat heldu zaion adiskidea fidel baita! ala juntatzen zaion esposa eder, handi eta maitatzea mezezi duena baita, infinituki mundu huntan maita eta desira deiteken guzia, ixitzen duenas geros.

O ene maitea! ene arimaren plazera, zeru eta lurra eman diozuten distiadura guziarekiñ ixil eta estal beites, zeren espaitute deus eder eta miragarririk zuk eman diozutena baizen, eta zeren hekien edertasuna espaita zurearekiñ igoal izaren, zu zeñaren izena eziñ konprendi baititeke, eta zeñaren zuhurtzia infinitua baita.

IV. GARREN KAPITULUA

**Arimaren othoitzza Iesu Kristori,
arren disposa dezan digneki Aldareko
Sakramendu Saindurat hurbiltzerat**

ARIMAK

Ene Jaun, eta ene Jainkoa, zure dultzetasunaren benedikzioeas zoasko aitziañat ene arimari, debozione zuretzat digne den batekiñ, zure Sakramendu handirat hurbil nadiñ.

Iratzar zazu ene bihotza, eta thira zureganat, eta kausitzen nazen pisutasunetik libra nazazu, zure grazia Saindua ene arimarat isur zazu, ene ispirituan zure dultzetasun zerukoa, zeñaren bethetasuna Sakramendu hunetan bere ithurrian bezala zarratua baitha, gusta dezadan.

Ene begiak argi zatzu, horlako misterio handia kontenpla dezadan, eta haren fermuki sinhesteko, ene fedea borthitz zazu.

Ezen misterio hori, xoilki puxantza Iainkosko baten obra bat da, esta gizon baten pensamendua, baiñan bai zure zuhurziarena, zeñiak hura ordenatu baitu.

Ezen esta nihor bere izatez munduan haren excellenzia eta handitasuna konprendi ahal dezakenik, zeren aingeruen argi eta penetrazioea bera ixitzen baitu.

Zer beraz horren sekretu handi eta sakratuaz konzebi ahal dezaket, bekhatore indigne bat, lur edo herrauts guti bat naizenas geros?

Ene bihotzeko sinpletasunean, o ene Iainkoa! fede fermu eta egias-ko batekiñ, konfidentzia eta errespetu handirekiñ zeren manatzen darotazu, heldu nais zaganat, eta hemen zure Sakramendu Iainkoskoan nahiz Iainko bezala, nahiz gizon bezala zarella present egiaski sinhesten dut.

Nahi duzu beraz Iauna, errezibi zaitzadan, eta amudioaren gatheaz zurekien junta nadiñ.

Othoisten dut beraz zure ontasuna, eta grazia partikular bat galdegiten darotzut, arren ene arima bera zerbait ere maneraz urt dadiñ, eta dohatsuki zure amudioan gal, zure baithan xoilki ethorkizunean bere konsolazioea kausi dezantzat.

Ezen Sakramendu Saindu hau arimako eta gorphutzeko salbamendua da, eta gaitz ispiritual guzien erremedioa, hunek gure bizio gustiak sendatzen ditu, hunek gure pasione guziak bridatzen ditu, hunek atakatzuten gaitusten guziak flakatzen, eta osoki arrastatzen ditut, hunek grazia

handiagoko bat gureganat isurtzen du, hunek sortzen hasten den bertutea handiarasten du, hunek fedea fermu errendatzen du, hunek esparantzaz bortisten du, eta fiñean, hunek gerotik gerora amudioaren sua hedatzen eta sustatzen du.

Ezen, ene Iainkoa! ene arimaren salbatzaillea! gizonaren flakezaren erreparatzailea! eta barneko konsolazioe guzien distribuatzailea; Sakramendu huntan eman izan duzu, eta oraiño bethi ematen ditutzu haiñitz grazia zure maiteei, digneki haren errezibitzerat hurbiltzen direnei.

Sakramendu hunetan zure konsolazioe ispiritualak hetarat hedatzen ditutzu, hekien aflikzioe diferentak dulzarasteko.

Eta bere mespreziosko beheratasunetik altxatzen ditutzu, zure protekzioeas esparanzatzen ditutzula, eta zure grazia berri bat hetarat isurtzen duzula, boskarioz eta argiz bethetzen ditutzu.

Hargatik komunioe aitziañean inkietatuak eta trublatuak, afekzioerik eta mobimendurik gabe zirenak, zeruko janhari eta edari hautaz fasiatuak direnean; bere buruak kolpe batez hobegoko estaturat xanjatuak kausitzen dire.

Manera hortan zure hautatuak tratatzen ditutzu, o ene Iainkoa! zure zuhurtziaren ordena miragarriak, bere esperienzia propioaz egiaski ezagut eta froga dezaten, zenbat flakezia duten bere baitarik, eta zenbat ontasun eta grazia zureganik ahal duketen.

Ezen berenes hotzak, gogorak, eta debozionerik estutenak dire, baiñan zure partetik beroak, alegerak eta debotak dire.

Eta egiaski nor da zeruko plazeren ithurrira humilitaterekiñ hurbiltzen dena, bere bihotzean bederen zenbait dultzetasun handik ekhartzen estutenik.

Nor da su handiaren ondoan dagoenik, non handik estuen zenbait berotasun errezibitzen?

Zu zare ene Iainkoa, ithurri bethea, eta gandi egiten duzuna, zu zare su hura, bethi behinere hil gabe erretzen duzuna.

Baldiñ permis espazait ithurri horren bethetasunetik fasiatua izan arteraiño, edatea: bederen permeti diezadazu neure ahoa ur Iainkosko horren kanalerat hurbil dezadan, handik neure egarsuaren hiltzeko xortaxo bat har dezadan, eta osoki egarsus hil eznadiñ.

Baldiñ ene arima eziñ guzia zeruko izan baditeke, ez eta ere guzia suz bethea, hala nola Khetubiñak eta Serafiñak, gustiarekiñ ensajatuko naiz debozionearen pratikatzerat, eta bihotzaren preparatzerat, Iainkosko su handiaren kharra Sakramendu amudioskoaren errezibitze humillas ardiets dezadan.

Bertze falta zaiskidan gauzentzat, o Iesus ona! ene salbatzaille, eta santifikatzailea, zure ontasun infinituaz hek bethe zatzu, gizon guziak zeureganat gonbidatu dituzunak geroz, erraten diozutela: zatoste enegat nat traillaatuak eta kargatuak zaretenak, eta solejituko zaitustet.

Nitaz bezanbatean, ene Iainkoa! ene bekhokiko izerdian traillaatzen naiz! ene bihotzeko tromentatzen nauten penak sentitzen ditut bekhatus kargatua naiz, tentazioneek inkietatu naute, eta pasione diferentek bere gathetan amarratua nadukate: esta nihor fagora, libra eta salba nazakenik zu baizen: o ene salbatzaille! eta ene Iainkoa!

Zuri neure burua ditudan gauza guziakien erremetitzen darotzur arren guarda, eta bizitze eternalerat gida nazazun.

Errezibi nazazu, zure izenaren gloriarentzat, nahi izatu duzunak geros preparatu zure gorphutza, ene arimaren janharizat, eta zure odol preziatua edarizat.

Egidazu grazia, ene Jainko Jauna zenbatenas maizago Sakramendu Saindu huntarat hurbilduko bainais, hanbatenas debozionearen eta pietatearen mobimenduak ene baithan handi deitezen.

V. GARREN KAPITULUA

**Aphezen dignitate exzellentas,
eta zenbat hekien biziak garbi eta
exenplu on emaille behar duen izan**

JESU KRISTOK

Aingeruak bezain garbi eta jondoni Iauni Baptista bezain Saindu baziñe ere, etzinteske halere kapable Sakramendu Saindu hunen errezi-bitzeko, ez eta ere ofritzeko.

Ezen gizonaren mereziaz gorago den gauza bat da, Sakramendu hunen konsekratzea, eta bere eskuen artean idukitzea, eta aingeruen ogiaren jatea.

Misterio hau handia da, eta Aphezen dignitateak handia behar du izan, aingeruei akhordatu etzaioten podorea errezi bitu dutenaz geros.

Ezen Aphez xoillek elizas lejitimoki ordenatuek misterio hunen zelebratzeko, eta ene gorphutz sakratuaren konsekratzeko podorea dute.

Apheza Iainkoaren zerbitzaria da Sakramendu hunetan, eta Iainkoaren ordenantzaren, eta manuaren araberat, haren hitzas baliatzen da: baiñan Iainkoa da haren author prinzipala, hark ageri esten maneran obratzen du, nahi duen guziaren ahala eta podorea duenaz geros, eta manatu duen men menean, bere burua obediarasten duela.

Beras Jainko puxantza guzia duenari hobeki sinhetsi behar diozu Sakramendu hunetan, ezen ez zure sensu propioei, edo zenbait seiñale ageri direnei.

Hargatik beldurtasun, edo erreberenzia handirekiñ obra hortarat hurbildu behar duzu.

Guardia beras zeure buruari, eta zer ministerio Iphispikuaren eskuez eman izan zaitzun konsidera zazu.

Aphez egiñ, eta misterio hunen zelebratzeko konsekratua izan zare.

Trabaila zaitte beras fidelki, eta debotki, behar den denboran fede eta pietate bero batekien hunen ofrendatzerat Jainkoari, zeure burua erreportxurik estukezun bezala errendatzen duzula.

Ordena hau errezi bitu duzunean, eskitutzu zeure obligazioneak xumetu, baiñan kontrarat gauza guzietan erregelatuago izaterat engajatua zare, perfekzione eta saindutasun handiago batetarat obligatua zarenak geros.

Aphezak bertute guzies berregindua behar du izan, bere baithan bizitze sailduaren exenplu eta miraila bertzei erakusteko.

Haren biziak estu bertze gizon komunekoekien igoyal behar izan, baiñan bai zeruetako aingeruenarekien, eta lurrean diren gizonik perfektuak direnarekien.

Aphezak bestimenda sakratuek bestitua denean, Jesu Kristoren plaza daduka, humilitate behera batekien Jainkoari bere othoitzten ofrendatzeko, nahis bere buruarentzat, nahis bere poblu gustiarentzat.

Bere aitzin gibeletan Iesusen gurutzea dakharkie, haren pasione sailduaren orhoitzapena, bethiere present duentzat.

Ekhartzen du hura bere aitzinean kasolan, Iesusen markak, edo seinaleak artha handirekien konsidera detzan amoreagatik, eta bere bihotz guzias hekiek segitzerat entsaia dadintzat.

Ekhartzen du oraino bere gibelean, gizonek egin ahal diotzoketen gaitz guziak pazienzearekien sofritzerat ikhas dezanat.

Ekhartzen du oraino bere aitzinean, bere hoben propioes nigar egin dezanat; ekhartzen du gibelean, bertzeenez halaber nigar egiteagatik, hetas duen konpasioneaz; eta iakin dezanat Iainkoaren eta gizonen artean bitarteko izateko ordenatua izan dela.

Hargatik Iainkoari orazioneak eta sakrifizioak kontinualki ofrendatu behar diotza, hei grazia eta desiratzen dioten miserikordia izan arteraño.

Aphezak zelebratzen duenean, Iainkoa ohoratzen du, aingeruak allegeratzen ditu, Elizari exenplu ona ematen dio, bizizi grazia, eta hillei errepausua emanarasten diote, eta bere arima ontasun fuerte guziek bethetzen du.

VI. GARREN KAPITULUA

**Nola ez komuniatzeas
bizitzeari ihez egiten zaion,
eta indignoki komuniatzeas
hobenduri nihor egiten den**

ARIMAK

Iauna zure handitasun eta ene ezdeustasuna konsideratzen ditudanean, hagitz ikharatzen naiz eta neure baithan konfunditua naiz.

Ezen zureganat hurbiltzen espanaiz, bizitzeari ihes egiten diot, eta indignoki hurbiltzen banaiz, falta handi bat egiten dut.

O beraz ene Iainkoa! ene sustengatzaille! eta ene beharretan konseillu eta argi ematen darotazuna, zer eginen dut.

Zerorek iduki behar dudan bide xuxena irakats diezadazu, eta zenbeit pratika labur komunione sailduarentzat, erregelatzen zerbitza daki-dan bat, eman diezadazu.

Ezen abantail hagitz handi bat zait jakitea, nola neure bihotza preparatu behar dudan progotxurekien misterio Saindu hori errezibitzeko, eta sakrifizio handi, eta Iainkosko hori zor zaitzun pietate eta erreberentziarekien zuri ofrendatzeko.

VII. GARREN KAPITULUA

**Nola eskas guzien gainean
konsziencia examinatu behar den,
mahaiñ saindurat hurbildu baiño lehen**

IESU KRISTOK

Gauza guzien gainetik bihotzeko humilitate handirekien, eta errespetu behera batekien, hala nola fede oso batekiñ Sakramendu Saindu hunen zebratzerat, traktatzerat eta errezibitzerat, Iainkoaren Apezak hurbildu behar du.

Artha handirekiñ zure konsziencia examina zazu; eta kontrizione egiasko, eta konfesionen humil bates garbi zazu hura; halako maneraz bai, non estukezun bezala deusere zure konsziencian hura pisa, eta hari ximikorik eman ahal diozakenik, hala nola ontasun handi hartarat libertaterekiñ hurbiltzetik debeka ahal zaitzakenik.

Duzun jeneralean zure bekhatu guziez dolore handi bat, eta egun guziez egiten dituzun falta partikularrez dolore handiagorekien nigar egizu.

Denborarik aski baduzu, zure bihotzeko sekretuan zure miseriak zeinetan zure pasioneek, ematen baitzaituste, Iainkoari aithor diotzotzu.

Egizu nigar, zeren oraiño haiñ mundano eta haragisko zaren, haiñ guti zure pasionetan mortifikatua, haiñ mobimendu eta nahi erregelatuak estirenez bethea.

Haiñ neglijent zeure sensuen goardan, haiñ maiz imajinazione, eta fantasia banoez enbratzatua.

Haiñ pendura handia gauza kanpokoetarar, eta haiñ alfer barnekoe-tarat.

Haiñ ariñ hirri egiterat, eta haiñ gogor nigarrarentzat.

Haiñ prunt gorphutzaren plazerentzat, eta haiñ luze mortifikazio-nearentzat, hala nola berotasun ispiritualarentzat.

Haiñ kurios berrien aditzeko, eta gauza ederren ikhusteko; eta haiñ laxo bihotzez humilen denaren besarkatzeko.

Haiñ bero nahi duzun gauzarentzat, eta haiñ goardatua haren ematekotzat, eta haiñ zarratua haren idukitzekotzat.

Haiñ konsiderazione gutitakoa mintzoan, eta haiñ ixillik eziñ egona? zeure akzionetan haiñ guti erregelatua, eta diskreta.

Haiñ atenzione handitakoa bianden ungi gustatzen, eta haiñ gor Iainkoaren hitzaren ungi aditzen.

Haiñ prunt errepausarentzat, eta haiñ alfer traillaurentzat; haiñ iratzarria elheentzat, eta haiñ lotiar beilla sakratuentzat, eta gabeko ofizio sakratuentzat.

Haiñ inpazient berehala Psalmuen kanta akhabatzeko, eta haiñbertze distrakzione hekien aditzeko.

Haiñ laxo eguneko orazionen errateko, haiñ ephel sakrifizio sainduaren zebratzeko; haiñ agor komunione sainduan.

Haiñ mais gauzarik mendreenarentzat disipatua, eta haiñ gutitan osoki bildua.

Haiñ fazil koleraz mobitua izateko, eta haiñ erreiz bertzeen kolpatzeko.

Haiñ fite zeure jujamendutan zoazena, eta zure erreportxutan haiñ garratza.

Haiñ allegera prosperitatean, haiñ flako atsekabetan.

Haiñ abundant erresoluzione onen formatzeko, eta haiñ agor hekien efektuen egiteko.

Huts hauk konfesatu, eta bertze haukien iduritakoez nigar egiñ ondoan, dolore bizi eta handi batekien ikhustetas oraiño haiñ flako zarella; egizu zure bizitzearen korrijitzeko erresoluzione fermu bat, eta gerotik gerorat bethiere abanzatzeko.

Ondoan eneganat borondate bethe eta oso batekien zeure burua abandonatzen duzula, zure bihotzaren Aldarean bethiereko biktima bat bezala, ene izenaren glorieta ofrenda zaite, zure Arimako eta gorphutzeko artha guzia fede perfekt batekien, ene eskuetarar erremetitzen duzula; manera huntan digneki Iainkoaganat hurbil zaitezentzat, edo hari sakrifizioa ofrendatzeko, edo progotxurekiñ ene gorphutz sakratua errezibitzeko.

Ezen esta ofrendarik Jainkoaren grazia mereziago duenik, ez eta ere satisfakzionerik bekhatuen satisfakzionetan handiagorik, nola baita komunione Sainduan intenzione garbi eta perfekt batekiñ, bere burua sakrifizioan edo komunionean Jainkoari ofrendatzea, ene gorphutz eta ene odola sakrifikatuak zaizkonean.

Gizonak bere egiñ ahala orduan egiten badu, eta penitentzia egiasko-az ukitua bada, eneganat grazia, eta miserikordia izateagatik hurbilduko den guzian, juramentu egiten dut, dio Iaunak, nola espaitut nahi bekhatorearen heriotzea, baiñan bai konbersioea edo bizitze ispirituala, esnai-zela gehiago haren bekhatues orhoituko, eta hek guziak barkhatuko dio-tzadala.

VIII. GARREN KAPITULUA

**Nola Iesu kristok osoki bere burua
guretzat eman izan baitu,
manera berean hari gu ere
eman behar gaikola**

JESU KRISTOK

Nola neure aita Iainkoari gurutzeko aldarean, eskuak hedatuak, eta gorphutza bilhusgorria dudala zure bekhatuen barkhamenduarentzat borondateski ofrendatu izan baiñaitzaio, halako maneras bai, non deusik espaitzait gelditu sakrifizio huntan, zeñak Iainkoa mundu guziarekien errekonziliatu behar baitzuen, zerbitzatu estenik; manera berean mezako sakrifizioan egun guziet borondateski zeure burua, ofrenda puru eta garbi bat bezala ofrendatu behar duzu, Iainkoari zure afekzione, indar, eta bihotzeko hedadura guziet abandonatzen zaikola, zer gehiago zureganik desiratzen dut, lekhat osoki eman zakiskidan baizen?

Zeure burua gabe ematen darotazun guzia esdeus izaren zait, ezen zu xoilki bilhatzen zaitut, ez zure presentak.

Guziak poseditzen ditutzula egiaski etzinduke deusik, nerori poseditzen espaninduzu; hala zuk eman ahal dietzakedatzuken deusek eziñ plazerik eman diezaket, zu zerori ofrendatzen ezipaizakit.

Ofrenda eta osoki eman zakiskit, eta orduan zure ofrenda ederra izaren zait.

Konsidera zazu osoki, ene aita Iainkoari zure amoreagatik sakrifika-tu natzaiola, eta zure arimaren bazkatzat ene gorphutz, eta odol guzia eman izan dudala, osoki ni zurekiñ, naizen, eta zu halaber enekien.

Zeure baithan egoten bazare, eta zureganik osoki ahal detzakedan gauzei borondateski abandonatzen ezipaizakote, zure ofrenda esta osoa eta gure artean izaren den unioea inperfekta izaren da.

Ofrenda horrek beraz, edo ene eskuetarat zeure buruaz egiñen duzun abandonamendu borondateskoak, zure obra guzian aitzinean joan behar du, baldiñ ene graziaren donua, eta libertate egiaskoa ardietsi nahi baitutzu.

Hargatik gutiak dire bere barnean libro, eta argituak direnak, zeren osoki bere buruari ukho eziñ egiñ baitiozakete.

Ezen bethiere nik pronuntzatu dudak oraklea fermu izaren da, nork ere dituen gauzei ukhatzen ezipatiote eziñ daiteke ene diszipulu. Nahi baduzu beraz ene diszipulu izan, zerori ofrenda zakiskit zure afekzione eta desira guziekien.

IX. GARREN KAPITULUA

**Nola Sakrifizio Saindua ofrendatzean,
beretzat eta bertze guzientzat
othoitz egiñ behar den**

ARIMAK

Jauna! zeruan eta lurrean diren guzia guziak zureak dire.

Borondatesko ofrenda batez zuri neure burua konsekratzerat, eta Zurekiñ eternitatean izaterat; hagitx desiratzen dut.

Beraz ene Iainkoa! ene bihotzeko sinpletasunean egun ofrendatzen natzaitzu bethiere zure esklabo izateko, zuri obeditzeko eta laudorisko sakrifizio bat kontinualki zuri ofrendatzeko.

Errezibi nazazu zure gorphutz preziatuaren ofrenda Sainduarekiñ, zeña egun aingeru aldarearen aldean ageri estiren maneran, laguntzen hari direnen presenzian ofrendatzen baitarotzut, arren zutas ene salbamendu, eta zure poblu propioarentzat den errezibitua.

Jauna! zure miseriardiaren aldarearen gainean ofrendatzen daroskitzut, zure aitzinean egiñ ditudan bekhatu eta falta guziak, zure ofensatzeko kapable izatu naizen egunetik oren huntaraiño.

Hek guziak ene Iainkoa! zure Karitatearen suas erre zatzu, eta ene hobenen tatxa guziak urra zatzu, ene konsziencia bekhatu guziarik garbi diezadazu, eta zure grazia bekhatu egiten hari naizela galdu dudana errenda diezadazu, eta zure ontasun infinituak, ene falta guzian barkhamendu osoa diezadan errenda, bere adiskidetasunean errezibitzen nabela, eta bakearen musua ematen darotala.

Ene bekhatuentzat zer egiñ ahal dezaket hek humilki konfesatzea baizen, miserias nigar egitea baizen, eta bethiere arren miseriardia egiñ diezadazun, zu othoistea baizen?

Othoisten zaitut beraz, o ene Iainkoa! zure aitzinean presentatzen naiz, arren adi nazazu.

Ene bekhatu guziet askeneko dolorea dut, geiago ez hetarat errotzerat erresolitzen dut.

Hetaz nigar egiten dut, eta ene bizitze guzian nigar egiñen dut, hetaz penitentzia egitera, eta hei satisfatzerat ene indarren arabera prest naizen geroz.

Barkha diezadazu ene Iainkoa! barkha dietzakidatzu ene hobenak zure izen Sainduaren gloriaren ohoretan.

Ene arima zure odol preziatuaz erosi duzuna salba zazu.

O ene salbatzaillea! zure miseriardiari abandonatzen natzaio, osoki zure eskuetarar erremetitzen naiz, zure ontasunaren araberat trata nazazu, ez ene gaistakeriek merezi duten bezala.

Halaber ene on guziak imperfektak izan arren, ofrendatzen daroskitz; o ene Iauna! zuk hek korriji ata sanktifikat detzazuntzat, agradagarri ditutzun amoreagatik, eta ungitik hobeagoratu thira detzazuntzat; zure graziak, alfer eta neglijentzia izan arren sustengatzen nabela, fiñ saiñdu eta dohatsu bathetaratu gida nazantzatu.

Halaber ofrendatzen daroskitz, ene Iainkoa! arima Iainkotiaren desira Sainduak, ene ahaideen, ene adiskideen, ene anaien, ene arriben, maite ditudanen, zenbeit ontasun niri edo zure zerbitzariet, zure amoreagatik egiñ darokutenen nezesitateak.

Halaber haiñen beharrak ofrendatzen daroskitz, zeñek desiratu, edo galdegia izan baitute ofrenda dietzadatzudan, hekientzat, edo hekientzat ene othoitzak, eta Sakrifizio Saindu hau, nahiz biziak, nahiz hillak direla.

Galdegiten darotzu Iauna! presuna hek zure graziaren benedikzio-nea errezibi dezaten, ofrenda saindu huntaz dezaten frogatu, zure laguntzaz konsolatzen, perilletan goardatzen, eta aflikzio eta penetarik libratzen ditutzula; bere gaitz fuerte guzietarik libratuak direla, bere bihotzeko boskario, eta hedadura handirekiñ, graziaren akzioek errenda dietzazuntzat.

Halaber Iauna! ene othoitzak, eta errekonziliatzearen Hostia Saindu bau, zenbeit gauzetan ofensatu, aflijitu eta blamatu nautenentzat ofrendatzen daroskitz, hala nola zenbait induria, edo pena egiñ darotatenentzat.

Orañio errezibi zazu Hostia Saindu hura, hitzez, obraz, jakinez, edo iñorantziat, tristatu, trublatu, eta eskandalizatu ditudan guzientzat; zure edo bata bertzearen kontra egiñ ditugun bekhatu guziak barkha dietzazuntzat.

Gure bihotzetarik xuspitza, kolera, eta disputa guziak khiñ zatzu Iauna! hala nola kharitateko kolpa, eta gure anaien amudioa flaka ahal dezaketenen gauza guziak.

Miserikordia galdegiten darotzutenet barkha diozozute, zure graziaren beharra dutenet, hura emozute: eta gu zure graziat gozatzeko, eta bizitze eternalerat abantzatzeko digne edo kapable, egiñ gaitzatzu. Halabis.

X. GARREN KAPITULUA

**Nola Komunione saindutik
esten gibelatu behar
sujet lejítimo bat gabe**

IESU KRISTOK

Zure pasione eta bizio guzietarik sendatua, eta deabruaren tentazio-nea eta artifizio guzien kontra borthistua zarentzat, eneganat graziaren eta miseriardiaren, ontasunaren eta garbitasunaren ithurrirat bezala, behar duzu izan zure errekorsua.

Nola deabruak baitaki Komunione sakratuan, fruktu eta erremedio hagitz handiak direla, bere egiñ ahalaz entsajatzeten da, arima fidel eta egiasko Iainkotiarrak handik gibelatzerat.

Handik heldu da, batzuek Komunione saindurat bere buruak prepatzerat, dispostzen direla Satanen tentazio borthitzagoak, eta gaistagoak sofritzen baikituste.

Maleziaz betherikako ispiritu gaisto hura, Iainkoaren semeen artean kausitzen da, Job sainduaren liburuan eskribatua den bezala, eta bere ordinariosko maleziaz trublatzen ditu, beldurti eta erresoluzionerik gabe errendatzen dituela, manera huntan hekien afekzioenen hosteko, eta duten fedearen sentimendu guziak khiñtzeko, sekidan behiñere mahaiñ saindurat hurbil estaitezen, edo egiten badire ere epheltasunekia.

Baiñan ispiritu gaisto haren artisizioez; eta presentatzen daroskitzun fantomez ahalkagarriak eta harrigarriak izan arren, estuzu axolarik behar izan; baiñan kontrarat hari berari hekien abominazio eta harrigarritasuna etxatu behar diozu.

Mesprezatu behar da ispiritu dohakabe hura, eta hartaz hirri egiñ, eta arima atakatu, eta haren baithan zenbait mobimendu altxatu arren, hartatik estuzu Komunione saindutik gibelatu behar.

Maiz halaber presa handirekien debozionerat bere buruaren exzitate, eta konfesatzeko khexadura, debeku batzuek dire akzioe saindu harentzat.

Segi zazu beraz zuhurren konseillua; eskrupula eta inkietamendu banoak urrun zatzu, zeren Iainkoaren grazia debekatzen, eta arimako pietate egiaskoa desegiten baitute.

Etzazula uts Komunione saildua truble xume, edo ispirituko pisutasun batengatik, baiñan zoas berehala konfesatzerat zure kontra egiñ ditusten ofensa guziak bihotz onez barkha diotzotzute.

Zuk zerorek norbait ofensatu baduzu, barkhamendu humilki galdegiuzu, eta Iainkoak zure hoben guziak barkhatuko daroskitzu.

Zer progotxu da zuretzat, konfesionearen luzatzea eta halaber komunionearen gibelatzea?

Lehen bai lehen xahu zazu zeure arima: eta etxa zazu kanporat, hura eritzen duen pozoiña, hartazazu fite salbamenduko erremedioa, eta hobeki izaren zare, ezen ez denbora luzez egotu izan baziñe hartaz baliatu gabe.

Egun, arrazoiñ batengatik komuniatzerat luzatzen baduzu, menturaz bihar, handiagoa arribatuko zaitzu.

Hargatik komuniatzerat, denbora luza ziñezake, eta segidan dispozitionerik gabe zeure burua kausi.

Lehen bai lehen langiadura eta pena horietarik ilki zaitte, zeren espaita deusik irabasten manera hortako inkietamendutan bere buruaren entretenitzeaz, bere trubleen nahasteaz, eta egunetik egunerat Sakramendu hortarik separatzeko, debeku berriak kausitzeaz.

Kontrarat denbora handia komunionearen luzatzeak, arimari kalte handia egiten dio, zeren ordinarioski osoki lothan balago bezala errendatzen baitu.

O dolorea! badire presuna batzuek haiñ laxoak eta neglijenziak betherikakoak, non raroki konfesatzeaz, eta bere konunioneak luzatzeaz, bere arimen artha handiagorekien goardatzerat obligatuak estitezentzat, atsegiñ hartzen baitute.

Helas! ala halako jendeek amudio eta debozione guti baitute, zeñiak haiñ erreiski komunione saildutik gibelatzen baitire.

Ala haiña dohatsu baita, eta Iainkoari miragarri, zeñia halako maneraz bizi baita; non bere konsziencia bethi garbi baitaduka, eta egun guziez komuniatzeko permis balitzaio, disposatua bailiteke, egiñ ahal baleza, bertzeak ez bezalakotzat bere burua iragan gabe.

Baldiñ giristiño bat humilitatez, edo zenbeit debekatzen duen bertze arrazoiñez, gibelatzen bada Sakramendu Saildu hunen errezibitetik, laudatua behar du izan huni ekhartzen dioen errespetua dela kausa.

Baiñan uste badu epheltasunerat, baratxe baratxe eroria dela, berak bere burua exzitu, eta bere baithan duena egiñ behar du; eta Iainkoak duen borondate onaren hedaduraren arabera, zeñari partikularki gure laguntzeko begiratzen baitio, bere nahian fagoratuko du.

Zenbeit arrazoiñek komunioetik gibelatzen badu, gustiarekiñ barneko nahi, eta intenzione saildu batez ispirituan egiñ behar du, eta orduan errezibituko du Sakramenduaren efektua.

Ezen egiaski debot dena, egun eta oren guziez nihork debekatu gabe Iesu Kristoren komunione ispiritual eta hagitz progotxuskorat hurbil deiteke.

Gustiarekiñ egun, eta denbora suerte batzuetan, bere salbatzaillearen gorphutz sakratua, afekzione errespetuz betherikako batekien deboki errezibitu behar du, eta halako akzione saildu batean lehen Iainkoaren gloria, ezen ez bere konsolazione propioa, bilhatu behar da.

Ezen zenbatetan arimak mistikoki komuniatzen, eta ageri esten maneran egiasko naurrimendu ispirituala errezibitzen baitu, hanbatetan Iesusen Inkarnazioneko misterioa, eta pasione sakratua bere ispirituan sailduki iragaten du, eta haren amudioan sustatzen da.

Norere komunione saildurat hurbiltzen baita, zeren besta bat hurbiltzen den, edo zeren usantza den, maiz gaiski prepatatua izaren da.

Ala haiña dohatsua baita, zeñia Iainkoari sakrifizio bat bezala, misterio saildu hori zelebratzen duenean, edo komuniatzen denean, ofrendatzen baitzaio.

Meza erraten duzunean, etzaren ez luze ez labur, baiñan haiñen usantza ona, segi zazu zeñiekien bizi baitzare.

Estuzu nekhagarri izan behar, baiñan zure Aitek segitu duten bide komuna itxiki behar duzu, eta lehen bertzeak satisfatu behar ditutzu, ezen ez zure inklinazione edo debozione partikularra.

XI. GARREN KAPITULUA

**Nola Iesu Kristoren gorphutza,
eta eskritura saindua, arima fidelari
hagitz nezesario zaiskon**

ARIMAK

O Iesus! miseriardiaren Iainkoa, nolakoa eta zein handia da arima jainkotiar, zure banket sakratutik jateko ohorea duen baten boskarioa, zeinetan espaitu bertze biandarik zu zerori, haren adiskide maitea baizen, zeinaren poseditzea, gehiago infinituki nahi baitu, ezen ez mundu huntan desira ahal detzaken gauza guziak.

Nitaz bezanbatean hagitz gauza estia litzaike, ene Jainkoa, ene bihozaren barrenetik ene nigarrak zure presentzian isurtzea, eta Magdalena dohatsuarekien nigar hetaz, zure oiñ Sakratuak ihinstatzea.

Baiñan non haiñ debozione bizia, eta nigar sainduen isurdura abundanta, kausi ahal deiteke?

Egiaz, ene bihotzak, zure eta zure aingeru sainduen aitzinean guzia sustatua behar luke izan, eta gero boskarioz nigarretan urthua.

Ezen zure sakramenduan egjaski present zaitut; bertze iduri baten azpian zu eztaia izan arren:

Ezen ene begiek eziñ sofrituko zintuskete, baldiñ zure argi Iainkoskoz inguratua agertzen baziñe, eta zure Majestate sainduaren gloriaren aitzinean eziñ hagoan legoke.

Grazia handia beraz egiten darotazu naizen flakezan, zeren zure Sakramenduan barna estaltzen zaren.

Aingeruek zeruan adoraten dutena, hemen egjaski poseditzen eta adoraten dut, baiñan estut fedearen medioz eta itsalen azpian baizen egiten, hek klarki eta ilhuntasunik gabe, egiten duten bezala.

Gustiarekiñ egjasko fedez kontentatu, eta haren argian ibilli behar dut, argitasun sekulakoaren egunak argi dezaken, eta figuren itsalak iragan deitesken arteraiño.

Estatu perfekt hori ethortzen denean, Sakramendu hau esta izaren, zeren dohatsuek Iainkosko Sakramendu hunen beharrik espaitute, zeruko gloriáz osoki betheak direnaz geroz.

Eternitate guzikotz, Iainkoaren presentzian boskarioz gaindi egiten dute, haren gloria bekhoz bekho kontenplazten dutela, eta argitik, Iainkotasuneko argirat iragaten direla Iainkoaren hitza, ez haragi egiñ den

bezala, baiñan munduaren hastetik izatu, eta sekulan izaren den bezala, gustatzen dute.

Mirakuillu hauk ene ispirituan iragaten ditudanean, konsolazione suerte guziek, baita ispiritualek ere, unhatzen naute, zeren ene Jauna bere glorian ikhusten estudaiño, munduan ikhusten eta aditzen ditudan gauza guziak, ezteuskeria bat bezala iragaten zaikit.

Lekhuko zare ene Jainkoa, deusetan ere eziñ konsola naitekela, eta kreatura batetan ere eziñ errepausurik ediren dezakedala, baiñan bai zu baithan, ene Jainkoa.

Ene bihotz guziez, eternitatean zure gloria, ikhusterat desiratzen dudala.

Baiñan hori eziñ deiteke bizitze mortal hunek dirabeiño, eta hala pazientzia handi batean eman behar naiz, eta neure burua zeureganat ene nahi guzietan behar dut abandonatu.

Manera huntan zure erresuman, ene Iainkoa! orai zutaz gozatzen dire zure sainduak, mundu huntan zireiño zure gloriaren begira zaudezen fede eta pazientzia handirekiñ.

Hek sinhetsi dutena sinhesten dut, hek bezala esparantzetan naiz, eta konfidentzia handi bat dut hek joan diren lekhu bererat, arribatuko naizela.

Biskitartean saindu handi hekien exenpluaz borthistua naizela, bethiere fedean ibilliko naiz.

Ene konsolazionea eta ene bizitzearen mirailla liburu Sainduak izaren dire, eta guzien gaiñetik zure gorphutz saindua izaren da ene ihez lekhu, eta ene erremedio suberanoa.

Ezen bizitze huntan, bi gauza hagitz nezesario zaikit, zeinäk gabe miserable hura, eziñ sofri bainezake.

Nola gorphutzaren presondegian zarratua bainaiz, aithortzen dut bi gauzen beharra dudala, neurrimenduaren eta argiaren.

Hargatik ene arimaren eta gorphutzaren janharitzat, zure haragi sakratua eman dorotazu; eta ene urratsen argitzat, zure hitz Jainkoskoa oraiño eman darotazu.

Bi gauza horiok gabe eziñ bizi neiteke, zeren Iainkoaren hitza ene arima argitzen duen argia den bezala, zure Sakramendua bizitzea ematen duena baita, bi present horiok, zuk eliza Sainduan eman ditutzun bi mahaiñ deit ahal deiteske.

Bata Aldare sakratuko mahaiña da zeinetan baita ogi Saindua, erran nahi da Iesusen gorphutz adoragarria.

Bertzea da Iainkosko legearena, Doktrina Saindua, Iainkoaren fideaz instruitzen gaituena, bere baithan duena, eta segurki sanktuarioraino zeinietan baita Sainduen Saindua, gidatzen gaituena.

Graziak errendatzen daroskitzut, o Iesus ene Iainkoa, argi eternalaren distiadura, zure Doktrina sakratuaren mahaiñaz, zure zerbitzari fidelez, Profetez, Apostoluez, eta Doktor Sainduz preparatu baitarokuzuna.

Graziak errendatzen daroskitzut, o gizon guzien kreatzaille eta erreskatatzaillea, zeren zure amudioa mundu guziari erakuistegatik, banket handi bat preparatu duzun, zeinietan ez bildoits bat, figura xoilki zena, baiñan zure gorphutz eta odol Sakratua.

Manera huntaz zure fidelek boskarioz gaindi egiten dute, eta zure khalizeko arnoz banket sakratu huntan horditzen ditutzu, zeinietan Parabisuko plazer guziak kausitzen baitire, eta zeinietan ingeruek gerekien jaten baitute, baiñan manera dohatsuago eta ispiritualago bates.

Ala Aphezen ofizioa handi eta ohoeskoa baita, hei eman zaiotenaz geroz majestatearen Jainkoa bere hitz sakratuez konsekratzeko, espainez benedikatzeko, bere eskuetan idukitzeko, bere aho propios errezibitzeko, eta bertze fidelei haren emateko, podorea.

Ala Aphezen eskuek, ahoak era gorphutz guziak garbi behar baitute izan, eta halaber saindu haren bihotzak, haiñ maiz bere ariman, garbitasun guziaren Iainkoa errezibitze duenaz geroz.

Aphezaren ahotik esta ilki behar hitz batere, non esten saindua, honesta, progotxuskoa, salbatzaillearen haragi sakratua haiñ maiz han sartzen denas geroz.

Haren begiek simple eta garbi behar dute izan, Iesu Kristoren gorphutzari begiraterat kostumatuak direnas geroz.

Haren eskuek garbi eta zerurat altxatuak behar dute izan, zeru eta lurra kreatu dituen maiz ukitu duenaz geroz.

Partikularki Aphezei erraten zaiote Iainkoaren legean, zaretan saindu, zeren zuen Iaun eta Iainkoa baiñaz.

Iainko puxantzaz bethea, zure graziaz lagun gaitzatzu, arren Aphetasuneko kargurat nola deithuak baitzare, digneki eta debotki garbitasunean eta konszienzia onean zerbitza zaitzaguntzat.

Eta gure bizitzea behar luken bezaiñ garbi eta inozent espada posible errendatzea; bederen egiguzu grazia gure hobenez dezagun digneki nigar egiñ ethorkizunean, ispiritu humil eta borondate konstant batean, berotasun gehiagorekien zerbitza zaitzaguntzat.

XII. GARREN KAPITULUA

**Nola Komunione sainduaren aitziañean
preparatu behar den,
eta ondoan iratzarrik egon**

JESU KRISTOK

Ni naiz garbitasunaren adiskidea: eta saindutasun guziaren emaillea. Bihotz garbi bat dut bilhatzen, eta han kausitzen dut ene errepausua. Prepara diezadazu zure ariman sala handi eta berregiñ bat, eta ene diszipuluekien zure etxean baskoak eginen ditut.

Baldiñ nahi baduzu ethor nadiñ zureganat, eta zurekiñ egon; lema-mi zaharraz garbi zaitte, eta zure bihotzeko etxea garbi zazu.

Desterra zazu mundua eta bizioak.

Zure arimaren parterik gorenean hintz xoria bakharrrik dagoen maneran egon zaitte.

Eta zure ispirituan, bihotzeko garrastasunean zure bizitzeko zoramenduak iragan zatzu.

Ezen adiskide batek, lekhurri hoberen eta ederrena, maite duenari bethiere preparatzen dio; zeren manera huntaz beraz erakuisten baitu, zenbat errezibitzen duena maitatzen duen.

Gustiarekiñ jakiñ behar duzu zuk egiñ ahala egiñ arren, eziñ digneki prepara ahal zaiteskela akzione saindu hunen egiteko, urthe osoa emplegatzen bazindu ere, ispirituan hori xoilki izan arren.

Ene ontasunak eta graziak permetitzen darotzute ene mahaiñ saindurat hurbil zaitezen: hala nola aberats batek pobre bati berekien janharasten balio, zein pobrek espailuke deusere ontasun handi haren ezagutzeko, haren aitziañean beheititza, eta graziasko akzioneak errendatzea baizen.

Egizu zure baithan den guzia, eta artharekiñ egizu, eta ez kostumaz, ez eta ere beharrez baiñan beldurtasun, erreberenzia eta amudio handirekiñ errezibizazu, zureganat ethorri nahi duen Iainko Iaun maitearen gorphutza.

Nik ere mahaiñerat deitzen zaitzu, nik manatzen darotzut.

Zato eta errezibi nazazu, eskaz den guzia nik betheko dut.

Debozionesko eta berotasunesko mobimenduak ematen daroskitzudanean, niri, zure Iainkoa nazenari eta donu hori egiten darotzudanari,

eskerrak errenda diotzotzu; ez zeren digne eta kapable zaren, baiñan zeren miserikordia egiñ darotzudan.

Mobimendu hetaz gabetua bazare, eta kontrarat agor eta idor kausitzen, egizu othoitz presatuki; egizu nigar, eta io zazu athea, salbamenduko grazia horren papur eta xorta bat merezi dezakezukeiño.

Zuk ene beharra duzu, ez nik zurea.

Etzare heldu ene saindustatzerat, baiñan ni heldu naiz zure santifikatzerat, eta hobeago errendatzerat.

Eneganat heldu zare Saindutasunaren kausitzeko, eta enekien junta izateko; grazia berri bat kausitzeagatik, eta berotasun berri bat korrijitua izatekotz gerotik gerora konzebi dezazunzat.

Etzazula utz grazia handi hau, baiñan artha handirekiñ zure bihotza prepara zazu zure maitearen baithan sarrarastekotzat.

Estuku xoilki komunionearen aitzinean debozionerat preparatu behar, baiñan artha handirekiñ Sakramendu Saindua errezibitu ondoan zeure burua han konserbatu behar duzu.

Esta artha gutiago behar izan komunionearentzat, ondoan aitzinean baiño.

Ezen ondoko artha hori preparazione exzelent bat izaren da, grazia handiago baten segidan errezibitzeko.

Ni errezibitu ondoan kanpoko konsolazionearentzat berehala ematen dena, handik beretik ageri da; estela disposatua ene errezibitzerat.

Orduan begirautzu sopra solas egitetik, zaude sekretuan eta zure Iainkoaz goza zaitte, ezen hura bera duzu, eta mundu guziak estiezakezuke eraman.

Niri osoki zaren guzia eman behar zaizkit, ene baithan xoilki bizitzen zarella, bake egiasko batez goza zaitezen amoreagatik.

XIII. GARREN KAPITULUA

Nola arima debota komunione sainduan Iesu Kristori perfekti juntatu behar zaion

ARIMAK

Noiz izaren nais aski dohatsu o ene Iainkoa! zu bakharrrik kausitzeko, zuri neure bihotza idikitzeke, eta ene arimako nahiaren arabera zutaz gozatzeko, nihork gehiago mespreza ezazanzat, zure espoz Sainduak bere Kantikoa dioen bezala; zu xoilki mintza zakiskit, eta ni ere zuri, maitatzaillea bere maiteari, edo adiskidea bere adiskideari mintzo zaion maneran.

Ene desira eta ene othoitz guzia esta bertzerik, o ene Iainkoa! eurekien osoki juntatua izatea baizen, eta neure bihotza kreatura guzien afekzionetik urrundua, maizago misterio Saindu hau ofrendatzen darotzudala, eta errezibitzen dudala, gerotik gerora zeruko gauza eternalen gustatzen, ikhas dezadan amoreagatik.

Helaz! ene salbatzaillea noiz zurekiñ unione perfekt hortan izaren naiz.

Noiz izaren naiz zutaz halako maneraz poseditua, osoki neure buruaren orhoitzapena galduko baitut?

Ene baithan zare, eta zure baithan naiz.

Indazu grazia manera huntan eternitatean juntaturik gaudezen.

Zu zare egiaski ene maitea (millen artean hautatua) zure baithan ene arimak eman du bere afekziona guzia, ene bizitzeko egun guzietan zurekien egotekotzat.

Zu zare egiasko ene arimaren bakea; zure baithan errepausu eta bake suberanoa kausitzen dire, zutaz kanpoan esta traillaunik, dolorerik eta miseria infiniturik baizen.

Zu zare egiaski Jainko estalia gaistoekien komunikazionerik estuzuna, simple eta humillekiñ solastatzen zarena.

Ala zure ontasuna handia baita, o ene Iainkoa, zure umeei ekhartzen diozuten amudioaren samurtasuna erakuisteagatik, zerutik jautsirikako ogi plazerer betherikakoaz entretenitzen ditutzunaz gerostik.

Egiaz esta nazionerik haiñ handirik, bere Iainkoa haiñ familierki komunikatu zaionik, nola zu ene Iainkoa, zeure fidelei egiten baitzaizkote, egun guzies ematen zaizkotenaz gerostik zutaz hazi eta gozatu ondo-

an bethiere konsolazione berri bat zeure baithan kausiturik bethiere bere bihotza zerurat altxatua dutentzat.

Bada poblurik haiñ ohoraturik, nola baita kristabena?

Zeruaren aspian zeñ kreatura da haiñbertze Iainkoaz maitatua denik, nola baita arima debota, zeñetan barna Iesu Kristo sartzen baita haren baskatzeko bere haragi glorioz eta inmortalaz.

O grazia eziñ konprende deitekena!

O fagore adoragarria! o neurri gabeko amudioa Iainkoak gizonari xoilki erakuisten dioena!

Zer Iainkoari errendatuko diot horlako ontasun handiarentzat, horlako seiñale extraordinarioarentzat.

Eziñ deusik gehiago agradatzen zaitzunik egiñ dezaket, neure bihotza osoki zuri ematea eta hertsiki zurekien juntatua idukitzea baizen.

Orduan ene barne guziak boskarioz gaindi eginen du, noiz eta orduz ene arima zurekien perfekki juntatua izaren baita.

Orduan ene Iainkoak erranen darot enekien nahi baduzu izan, nik ere halaber zurekien nahi dut; eta ihardetsiko diot, arren Iauna egon zaite enekiñ, ezen ene desira xoilka zurekien izatea da, hau da ene nahi guzia, ene bihotza osoki zurekien juntatua den.

XIV. GARREN KAPITULUA

Sainduen debozioro Sakramendu Sainduaren alderat

ARIMAK

Ala, Iauna, zeure beldurtasuna dutenentzat, dulzetasun handia eta eziñ konprende deitekena estali baituzu!

Noiz eta ordus orhoitzen bainaiz, arima Saindu batzuek nolako afekzioz eta debozioro beroarekiñ Sakramendu Saindurat hurbiltzen diren, neure baithan maiz gorritzen naiz, eta denbora berean konfunditzen ikhustean, nolako epheltasun eta hostasunekiñ hurbiltzen naizen zure aldaretarat eta mahaiñ saindurat.

Gorritzen naiz (diot nik berrisere) ikhustean neure baithan haiñbertze agortasun, eta haiñ guti bihotzean mobimendu; haiñ su guti ene Iainkoaren aitzinean; ahalkatzen naiz ez sentitzeaz ene baithan berotasun eta xarma sakratu hek, haiñtz arima sainduak bere baithan egiñ ditustean, zeñak komunioaren desiraz eta hekien bihotzean erretzen zen amudioaz rabituak zirela, nigarretan bere buruak urtzetik eziñ debeka baitzetzaketen.

Nola zutaz egarri eta gose baitziren, hargatik bere bihotzeko eta gorphutzeko ahoa maiz idekitzen zuten, zu ur bizien ithurria bezala, eta bere gose handiaren fazegatzeko zure gorphutz sakratua, boskario ispirital esta nuharroiñtasun saindu batekiñ, errezibitzeko.

O fede egiaski beroa, misterio saindu hunetan present zarela erakuisten duena!

Arima saindu hek egiaski ezagutu dute Iauna ogiaren haustean, eta bi Diszipulu hek bezala erakuisten dute Iesu Kristo hekiekien dabillala, hekien bihotza hartaz haiñ sustatu eta bethea denaz geroz.

Helas! ala halako debozionetik eta amudiosko mobimenduetarik maiz urrundua bainaiz.

O Iesus infinituki ona eta estia, egidazu miserikordia.

Errumes eta Pobre bat naiz zure aitzinean, zure bihotza animatzen duen amudiosko suaren zenbait khar estiezadazula errefusa, bide hortaz gerotik gerora ene fedea handi dadiñ, esparantza zure ontasunean bort-hitz, eta fiñean kharitate behin perfekki bistua dela, zeruko manna gustarastzen darotala, sekulan hil estadiñ.

Desiratzen dudan grazia zuk niri akhordatzekotzat, eta susko ispiri-tuan ni bisitatzekotzat miseriardiaren egunean, zure ontasuna aski puxanta da, ene Jainkoa.

Ezen zure maite partikularrek bezañ desira, eta su handia nik ez izan arren, gustiarekiñ desira edo nahi saindu hetaz poseditzeko desira ematen darotazu.

Hargatik othoisten zaitut zu haiñ beroki maite zaitustenen arimen merezimenduetan parte ematerat; neure burua hekiekiñ, gorphutz bera-ren konpaiñian bethiere juntatua idukitzen dudala.

XV. GARREN KAPITULUA

**Nola grazia galdegiñ, iduriki,
errezibitu eta konfesatu behar den**

IESU KRISTOK

Debozionaeren grazia su era khar Saindu batekien bilhatu behar duzu, hala nola konfidentzia eta pazientzia Saindu batekien haren begira egon, eta grazioski errezibitu ondoan konserbatu, harekien travaillatzen zarella, Iainkoari denbora, eta bisitatuko zaituen manera, erremetitzen diozula.

Hagitz humiliatu behar duzu zeure baithan; deboziona guti edo batere estuzula sentitzen duzunean, baiñan hargatik estuzu hagitz edo gaindiski tristatu behar.

Maiz Iainkoak denbora luzez errefusatu duena, kolpe batez ematen du, batzuetan othoitzaren fiñean, hastean ematerat luzatu duena, akhordatzen du.

Gizona haiñ flako bada bizitze hunetan, non denbora gutiz bethi izaten balu grazia bere nahiaren arabera, eziñ ekhar bailezake.

Zaude beraz konfidentzia Saindu eta pazientzia humil batekien debozionaeren graziaren begira. Gustiarekiñ hura espaduzu, edo sekretuki khentzen baitzaitzu, zeure buruari edo zure hobenei atribuatatu behar diozute.

Maiz gauza xume bat aski da, debekatzekotzat grazia arimarat ethor estadiñ, edo han bada ere, erretira dadiñ; gustiarekiñ xumea deithu behar baldiñ bada, eta ez lehenago handia, halako ontasuna debekatzen duena.

Zureganik ordean gauza xume edo handi den hori osoki urruntzen baldiñ baduzu, galdegiten duzuna izaren duzu.

Ezen zure bihotz guziaz zure Iainkoari emaren zaiskon bezañ sarri, bilhatu gabe batzuetan gauza bat, bertzean bertze bat zure inklinazionaeren araberat, haren baithan osoki errepausatzen zarella; egjasko errepausan izaren zare, zeren deusek espaitzaitu hala kontentatu, nola Iainkoaren borondatea perfekki konplitu delo ikhustek.

Nork ere bada bihotz garbi eta simple batekien bere intenziona Iainkoaganat goratua idukiko baitu, eta bere arima kreaturen afekzionetarik hustua, hekientzat amudio erregelatu estenik, eta desplazer sentimenduskorik estuela, orduan kapable eta propi izaren da graziaren errezibitzeko, hala nola digne pietate bero baten ardiesteko.

Ezen Iainkoak toki hutsetarat bere graziak, eta benedikzioeak ordinarisoki isurtzen ditu.

Eta zenbatenaz presuna batek gauza baxoei ukhatzen baitiote, eta bere buruarentzat bere mesprezio propioaz hiltzen baita, hanbatenaz grazia fiteago ethortzen zaio eta abundankiago komunikatzen, bihotzeko libertate handiago batetarat haren arima altxatzen duela.

Orduan kolpez aberastuko da, orduan mudantza hori admiratuko du, eta haren bihotza bere baithan mirakuilluski zabalduko da, zeren Iainkoak bere presentzia erakuisten baitio, eta hura halaber haren esku sailduetarat osoki eta sekulakotzat abandonatzen baita.

Manera huntan benedikatua izaren da Iainkoa bere bihotzez bilhartzten duena, eta gauza progotxusko estirenei, bere arimako entrada zarratzen diotena.

Estatu huntan izaren denak, grazia handi bat Sakramendu Sainduan errebituko du, zeñiak Iainkoarekin borthiski juntatua idukiko baitu, zeren espaitu Sakramendu huntan haiñbertze bere debozione edo konsolazione partikularra estimatzen, nola Iainkoaren gloria eta ohorea egiten baikitu.

XVI. GARREN KAPITULUA

**Iesa Kristori othoitz,
errebitzen duen arimarat
bere graziak isur dezantzat**

ARIMAK

O jaun infinituki dulce eta maitagarria; ala egiasko pietate batekien desiratzen baitut presentean zure errebitzerat, ene flakezia eta sofritzen ditudan beharrak ezagutzen dituzu.

Badakiskitzu zeñ diren ene arimako gaitzak eta bizioak, eta zeñ maiz arima hura kausitzen den penatua, trublatua, tentatua, bai eta ere bekhatez lizundua.

Erremedioaren bilha zureganat heldu naiz; eta othoisten zaitut ene konsolatzeaz.

Gauza guziak ikhusten eta ezagutzen dituenari, hala nola laguntza eta konsolazione perfekt bat eman ahal dezakenari, mintzo natzaio.

Badakizu nihork ere baiño gehiago arimako ontasunen beharra dudala, eta zenbat bertutean pobre naizen.

Pobrezia huntan ene Iainkoa osoki billusgorria presentatzen naiz zure aitzinean, zure grazia eta miserikordia galdegiten darotzudala.

Emoku jatera zureganik gauza guziak uste dituen pobreari, zure amudioaren suaz ene arimako ormak urt zatzu, eta zure presentziaren klaritateaz ene begi itsuak argi zatzu.

Egizu arren lurreko plazer guziak garratz, eta mundu huntako gaitz eta pena guziak dulce kausi detzadan, eta manduko gauza guziak baxo eta ezdeusa bezala konsidera detzadan.

Zurekien juntatua eta zerurat goratua iduk zazu ene bihotza, eta arren etzazula permeti lurrean zora eta korrupni dadiñ.

Men men huntarik estezadala bertze dulzetasunik sekulako gusta, zure baithan baizen; zeren zu baitzare en arimako janhari eta edaria; zu zare ene amudioa, ene boskariora, ene plazereak eta ene ontasun suberanoa.

Egizu arren plazer baduzu, o ene salbatzaillea, zure presenziak bero, susta eta osoki zureganat tranforma nazan, barneko unione borthitzaren graziaz, eta amudio bero baten isurduraz zurekien ispiritu bat osoki egiñ nadiñ.

Etzazula permeti ene arima zureganik hutstua, eta lehen bezaiñ agor eta idor erretira dadiñ, baiñan Sakramendu Saindu huntan zure miseri-

kordiaren zenbeit efektu ene alderat agerraraz zazu, hala nola zure sainduen alderat zure puxantzaren mirakuilluak distiarazi baikituzu.

Gauza estrañioa othe liteke guzia zure baithan su egiten banintz, eta ene amudio propioa osoki ene baithan hiltzen baliz? Zu zarenaz geroz su bethi bero zarena, eta sekulan eziñ hil zeiteske, zu zarenaz geroz amudio bat bihotza garbitzen eta ispiritua argitzen duena.

XVII. GARREN KAPITULUA

**Nola arima Sainduak desiratzen duen,
Iesu Kristo den Sakramendu
Saindu huntan glorifikatua**

ARIMAK

Jauna debozione perfekt batekiñ, amudio bero batekiñ, eta ene bihotzeko afekzionarioen hedadura oso batekien nahi zaitut errebitu, hañitz sainduk eta arima garbiek egiñ duten bezala, zeñak bere pietatearen berotasunaz eta bere bizitzaren saindutasunaz zure begien aitziañen hagitz miragarri agertu izan baitire.

O ene Iainkoa, amudio eternala, ene ontasun osoa, eta dohatsutasun suberanoa zarena; egundaino sainduak izatu ahal luketen desira bero eta errespeturik humilenaekiñ, desiratzen nuke zure errebitzerat.

Eta neure baithan debozionario sentimendu horiok guziak frogatzeko, ni ez kapable izan arren, guziarekiñ zure alderat, ene bihotzean ahal deiteken afekzio eta amudio guziak ofrendatzen daroskituz, saindu guzien desira bero hek neronek xoilki baldiñ banitu bezala.

Halaber, Jauna ene bihotz barnetik ofrendatzen eta ematen darotuz arima egiaski zuretzat denak, Sakramendu Saindu huntan zure ohoratze-ko, konzebi eta desira ahal dezaken gustia.

Deusik estut neuretzat goardatu nahi, baiñan osoki neure burua eta ene baithan direnak bihotzeko bethetasun batekiñ sakrifikatu nahi daroskituz.

Ene Jaun, eta ene Iainkoa, ene kreatzaille eta erreskatatzailea, desiratzen nuke egun zure errebitzerat afekzio, errespetu, eta ohorekiñ; ezagutza, amudio eta saindutasun perfekt batekien, fede esparantza eta garbitasun miragarri batekien, hala nola zuek ama birjina Sakratuak baitzitu zu errebitu zintuenean, eta zure posiditzerat desiratu zuenean, noiz eta orduz aingeruak inkarnazionario misterioaren berria ekhartzen zioela, ihardetsi baitzioen debozione eta humilitate handirekien; huna Jaunaren zerbitzaria, egiñ dakidan zure hitzaren arabera.

Hala nola jondoni Jauni Baptista zure enbaxadoreak, eta Sainduetan izan den handienak Ispiritu Sainduaren mobimendu batez boskarioz gaindi egiñ baitzuen, oraino bere amaren sabelean zarratua zegoela, eta gerostik gizonen artean ziñabiltzala, zutaz humilitate behera eta afekzio-bera batekien, erran izan baitzuen; esposaren adiskidea xutik dagoena

eta hura aditzen duela, rabbitua da boskarioz bere esposaren bozaren aditzeaz.

Orobat desiratzen dut, o ene Iainkoa, zure desira sailduz sustatua izateaz zu errezibitzen zaitudanean, eta zurez mahaiñ saindurat ene bihotzeko afekzior guziak presentatzen naizenean.

Halaber ofrendatzen daroskitzut, o ene Iainkoa, ene boskario guziak, afekzior sustatu guziak, ispirituko goratasun guziak, argi extraordinario guziak, arima sailduen, zure donuez fagoratu dituzunen, zeruko bisior Iainkosko guziak.

Oraiño zeruan eta lurrean errendatzen eta ethorkizunean errendatu daroskitzuten laudorio guziak presentatzen daroskitzut.

Hek errezibi zatzu, plazer baduzu, ene Iainkoa enetzat, eta ene othoitzetan gomendatu behar daroskitzudanentzat, sekulakotz digneki laudatua eta glorifikatua zarentzat.

Ene Iainko Iauna, errezibi zatzu ene botu eta sentitzen ditudan desira guziak, gloria infinitu eta neurri gabeko benedikzioenez, ohoratua zarentzat, zure handitasun zein explika deitekenak, laudorio guziez gorago ematen zaituenaz geroz.

Zuzen hau, errendatzen darotzut, o ene Iainkoa, eta oren eta men guzian hura zuri errendatzerat desiratzen dut, eta oraiño egiñ ahal dezakedan afekzior guziez, gonbidatzen ditut zeruko ispiritu eta zure fidel guziak, arren enekien junta deitezen zuri Kantiko sailduak kantatzeko, eta grazien bethiereko akzioeak errendatzeko.

Zaren laudatua, ene Iainkoa, poblu eta nazione guziez, eta boskario eta debozior bero batez dezaten zure izen saildua glorifika.

Iainkosko misterio hau erreberentzia eta debozionerekiñ zelebratzen, eta fede bethie batekien errezibitzen dutenek, dezaten zureganik errezibi grazia eta miserikordia, eta ene hobenen barkhamenduarentzat bere othoitzak dietzakitzuten ofrenda.

Eta bere nahi sailduen berotasuna Sakramendu Saildu huntan saristatu dutenean, zure unior sakratuaren plazerez gotatzen direla, eta mahaiñ sakratu huntarik osoki konsolatuak eta fasiatuak erretiratzen direnean, estitezela bere arimako pobreziaz orhoit.

XVIII. GARREN KAPITULUA

Nola misterio hunen beheratasuna esten fundatu behar, eta nola arrazoiña fedearen aspian eman behar den

JESU KRISTOK

Begirautzu misterio handi hunen beheratasuna penetratu nahi izatek, bilhatze kurios era progotxu gabeko batez, sinhetsgortasunaren thulunbioan eror etzaitzen.

Iainko goraren majestatea fundatu nahi duena, bere gloriaren pisuan nekhatua izaren da.

Gizonak konprendi dezaken baiño gehiago Iainkoak egiñ dezake.

Sofri deiteke bilhatze humil eta arrazoineso bat, bethi instrukzioenen errezibitzeko prest dena, aita sailduen oiñ urratsen ondoan arthatsuki bilhatzeko, hekien doktrina xoilki segitzen dela.

Haiñaren sinplizitatea dohatsua da, zein, kestione gaitz eta nahasietan nekhatzen estela, Iainkoaren manamenduetan segurantzarekien baitabilla.

Hainitzek debozioraren grazia galdu dute; bere buruaz goragoko gauzak penetratu nahi izan ditustenean.

Gizonenganik fede egiasko eta bizitze garbi bat galdegiten dut, eta ez intelijentzia gora eta ene misterioen penetrator behera bat.

Baldiñ gauzaren beherenak eziñ konzebi ahal baitetzaketzu, nola nahitutz egiñ zutaz infinituki gorago direnak!

Fedearen obediengan, zure ispiritua beheiti zazu ene aitzinean, eta zienziaren argia emaren darotzut, zure salbamenduarentzat progotxusko eta nezario izaren den araberat.

Badire borthiski misterio hunen sinheteaz tentatuak direnak, baiñan hori hekien etsaiaren maleziatik hobeki heldu da, ezen ez hetarik beretarik.

Etzaitzela zeure pensamenduekien disputa; ez hekiekiñ penetan eman, ez ihardets deabruak zure arimarat ematen dituen duede, baiñan fermuki sinhetz diozozute Iainkoaren hitzari, Profeten Orakleei, Sailduen autoritateari, eta maleziaren ispiritua zureganik ihesi joaren da.

Batzuetan hagitz progotxusko da Iainkoaren zerbitzariarentzat manera huntan tentatua izateaz.

Ezen deabruak eskitu fazoiñ huntan gaistak eta infidelak maitatzen, zeren hek bakeski poseditzen baikitu, baiñan milla manera suertez Iainkoarentzat fidel direnak, eta berotasunekien hura zerbitzatzan dutenak, tentatzen eta tromentatzen ditu.

Gauza horiotan etzaitzela arrasta, baiñan fede fermu eta simple batekien, hala nola errepetuz betherikako debozionearekien, mahaiñ saindurat hurbil zaite.

Etzaitzela penetan eman misterio huntan eziñ konprendi dezakezunaz, baiñan Iainkoa baithan zeñiak gauza guziak ahal baituske, errepausa zaite.

Iainkoak estu nihor haren baithan fidatzen denik, trunpatzen; baiñan gizona bere baithan fidatzen bada, enganatzen da.

Iainkoa sinpleekien dabila; humilei agertzen zaiote, xumeei intelijentzia ematen diote, arima xahuen ispirituak idekitzen eta argitzen ditu, eta kuriosei eta superbiosei bere grazia estaltzen.

Gizonaren arrazoiña flakoa da, eta engana ahal deitekena, fede egiaskoa eziñ egiñ deiteke.

Arrazoiñak eta argi naturalak fedea suposatu eta segitu behar dute, ez destruitu ez eta ere aitziñean joan.

Ezen amudioak eta fedek partikularki misterio handi huntan distiatzen dute, eta manera sekretusko eta ezin erran deiteken batez obratzen.

Iainko eternal denak, zeñaren puxantzak eremurik espaitu, zeruan eta lurrean mirakuilu eziñ konprendi deiteskenak egiten ditu; eta haren obren handitasuna gizonen ispirituak eziñ penetra dezake.

Iainkoaren obrak esliteske miragarri, eta eslukete deituak behar izan, eziñ erran deieskenak direla, baldiñ gizonak bere arrazoiñaren argiaz erreiski konprenditzen balitu.

FINA

Iainko xoilari ohore eta gloria